

سه‌مای

په‌سنا له ئاگردا

سه‌مای یه‌سنا له ناگردا

نووسەر: جه‌بار عوسمان

بابه‌ت: رۆمان

دیزاینی به‌رگ و ناوه‌وه: ئومید محهمه‌د

پیت‌چنین: نوسەر

هه‌له‌بری و زمانه‌وانی: نه‌ژاد علی په‌حیم

تیراژ: ۵۰۰ دانه

چاپی یه‌که‌م: ۲۰۱۸

نرخ: (۶۰۰۰) دینار

چاپخانه: کارۆ

له‌به‌ریوه‌به‌ریتی گشتیی کتیبخانه‌کان
ژماره‌ی سپاردنی (۱۶۷۵) ی سالی ۲۰۱۸ ی پیدراوه

سه‌مای

په‌سنا له ئاگردا

جه‌بار عوسمان

له نەندیشەى هەموو مەزۆفێگدا خەونیکی داستان نامیز هەیه ...
که هیزی ویست و باوەر، بەدی هیئەریه تی .

نوسەر

1

به و چاوانه‌ی که له گوماندا ئه‌دره و شینه‌وه لیم
دەروانیت. هه‌ستده‌که‌م چاوه‌روانی وه‌لامیک بیت، بوئه‌وه‌ی
ئاسوده‌یی به‌و دله له‌رزوکه‌ی بدات که گیرۆده‌ی ناؤمیدی
بووه. نیگا‌خه‌مناکه‌که‌ی له‌نیو تاریکاییه‌کی سامناکدا،
به‌وینه‌ی ئه‌لماس ئه‌دره و شینه‌وه. به‌و ره‌فتاره‌ی که
له‌نیوان گومانی رۆیشتن و مانه‌وه‌یدا قه‌تیسماوه، ناخ
ده‌هه‌ژینیت. ده‌مه‌ویت شیوه‌ی له‌یاده‌وه‌ریمدا بدۆزمه‌وه.
ئو به‌خنده‌یه‌کی سارده‌وه پیم ده‌لایت:

-من (ئارین) م. چهند جاریک به‌ده‌نگیک وه‌ک له‌نیو
ناخیدا خنکابیت، به‌ناوی خوّم گازم ده‌کات ده‌لایت: (مه‌لیک)
گویت له‌ده‌نگمه‌ من (ئارین) م.

واى بۆدەچم ئەو دەنگە بەرۋىم ئاشنايت. لەگەل دووبارە بوونەوھەيدا ناخم لەخۆى پردەكاو پرسيارگەلىك لە ئەندىشەمدا سەوز دەكات. دەمەويت پرسيارى ئەوھى لىبكەم و بلىم: «ئىمە بۆچى لەنيو ئەم تاريكيە سامناك و ئەنگوستە چاوەدا لەيەكترى راماوين؟». بەلام گومانى بوونم لەبەرامبەريدا، بەوينەھى خورپەھى ترسيك وەك بروسكە ھەموو بىرم دەچنيتەوھە و دەمگەرىنيتەوھە بۆناو تاريكى ناخم. لەگەل بيستنى گريانكى بەكول، كە لە ئاميزى خەمىكى قولدا ديتە دەرەوھە پىم دەليت: «مەلىك بەخوت وەرەوھە بۆچى وەلامم نادەيتەوھە؟!» لەگەل ئەو دەنگەدا شيوھى ئەو بەوينەھى ئەستىرەيەكى گەشاوھى تىزپەو بەرەو تاريكى پشتى خۆى دەكشيت و منيش لەنيو تاريكى و تەنھايى ناو خۇمدا بەجىدەھىلت.

ئەو بەردەوام بەودەنگە خەمناكەھى دەمدوينيت، ھەستدەكەم دەيويست لەو خەونە دژوارە بەئاگام بينيتەوھە. من لەنيو گومانى بوونى خۇمدا بەھىمنى دەخنىكم، ئەوئىش پرسيارى ئەوھەم لىدەكات كەلەو جەنگەدا چۆن پىكراوم. مېشكم تەواو خالىيە لەوھەلامى ئەو پرسيارە نامۆيانەھى ئاراستەم دەكات، دەمەويت بەخۇمدا بىمەوھە، بەلام يادەوھەرىم پىم نامۆيە. ئاى من لە چ دۆخىكى دژواردا ژيان دەكەم، ئەو دۆخە وام لىدەكات بەدووى خۇمدا بگەرىم! «باشەمن لە كوئىم، بۆچى لەخۆم بزر بووم و خۆم بۆ

نادۆز ریتته وه؟» ههست به بوونی جهستهی خۆم ناکه! ههسته ده که مێشکم ته نهها پارچه گوشتیک بیت و له بۆشایدا به په تیکه وه هه لۆاسرا بیت.

چه ند ئهسته مه مرۆف خۆی بۆ نه دۆز ریتته وه، ده مه ویت له یاده وه ریمدا به دووی خۆمدا بگه ریم، به لام گومانی ئه وه ده که م سه رم برابیت و له جهسته م جیا کرابیتته وه. ههستیک له مێشکمدا ده مدوینی و ده په یقیت «ئه وانهی ده مرن تا چه ندین خوله ک گوئیستی هه موو ده نگیک ده بن». تۆبلی نه مردبیتم و ئه و ژاوه ژاوه ی مێشکمیان به خۆیه وه مژولکردوو ئاسه واری گریانی دایکم نه بیت، که ئه ملاوینیتته وه!؟

ده نگیکی گر که له ناخی که سیک خۆ به مه ززانه وه دیته ده ره وه ده لیت:

-هه ولبده به رده وام بیدوینه و ئه و چیرۆکانهی بۆ بگیره وه، که په یوهسته به خۆتانه وه بۆ ئه وه ی به په رچه کرداره کانی یاده وه ری بژینیتته وه و به ئاگابیتته وه. ئه و له پشتی سه ری وه پیکراوه و به شیکی مێشکی ته واو په نماوه، ئهسته مه به م نزیکانه ته واو به خۆیدا بیتته وه.

«من بۆچی و چون پیکراوم؟» ده مه ویت ئه و پرسیاره ئاراسته ی ئه و ده نگه خه مناک و پرسۆزه بکه م که به رده وام رۆحم ده لاوینیتته وه. هه رچه ند له ناخی خۆمدا هاوارده که م و له ناو خۆمدا ده نگ ئه ده مه وه و که س گوئیستی هاواره کانم

نايیت. جاريکتر پر به ناخم هاوارده که مه وه و ده لیم: من له کوئ و له کام شوینی ئەم گەردوونە دام؟
 هاوارده که م، تا که سیك به هانای ته نهایی ناخمه وه بیته و له دۆزینه وهی خۆمدا هاوکارم بیته. دهمه ویت جهسته و دهسته کانی خۆم بدۆزمه وه، بۆ ئەوهی به گوریکی پرله متمانه وه تاویک به خۆم بدهم و خۆم له م دۆخه نه فره تیبیه قوتاریکه م. به لام دواتر ئەم هه وله له بیرگه لیکی ناخم زیاتر هیچ شتیکی دی نییه. له و ساته دا گویکانم به دهنگی ئەو شوخه ئەزرنگینه وه که به تونه پرله سۆزه کانی ناخم له خۆیدا پر دهکات، ئومیدی ژیان به گومانی پرسیاره کانی ناخم ئەداته وه و ده لیت: ههست به بزواندنی په نهجه کانی ده که م.

دهنگیکی تر که به دهنگی پرله ئازاری دایکم دهچیت ده لیت:

-ئارین ئەو ئیستا پیویستی به تویه، بهردهوام بیدوینه باناخى له تاریکیدا نغرونه بیته. من کوری خۆم دهناسم، دهزانم به هیندهی نیشتمان عاشقی تویه، ئەو چیرۆکانه ی بۆ بگیڕه وه که ناخی ئاسوده ده که ن.

ئەو پیم ده لیت: من ئارین م، گویم بۆرادیڕه؟! با پیکه وه گه شتیك به ناو یاده وه ریه کانی خۆماندا بکهین، با وهک دوو بالندهی کتوی له شهقه ی بال بدهین و ئازادانه به ناو ئەندیشه ماندا هه موو ئەو چرکه ساتانه ی که خۆشترین و

جوانترین دیمه‌نی ژیانمان بوو، به‌یادی خۇمانی بهینینه‌وه. له‌گه‌ل ئه‌وپه‌یقانه‌دا جه‌سته‌م وه‌ک ته‌میکی بلاو، هی‌دی هی‌دی چر ده‌بیته‌وه. ته‌زویه‌کی به‌جوش وه‌ک په‌رجویه‌ک، هی‌زیک به‌ ئه‌ندی‌شه‌ی په‌رتبوم ئه‌دات و ده‌مخاته‌ نیو جیهانیکی ئه‌فسوناوییه‌وه. هه‌سته‌که‌م له‌ ئه‌وپه‌ری بلندی ئاسماندا ده‌فرم. ده‌ستی‌کم به‌ده‌ست ئه‌و شوخه‌ نازداره‌وه‌یه، که پیش چهنده‌ خوله‌کیک وه‌ک بروسکه‌ له‌نیو تاریکی ناخدا ونبوو. له‌گه‌ل فرینم به‌ سهر‌گه‌واله‌ی هه‌وره‌کاندا ئه‌و له‌ته‌نیشتمه‌وه له‌و نیگا ترساوهم ده‌روانیت، که به‌هوی تیژره‌ویمانه‌وه سیمای ته‌نیوه. پیم ده‌لیت:

—ئارام به‌ ئه‌وینم، له‌یادت چوو پیت ده‌وتم ژیان بوخوی سهرکه‌شییه‌کی مه‌زنه‌، ته‌نها مروقه‌ به‌هیزه‌کان تیندا سهرکه‌وتوو ده‌بن!؟

له‌گه‌ل ئه‌و په‌یقانه‌دا گورپیک به‌خوم ئه‌ده‌م، ده‌مه‌ویت زیاتر به‌ره‌و قولایی گه‌ردوون بفرم. پیم ده‌لیت:

—ئه‌وه‌نده‌ بلند مه‌به‌، با له‌سروشتی مروقایه‌تی به‌دوور نه‌بین، ئیمه‌ به‌مروقایه‌تییه‌وه بون و نرخمان هه‌یه.

به‌ده‌سته‌ ناسک و گۆشتنه‌کانی که مه‌چه‌که‌ لاوازه‌که‌می به‌توندی گوشیوه، له‌گه‌ل خویدا به‌ره‌و ناو چری هه‌وره‌کان کیشم ده‌کات. چری ئه‌و ته‌مه‌ی ئاسمانی شاری ئورفه‌ی داپوشیوه، نیگا‌کانمان له‌خویدا داده‌پۆشی. ئه‌و به‌ده‌نگیکی پرله‌ وزه‌وه‌ گازم ده‌کات: «مه‌لیک جه‌سته‌ت ته‌واو راست

بکەرەوہ با بەرگری ھەوا خیرایی جەستەمان ھیواش
نەکاتەوہ؟!»

من لە خۆم دەروانم و گومانم لەبوونی جەستەم
ھەیە، لەگەڵ ئەو تیزرەوییەکی کە بەرەو نزیکیی ئەو شارە
رۆدەچینە خوارەوہ، ھیلنچ ئەدەم. لەنیو ئەو تەمە چرانیوہ
ھاواری لێدەکەم و پیتی دەلیتم:

- ئارین تکات لێدەکەم وانایت، کەمیک ئارام بەرەوہ
خەریکە گەدەم دیتە دەرەوہ!

ئەو کە سیمای لە نیو چری تەمدا تەلخ بوو. بەدەنگییکی
پرلە خوشبەختییەوہ پیم دەلیتم:

- دیارە ھەست بە بوونی جەستەیی خۆت دەکەیت؟.

دەمەوێت بەرسیقی پرسیارەکی بدەمەوہ، بەلام دەنگم
لە ناخی خۆمدا کپ دەبیتەوہ، بە پەنجەکانم دەمەوێت
وہلامی بەلێی بدەمەوہ. دەستم دەسورپنم و ھەولێ ئەوہ
ئەدەم، دەست لەناو دەستی بنیم. نازانم ئەو چ فریشتەییەکی
بەو رەفتارە لە مەرامی ناخم دەگات؟! مەچەکم بەر ئەدات
و دەست لە ناو دەستم دەنیت و دەلیتم:

- ئۆخەیی کە گوئیستی پەیفەکانم دەبی، وەرە با
بتگەرینمەوہ بۆ ئەو رۆژەیی یەکەمین جار بەدەنگم ئاشنا
بویت و ئەوینی من لە ناختدا چرۆی کرد.

لەگەڵ ئەو پەیفانەیدا خۆمان لە نیو ئەو کوچەو کۆلانانەیی
(ئەیوبی) یەیی شاری (ئورفە) دەبینینەوہ، کە ھەموو تەمەنی

مندالیم تیدا به پیکرد. به دهنگیکی پرله سۆزی ئه ویندارییه وه به گویمدا دهچپینی و دهلیت:
-ئیسستا بیربکه ره وه له و پۆژانهی که به ئیره دا تییه پیت و گوئیستی ئه و گۆرانییه بووی، که ئه وینی منی له تۆدا پوان!

ئارین به رده وام ئه مدوینی و یاده وه ریم ئه ژینیتته وه. منیش وینای ئه و پۆژه ده که م، که به ههستیکی پر له ولاتپاریزییه وه، به ناو کۆلانه کانی گه ره کی (ئه یوبی) یه دا به ره و مالی (هه قال نه سرین) ریمده کرد بۆ ئه وه ی ئه و په یامه ی پی راگه یه نم که هه موو ئه و چه کانه ی له لایه ن هه قالانه وه کۆکراونه ته وه گه یشتۆته ده ستم.

هیشتا له نیوه ی ئه و کۆلانه تییه ر نه ببووم که په نجه ره ی ژوره کانیان ئه یانروانییه سه ر ئه و کۆلانه ته نگه به ره ی، که میژووی ئه م شاره ی له خۆیدا تۆمارکردوه! من له ئه ندیسه ی ئه وه دا بووم چون ئه و چه کانه ی له ژیرزه مینی ماله که ماندا شار دبوو مانه وه بیانگه یه نمه ده ست ئه و هه قالانه ی ئاماده بوونی خۆیان ده بریبوو بۆ به رگریکردن له کۆبانی، بجه نگن. ئه و گۆرانییه ی که ناخی هه موو شه رقانیکی ولات پاریزی پرله جۆش و خرۆشی به رخودان ده کرد، به دهنگیکی پرله هه سته خۆشه ویستی بۆ نیشتمان ده چرا. هه موو هه ست و نیگا کانی بۆ لای ئه و په نجه ره یه کیشکرد، که تۆنه کانی وه ک کاناگی په پوله به ناو

هه وادا بلاو ده بونه وه. له و ساته دا بیرم له وه ده کرده وه ؛
ده بیت ئه و شوخه چهنده عاشقی نیشتمان بیت وا به تاسه وه
له کانگای دلئیکی پر له خه مناکه وه ده چرپی و ده لئیت:

کۆبانی رۆ خه مگینه

دشه وی تیلش بو خوینه

ئه سرینی چاوان ده بارینه

ئاخ کۆبانی..

ئاخ کۆبانی..

مرؤف کاتیک له دهرونیکی پرله خه مه وه گۆرانی
ده چرپیت، هه موو ههستیکی راسته قینه ی ناخی له و تۆنانه دا
به رجهسته دهکات له گهروویه وه دینه دهروهه. من ههست
به بوونی ئه و خه م و ئازاره ی ناخی ئه و شوخه دهکهم که
ههستی خۆی بو کۆبانی له و گۆرانییه دا ده رده برپیت!! تا
ئارامی به و دلّه ناسکه ی بدات، که به ئازاریه وه زامداره. یان
پیده چیت شه ره قانیک بیت و له خه می کۆبانی ئازار بچیرئ.
ئه و ههسته هه لویسته یه ک به ههنگاوه کانم دهکات و
بۆلای خۆی په لکیشم دهکات، به هیمنی به ره و روه ی ئه و
په نجه ره یه ده رۆم که قه ده ری یه کتر ناسینمانی تیا به. تیشکی
خۆری ئه و نیوه رۆی هاوینه، شیشی په نجه ره که ی داخ
کردوه، به دهسته له رزۆکه کانم ده یگرم و سه رم بۆناوه وه
ده کیشم. له نیو تاریک و روه ی ئه و ژوره بچکولانه یه ی،
که ته نها ئه و ده نگه خه مناکه ی تیا ده زرنگیته وه، کیژئیکی

نازدار دیاره له بهردم پارچه ئاویڼه یه ک به دیواری ژوره که دا هه لواسراوه به دهم چرینی گورانییه که وه، پرچه پشه و دريژو خاوه که ی به دهسته ناسک و گوشتنه کانی دهوڼیته وه. ئه و بهردهوام بیئته وه ی ناگاداری دزه نیگا کانی من بیته، له سیما پان و چاوه گهش و پرله سوژه که ی خوی دهروانیته، وای بو دهم چوم بیه ویت له و ئاویڼه یه دا جوانترین نیگا له چاوه کانی خویدا بدوژیتته وه.

نیگا کانم دهگوزمه وه بو سهر ئه و بهژن و بالایه ی، که له ئه ندیشه ی مندا به بهرگی شه ره قانییه وه په راوه ی رهفتاره بزیه کانی خوی دهکات، به لام ئه و به ماکسییه کی ئاودامانی رهنگ په مئی کاله وه خوی له بهردم ئه و پارچه ئاویڼه دا ئه لایوینتته وه، پیده چیت له ئه ندیشه ی خویدا به ئه وینی خوی وینای بکات.

ماوه یه ک له و دوخه دا سهرنجه کانم له سهر ئه و رهفتاره پرله جوانییه ی بوو که له ههستی راسته قینه ی ناخیدا سه رچاوه ی گرتبوو. دلم هوگری ئه و ده بیته و ئه ویش له بیئاگایی مندا دلی خوی ئه لایوینتته وه، له و ساته دا روحم له ئاویڼانی رهفتاره سوژ نامیزه کانیدا ته و او مهست بووه. ئه و ههست به دزه نیگا کانم دهکات و به ره و په نجه ره که نیژیک ده بیته وه و منیش له نیوان بیرى هه له اتن و مانه وه مدا تیراموم. کاتیک ده گاته بهردم و په نجه ره که م لئ والادهکات و به نیگایه کی نامووه پیم ده لیت:

-بۇچى لىم دەروانىت؟

لەو ساتەدا بىئەو دەى بىر لە شتىك بكمەو دە رامبەر
ئەو رەفتارە دزىوانەى كردبووم بە ھەستىكى پرلە شەرمى
لاویتیئەو دە پى دەلىم:

-ئەو ئاویئە بى ھەستە ھەرگىز ناتوانیت ھەست بە خەمى
ناخت بکات، ئەو تەنھا رەنگدانەو دە نىگاکانى خۆت بۆ
وینادەکاتەو دە، دەزانم چ خەمىكى مەزنى نىشتمان دلى گران
کردوویت، بۆ یە بەو ھەستەو گورانى بۆ كۆبانى دەچرى!
پىشبینى ئەو دەكەم بەمستەكۆلەیک بەرسىقم
بداتەو دە، بەلام خەندەیکى شیرین گرژى سىماپان و خال
خالاویئەكەى دەگەشینیئەو دە و پىم دەلىت:

-ناوت چىئە؟

-مەلىك، ئەى تو؟

-ئارین.

دەمەویت چىژ لەو نىگا پرسۆزەى ببىنم كە جوانیئەكى
بىئەندازەى بە سىماى بەخشیو دە. ئەو بەو پرسىارەى كە
لەسەر دلى بۆتە گرى، بەخۆم دىنىئەو دە و پىم دەلىت:

-لەكەئەو دە چاودىرىم دەكەیت؟

من كە بۆخۆشم نازانم لە چ ھەستىكەو دە وابە خىراىى
ھۆگرى بووم، ئایا ئەو گورانیئە، كە لە ھەستىكى پر لەولات
پارىزىئەو دەچرى، یان تىنویتی دلم بوو بۆ نىگا جوان و
پرلە تەلىسمەكەى؟؟

ماوهیهک له ناخی خۆم راده مینم و به تاسه وه له و چاوه
گه شانه ی دهر وانم که له چاوه پروانی ههستی مندا له سه ر
سیما شیرزه کم له نگه ریان گرتوه، نازانم چون ئه و
وشانه به بی ویستی خۆم له زارم دینه دهر وه؟! پنی ده لیم:
-تو زور له وه جوانتریت که ئاوینه که ت پیت ده لیت!
ئه و به بیستنی ئه و په یقانه، به پیکه نینکی پرله شه رمه وه
به رسیقم ئه داته وه و که میک سه ری نه وی ده کات. وه ک
بیه ویت له په یقه کانم دلنیا بیه وه، به دانه سپی و ورده کانی
لیوی ده کرۆژیت و پیم ده لیت:

-تو دراوسیمانی یان ته نها ریواریکی راگوزهری؟
ئه و په یقانه ی گوریک به ناخم ئه داو ههسته کانم له و
شه رمه راده مالی، که سیمای ته نیبوم، به خنده یه که وه پنی
ده لیم:

-ئه م کولانه ریچکه ی رۆژانه ی منه و هه موو رۆژیک به
ئاوازی ئه و گۆرانییه ی تو ناخم ئاو ئه دهم، به لام بۆچی تا
ئیسنا تۆم نه بینیه؟ من تامه زرۆی ناسینی ئه و ده نگه ت
بووم.

ئه و به خنده یه کی خه م ئامیزه وه پیم ده لیت:
-له وه ته ی وازم له خویندن هیناوه به رده وام به کاری
ماله وه سه رقالم، زۆربه که می دیمه دهر وه. به گومانیکه وه
له چاوه پرله پرسیاره کانم دهر وانیت و ده لیت:
-تو شه رقانیت؟

من که زۆربەى رەفتارەکانم لەناو ھەستیکی پرلە نھینیدا
پەنھانبوو، بەلام ئەوینی ئەو ناچارم دەکات راشکاوانە پێی
بڵیم: «پێویستە ھەموومان وەک شەرڤانیک بیربکەینەو و
بجەنگین. ئەگەر وانەکەین دەبیت ھەمیشە بەسەرشۆری
ژیان بکەین!».

ئەو بە نیگایەکی تالەو ھەستى دەروانىت و بەدلىكى
خەمناکەو دەپەقییت:

-کەواتە تەنھا ئەو گۆرانىیە ھەستى تۆى بۆلاى من
کیشکردوو؟.

ئەو وەلامەى دەمخاتە نىوان گومانى ھەستەکانمەو،
نازانم چۆن بەرسیڤىک بۆ ئەو شوخە مەکر بازە لە خۆمدا
بدۆزمەو. ئەو کە لە چاوەروانى بەرسیڤى مندا دەستە سپى
و گۆشتنەکانى لەسەر تاڤى پەنجەرەکە لەسەر یەک ناو،
چاوەرەشەکانى لەسەر سىما شپىزەکەمە. لەو ساتەدا
زەنگى تەلەفۆنى (ھەڤال نەسرین) لەو دۆخە دژوارە قوتارم
دەکات، بە دەنگىکى پر لە گومانەو پێى دەلیم:
-دەتوانم بتبینمەو؟.

بە خەندەيەکی پرلە سۆزەو پىم دەلێت: ئەى بۆنا
ھەركات ھاتیت، با گۆرانى کۆبانى نھینى نىوانمان بىت.

2

نازانم کاتهکان چۆن تیدهپهپن، بیئاگام له خۆم، دهنگی
ئهو وهک بارانیکى بهخوڤ بیابانى رۆح پاراو دهکاو هاژه
و خوڤهى تاڤگهى ناخم دهژینیتتهوه. دهمارهکانى ههموو
جستهه وهک لق و چلی داریکى تینوو بوژیان دهژینهوه
و چرۆدهکهن. نازانم ئهو دهنگه، دهنگى ئارینى ئهوینى
منه، له گوێکانمهوه ئاوهدانى به نیو چۆلى ناخمدادینیتتهوه
؟. پیم دهلیت: خهوتبوویت؟ یان ههرله بیئاگایی خۆتدا ژیان
دهکهیت.

به پەیفەکانیدا له وه تیدهگه م کاتیکی زۆر به سه ر پۆیشتنیدا
تیپه رپوه. دهمه ویت زمانم هه لاینم و به رسیقی بدهمه وه و
پیی بلیم: «له م دۆخه دژواره دا لیم دوور مه به و مه هیله
ته نهایی ناخم بۆخوی لوش بداو بوونم بسرپیته وه؟!» به لام
ههسته کانی ناخم ئه وهنده به جهسته م نامۆ یه، هیزی ئه وه م
نییه لیکیان بدهمه وه و به رفته رکه کانم ئه وه ههسته ی پی
به خشم که له چاوه روانیدا نا ئارامه.

ته نها به و په یقانه ی که له ههستیکی پرله ئومیده وه دینه
ده ره وه، پیم ده لیت:

-په نجه کانی ده ستت به هیمنی ده بزوین، ئه وه دلخوشم
ده کات که ده نگم ده بیستی. لیم گه ری با چیرۆکی ئه و
ده ستنوسه ت بۆ بگێرمه وه، که به وینه ی لاپه ره کانی
میژووی خوی ده ناسینیت. خۆزگه ئیستا ده هاتیه گۆ و پیت
ده گۆتم ئه م ده ست نوسه ت له کام زه مینی ئه م گه ردوونه دا
دۆزیوه ته وه؟! پیده چیت له پیناوی ئه وه دا بریندار بوویت.
ئه وه زمان و هاواری کام خا که له تاوانی داگیرکارانیدا
ئیستا دینه گۆ، تۆ بروانه له سه ر ئه و به رگه ی که پیده چیت
به ئامیریکی تیژ هه لکۆلدرابیت نوسراوه (هه موو ئه و تاوانه
بۆ رۆحی دایکم ده گێرمه وه) تۆ بزانه ئه و لاپه رانه ی ده بیت
له چه رمی چ ئاژهلکی به هیز دروستکرا بیت، تا ئیستا
به نه رمی ماوه ته وه و نوسینه کانی نه شیۆینراوه... دیاره
ئه م ده ستنوسه ت به لاوه زۆر مه به ست بووه، هه ربۆیه

لهنیو سنگی خۆت پاراستووته. دهزانم بههۆی ئەو رینوسه
عهره بیهه وه تۆناتوانیت بیخوینیته وه، دهمه ویت ئەمڕۆ بۆت
بخوینمه وه بۆئەوهی دهرونت پێی ئاسوده بێت.
دهلیت:

هۆ دایه گیان. . بزانه له دواى كۆچى تۆ چى رويدا!!
دهمه ویت هه موو ئه و روداوانه ت بۆ بگێرمه وه، كه سه ره بره كان
به سه ریان هیناین. دهمه ویت له رینگى رۆحى پاكژى تۆ وه،
سكالاى ئیمه ی ناپاك، بگه یه نیت بۆلاى خودا وه ندی مه زن
(ئه هورامه زدا). ئیمه به ویستی خۆمان نه بوو ئاگرمان
به نه فره تکرده! ئه وه زۆردارى ئه و سه ره برانه بوو، كه به
زه برى شمشیر ناچاریان کردین نه فره ت له بوونى خۆمان
بكه ین. ته نها (یه سنا) نه بیت وه ك گه رده لولیک له ئاگرو ته م
به ئاسماندا هه لكشاو به جیى هیشترین. هۆدایه گیان.. ئه و
یه سنایه ی كه تۆ به خۆشه ویستییه وه په ره رده ت کردو
گه وره ت کرد، ئه و یه سنایه ی وه ك ئیمه ده ژیاو به رگی
ده پۆشى و رۆژانه وه ك هه موو كچانى ئاواى كاری ده كرده
و په زه و گه ورو ماله كه مانى خاوین ده كرده وه و ماندوو
ده بوو، پشوو ی ئه داو نان و ئاوى ده خواردو و به وینه ی
ئیمه ره فتارى ده كرده، ئه و له مرۆف نه ده چوو، دلنیا به له
فریشته یه ك ده چوو، كه ئه هورامه زدا بۆ خۆشبه ختى ئیمه
ئه فراند بووى. دهمه ویت باسى ئه و رۆژه ت بۆ بگێرمه وه، كه
ته نها من هه ستم به نه ینى هیژى یه سنا كرده.

له‌دوای مه‌رگی تۆ، هه‌موو ئه‌و به‌لین و پینمایانه‌ی
له‌سه‌رمه‌رگی خۆتداپیت سپاردم هه‌موویانم په‌یره‌و ده‌کرد.
ده‌مزانى گومان‌ت له‌و ئه‌رکه‌ هه‌بوو به‌هۆی که‌مى ته‌مه‌نمه‌وه،
که‌ تۆ به‌جیت هه‌یشتم ته‌نها هه‌شت به‌هار بووم. بۆخۆیشم
نه‌مزانى چۆن ساله‌کانم به‌بى تۆ به‌رێکرد!؟ هه‌موو سپیدی‌ه‌ک
زوو له‌خه‌و راده‌بووم و به‌هۆی ساردى که‌شه‌که‌وه ئه‌و
(په‌سته‌ک)ه‌ی له‌ خورى مه‌رکه‌کان بۆت دروستکردبووم
به‌سه‌ر شانمدا ئه‌دا و هه‌موو مه‌رومه‌لاله‌ته‌که‌م له‌ خانه‌که‌دا
وه‌ده‌رده‌ناو به‌ره‌و پینده‌شته‌کانى به‌رده‌م ئه‌وپه‌رستگایه‌ی،
که‌ هه‌میشه‌ یه‌سنا به‌دریژایى رۆژ لى‌ی ده‌مایه‌وه بلاو
ده‌کرده‌وه. تا به‌ ئاره‌زووى خۆیان به‌وه‌رپین.

ژيان ته‌واو ساده و ئارام بوو، وه‌ک هه‌موو ئه‌و
رۆژانه‌ی که‌ پیکه‌وه له‌نیۆ ره‌زه‌کاندا، له‌ ژیر تیشكى وزه
به‌خشی ژيانى خۆردا تریمان ئه‌رپنیه‌وه و ده‌مانکرده‌ نیو
ئه‌و سه‌به‌ته‌ گه‌ورانى دایه‌ گه‌وره‌م به‌ئه‌زموونى چه‌ند
ساله‌ی خۆیه‌وه بۆ هاوماله‌کانى ئاواى دروستى ده‌کردن.
کاتیک سه‌به‌ته‌کانمان پڕکرد له‌و هه‌یشوو ته‌ریانه‌ی که
هه‌ر ده‌نکیکی له‌ره‌شیدا ده‌بریسکایه‌وه، تۆ بۆلێکت له‌نیو
ده‌ستى خۆت ده‌ناو سه‌رت بۆ ئاسمان بڵند ده‌کرد،
رۆشنایى تیشكى ئه‌و خۆره‌ی که‌له‌ناوه‌راستى ئاسماندا
به‌تاسه‌ وه‌ له‌ نیگای سپى و بیگه‌ردى تۆی ده‌پوانى،
هه‌ستیکى پڕله‌ ژيان و ئومیدى له‌ ده‌روونى مندا ده‌ئافراندا.

به دهنگیک که تیکه ل به دهنگی جریوهی چۆله که لاساره کان و گمه گمی کۆتره مالییه کانی ئاواپی ده بوو له به رخۆته وه ده تگوت:

— سوپاس بۆ تۆی ئافه ریده کار سروشتیکی جوان و پرله ژیانته به ئیمه ی ئافه ریده ی خۆت به خشیوه به لاین بیت به گفته کانی (پیرشاهۆ) ئیمه ی مرۆف، هه تا له نیو ئه م خاکه دا ژیان بکه یین وه ک چاوه کانی خۆمان بیپاریزین و هه میشه خاوینی بکه یینه وه.

من که چاوه کانم له سه ر ئه و ره فتاره نامۆیانه ی تۆ رامابوو که ئه و هیشوووه ترییه ی له نیو له پی هه ردوو ده سته باریک و سپیه کانتدا، بۆ ئاسمان بلندت کردبوو نزات بۆ به دیهیتانی جوانی ژیان و ئارامی و خۆشبه ختی من ده کرد. له ئه ندیشه ی خۆمدا وینای (ئه هورامه زدام) به وینه ی خۆریکی پرشنگذار ده کرد و له بلندی ئاسمانه وه ده هاته خواره وه و به گه رمی خوی وزه یه کی پرله ژیان و ئومیدی به جه سته و ناخم ده به خشی.

به وینه ی ئه و رۆژه.. دیمه نی ئه و چه مه ی، که له قه لای (جولندی) یه وه درییژی ده کیشا، تا به ری خواره وه ی پیده شته کانی ئه و شاخه ی که په رستگاکه ی لییه، تاچاوی مرۆف بری بکردبا هه موو دارو ده وه ن و ده شته کان به ره نگی سه وه زی خۆیان ئه و ناوه یان به هه ستیکی پرله ژیان رازاندبووه. خوره ی ئه و چه مه ی سه رچاوه ی ژیان

بوو بۇ ھەموان، ئاوازىكى بەجۈشى لەگەل ئەو دىمەنە سەرسورھىتە ھەردە ئەبەخشىيە مرۇف. مەرەكان لەو لەو ھەرە پاكژەدا بلاو ببوونە ھەو منىش بەو شىمالەى باوكم لە دارى قامىش بۇى دروستكردبووم، بەيادى تۆۋە ئەو ئاوازەم ئەژەنى كە ھەموو شەوانىكى زستان باوكم لە بەردەم ئاگردانەكەدا بۇ ميوانەكانى ئەژەنى. لەو پروژەدا ئەندىشەم ئاويتەى ئەو يادە ھەريانە بوو، كە زۆربەى پروژەكانى سەرەتاي بەھارمان تىدا پىدەكرد.

لەو ساتەدا بەدەم ژەنىنى شىمالەكەمە ھەو لە دىمەنى بلندى و سەختى ئەو شاخەم دەروانى، كە ئەشكەوتى پەرسىتگاگەى لىبوو. لەناكاوئىكدا رۆشنايىەكى بەھىزم بەدىكرد، كە بەپىرشنگى خۆر دەچوو، تىكەل لەھەموو رەنگىك كە دەرچەى پەرسىتگاگەى لە رۆشنايى خۇيدا و نكردبوو، سەرنجەكانى بۆلاى خۆى كىشكرد. زۆرجار ئەو ھەندە بەھىزم دەبوو بەوئىنەى تەمىكى خەست لەدەرگای ئەشكەوتەكەدا بەئارامى دەھاتە دەرە ھەو.

دايكە گيان.. ئەو تىشكە تىشكىكى ئاسايى نەبوو نەبە خۆر دەچوو، نەبە پىرشنگى ئاگر. ئەو تىشكە بەوئىنەى پىرشنگى زىرپىنى زەردەشتى مەزن دەچوو، كە (ۋەستا پىرۆت) لەسەر پووى ئەو تاشەبەردانەدا دروستى دەكردن و ئەى بەخشىيە ئەو لاوانەى كە مالى نوئيان پىكە ھەو دەنا. شىمالەكەم ئاخىنيەپشتىنەكەم و بەپىرتاو بەو دەشتە

لیژو هه‌ورازدا که ده‌گاته‌وه به‌رده‌می ئه‌و شاخه‌ی ئه‌شکه‌وته‌که‌ی، لێیه رامکرد. هه‌تا گه‌یشتمه‌ نێژیکی شاخه‌که‌وه هه‌ناسه‌م ته‌واو سوار ببوو، له‌به‌رده‌م ئه‌و پلیکانه‌ی که‌له تاویری ئه‌و شاخه‌دا دروستکرا‌بوون بۆ‌گه‌یشتن به‌ ده‌روازه‌ی ئه‌شکه‌وته‌که‌، که‌ تیشکیکی زی‌پینی لێوه ده‌هاته‌ ده‌روه‌ه پشویه‌کم دا. له‌و ساته‌دا گوێکانم بۆ ژاوه‌ژاویک هه‌ل‌خستبوو، که‌ له‌ئه‌شکه‌وته‌که‌وه ده‌هاته‌ ده‌روه‌ه، تینه‌گه‌یشتم له‌و ده‌نگه‌ سامناکه‌ی که‌ ترسیکی گه‌وره‌ی له‌ ناخدا بزواند. چه‌ندجاریک بیری په‌ژوانیم بۆ ناو په‌رسنگا که‌ می‌شکی داگیر کردبووم، دواتر ئه‌و پ‌رشنگه‌ زی‌پین و نامۆیه‌ی که‌ ویستی بینینی له‌ ناخدا زال‌ترده‌کرد. هی‌زی ئه‌وه‌ی پێبه‌خشیم به‌ هه‌سته‌وه‌ریبه‌که‌وه به‌پلیکانه‌کاندا تا ده‌می ئه‌شکه‌وته‌که‌ سه‌رکه‌وم. پێش ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوی له‌ده‌روازی ئه‌وشکه‌وته‌که‌ نێژیک ببمه‌وه، گه‌رمیه‌کی زۆر به‌تین هه‌مووجه‌سته‌ لاواز و پ‌رماسولکه‌که‌می هینایه‌ سه‌ر ئاو. وای ئه‌وه‌ چ ئه‌فسونیک بوو دایه‌، هه‌تانێژیکتر ده‌بوومه‌وه جه‌سته‌م زی‌ده‌تر ئاوی لیده‌چو‌ر! له‌گه‌ل گه‌یشتنم به‌ ده‌رچه‌ی په‌رسنگا که‌، هه‌ستمکرد له‌نیو ئه‌و تیشکه‌ نامۆیه‌دا ته‌واو رۆچوو‌بووم، ئه‌و پێده‌شته‌ سه‌وزوو فراوانه‌ی دامینی شاخه‌که‌ به‌ته‌واوی له‌ پێش چاومدا وون ببوو. به‌هۆی به‌هی‌زی پ‌رشنگی ئه‌و تیشکه‌ نامۆیه‌وه توانای بینینی ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌م به‌ته‌واوی نه‌بوو. به‌لام ده‌نگی

هاواری پرله پارانه وهی (یهسنای فریشتهم) ژنهفت، که پر به گهرووی هاواری دهکرد و دهیگوت:

«تکات لیده کهم ئەهورای مهزن... ئەی ئافه ریده گاری ژیان و جوانی گهردوون، من ناخم له هه موو گوتارو ئەندیشه و کرداریکی خراپ خاوین کردۆته وه. داوات لیده کهم به شیک له هیزوو ووزهی خۆتم پی ببه خشیت، تا بتوانم له ریگه یه وه خاک و ئاو و هه واو ئاگری سه رچاوه ی ژیانی پی بیاریزم و ئاشتی و ئارامی بۆمرۆ قایه تی به ییمه دی.. دمه ویت له ریگه ی ئەو ئەفسونی هیزه وه، ناخ و دلێ هه موو ئەو مرۆقانه خاوین بکه مه وه، که شه وانه ئەندیشه ی خراپ له رهفتارو گوتارو کردارهکانیان رهنگ ئەداته وه و تابه ره بیان خهونی پیوه ده بینن. هیزیکم پی ببه خشه تا ئەم زه مینه خاوینه له دهستی به د رهفتارهکان بیاریزم».

من که له ته نیشتی ده رگا که وه خۆم مه لاس دابوو به هۆی به هیزی ئەو تیشکه وه دهستم به چاوه کانه وه گرتبوو، به لام دهنگی یه سنا ئەو ترسه ی ناخمی ره وانده وه که هیزی چوونه ژوره وه ی لیبری بووم. گوریکم به جهسته ی خوساوی خۆم داو به ره و ناو په رستگا که چوومه ژوره وه، له و ژوره ی که له لای دهستی راستی ئەشکه و ته که دا بوو، یه سنام بینی، له ناوه راستی ئەو ژوره دا به پرووتی به پیوه وه ستابوو، جهسته سپی و گوشتنه که ی دیمه نیکی ئەفسوناوی به چاوه کانم ده به خشی جیاواز له هه موو ئەو

پوژانه‌ی له‌نیو ئاوی سازگاری چه‌مه‌که‌ی نیزیکی ئاوی
 ده‌مبینی که خۆی تیا خاوین ده‌کرده‌وه، جه‌سته‌ی ئه‌و له‌نیو
 نیوه تاریکیدا وه‌ک مانگ پرشنگی ئه‌دا و ئه‌دره‌وشایه‌وه،
 به‌چوارده‌وریدا هه‌وت نیوه‌گۆزه‌ی له‌قوردروستکراو‌بوون،
 به‌ده‌وری خۆیدا به‌شیوه‌ی بازنه‌ریزی کردبوون و له‌نیو نیوه
 گۆزه‌کانه‌وه ئاگریکی به‌تین تا که‌مه‌ری یه‌سنا بلن‌د ببوون و
 هه‌ریه‌که‌یان ره‌نگیکی جیاوازی به‌تاریکی ئه‌و په‌رسنگایه
 ده‌به‌خشی. من له‌ته‌نیشته‌ دیواری ئه‌و ژووره‌وه به‌نه‌ینی
 چاودیری ره‌فتاره‌کانی یه‌سنا ده‌کرد که هه‌ردوو ده‌سته
 سپی و سوڵ و گوشتنه‌کانی بوئاسمان بلن‌د کردبوون، بیئاگا
 له‌من چاوه‌کانی داخستبوو، سه‌ری بو بنمیچی ئه‌و ژووره
 بلن‌د کردبوو، به‌هه‌منی به‌ده‌وری خۆیدا ده‌سو‌رایه‌وه و ئه‌و
 وتانه‌ی دوباره‌ ده‌کرده‌وه، که پیشتر ژنه‌فتبووم.

ئای له‌دیمه‌نی جوانی یه‌سنا، ئای له‌جوانی ره‌نگی
 ئه‌و جه‌سته‌ نه‌رم و نیانه‌ی، که ئاویته‌ی ره‌نگی ئاگره‌کان
 ببوو، ئای له‌بالای بلندی یه‌سنا چۆن تا نیزیکی بنمیچی
 ئه‌شکه‌وته‌که هه‌لکشابوو!! هه‌رگیز یه‌سنا به‌و دیمه‌نه
 جوان وه‌مه‌ره‌نگه‌وه نه‌بینیبوو. هه‌رکاتیک پووی سپی و
 ناسکی یه‌سنا ده‌گه‌یشه‌ به‌رده‌م یه‌کیک له‌گۆزه‌کان، ئاگری
 ئه‌و گۆزه‌یه‌ به‌هه‌نده‌ی بالای به‌رزی خۆی بلن‌دتر ده‌بوو،
 وه‌ک ئه‌و ئاگره‌ پو‌حیکی زیندووی تیا بیت و به‌و ره‌فتاره‌ی
 وه‌لامی جوڵه‌ نه‌رمه‌کانی یه‌سنا بداته‌وه، ئاوا ره‌فتاریان

دهکرد. پېرشنګى ئه و ئاگرانه وهك ئه و ئهستيرانه ى له شه وانه ئاسمانى سامالدا ده مېنين دهكشان و پاشان له نيو جهسته ى يه سنا ون ده بوون. ئاوا به بلاوى به هه موو لايهك و ديوارى ئه و په رستگايه دا بلاو ده بوونه وه و هه نديكيان له نيو ديوارو تاشه به رده كانيدا، خويان ده شارده وه.

ئاي دايه گيان... ئه وه ى بينيم چ ديمه نيكي ئه فسوناوى به چاوه كانم ده به خشى، هه موو ديوارى په رستگاكه به وينه ى ئاسمانىكي پرله ئه ستيره ئه دره و شايه وه! له و ساته دا به خوّم گوت: «ئاي خودايه من له كوئيدام و چى ده بينم»، واهه ستم به خوّم ده كرد، له خه ونيكي مندالى خوّم دابم و ئاره زوى به ئاگاهاتنه وه م نه بى، به لام متمانه م پييكه دايكه، ئه وه خه ونه بوو، ئه وه راستييهك بوو من له و ئه شكه و ته دا بينيم. يه سنا ئه وه ونده به ده ورى خوئيدا سوپايه وه و نزاى كرد، كه تواناى ئه وه ى نه مابوو خوئى به پيوه بگريت. له ناكاوئيدا له جيگه ى خوئيدا له نيو بازنه به ستي ئه و گوزه پرله ئاگرانه دا به هيمنى و بيدهنگى له سه ر ئه ژنوكانى كه وت و ده سته كانى به هه ردوولاي خوئيدا شوپركرده وه و چاوه گه شه رهنگ هه نگوئينه كانى به هه ميشه ى به ئاراسته ى بنميچى په رستگاكه هيشته وه. له و ساته دا ئاگرى گوزه كان وهك ئه وه ى بيانه وئيت به رهفتاره بزئيه كانى خوئيان يه سنا به ئاگا به يننه وه، تاده هات زئده تر بلند ده بوون، تائه و ئاسته ى گرپه كانيان ده گه يشته نيزيكي بنميچى ئه شكه و ته كه. من له و

دیمه‌نده‌دا تییینی ههریه‌ک له‌و ئاگرانه‌م کرد، که‌به‌ربنمیچی په‌رستگا‌که ده‌که‌وتن و ههریه‌که‌یان وینه‌ی پیاویکی پیرو به‌ته‌مه‌نیان نه‌خشان‌دبوو که ریشیان به‌ وینه‌ی ریشی باب‌ه‌گه‌وره‌م دریژ بوو. هه‌موویان له‌ دیمه‌نی راکشاوی یه‌سنایان ده‌روانی که‌جه‌سته سپیه‌که‌ی ره‌نگی هه‌موو ئاگره‌کانی گرتبوو.

ئه‌وانه‌ مرۆف نه‌بوون دایکه‌.. ئه‌وانه‌ به‌رۆحی ئه‌و موغانه‌ ده‌چوون که باب‌ه‌گه‌وره‌م له‌شه‌وه سارده‌کانی زستاندا چیرۆکی نه‌مری ئه‌وانی بۆمن و یه‌سنا ده‌گیژایه‌وه. له‌و ساته‌دا سه‌رنجم که‌وته سه‌ر یه‌کینک له‌و ده‌مووچاوانه‌ی، که‌ره‌نگی ئاگره‌که‌ی ته‌واوسی بوو، به‌ ده‌نگیکی پرله ئه‌فسونه‌وه، که‌له هه‌موو شوینیکی په‌رستگا‌که‌دا ده‌نگی ئه‌دایه‌وه وتی:

-من هیژی ناشتی و خاوینی و جوانیم... هیژی ئه‌وه‌ت پیده‌به‌خشم، هه‌میشه‌ به‌جوانی و شیوه‌ی خۆت بمینیته‌وه و ده‌رونت ئارام و بیگه‌رد بیت، له‌ هه‌موو هه‌ستیکی تاوان. ئاگره‌ سوره‌که‌ به‌هه‌مان تۆنی ئه‌ویتر وتی:

-من هیژی خۆشه‌ویستی ئه‌هورایت پیده‌به‌خشم، تا بتوانیت له‌نیو باوه‌ردارانی خۆتا پابه‌ندبیت پینانه‌وه، خۆشه‌ویستیان بۆیه‌کدی زیده‌تر بکه‌یت و ژیانیکی ئارامیان پی‌ببه‌خشیت.

ئاگری سه‌وز وه‌ک ئه‌وانی دی هاته‌ گۆو وتی:

-من به پرهنگی خۆم، هیزی نه مری و خۆشه ویستیت
بوژیان پیده به خشم، بوئه وهی دریژه به ئه ندیشه ی چاکی
مروقایه تی بدهیت.

ئاگری زهر د وتی:

-من هیزی متمانه ت پیده به خشم، بوئه وهی له سه ر
بریارو بیرکردنه وه چا که کانت جیگیریت و به متمانه یه کی
به هیزه وه کردارو رهفتاره کانت به ئه نجام بدهیت.

ئاگری په مایی وتی:

-من هیزی وزه و به رده وامی ژیانم، توانای ئه وه ت
پیده به خشم هه موو هیزوو وزه ی جهسته و دهرونت بو
کارو بیرکردنه وه کانت کو بکه یته وه و بیانکه یته هیزیکی
ئه فسوناوی مه زن، بو بیرکردنه وه و کاره کانت.

ئاگری شین وتی:

-من هیژ و توانای بیرکردنه وه ی بیسنورت پیده به خشم،
بوئه وهی له هه موو کاریکدا توانای داهیان و چاره سه ری
کیشه کانت هه بیته.

ئاگری وه نه وشه یی ده یگوت:

-من هیزی روحم، توانای ئه وه ت پیده به خشم، روحت
بو خوداپه رستی و ئه هورامه زدا به هیژ بیت و وه ک روچ
هه میشه به نه مری بمینیته وه.

هه موویان کاتیک به یه ک تون بو یه سنا ئه دوان، هه ستیکی
ئه فسوناویان به ناخم ده به خشی، له جیگه ی خویدا جو له م

له خۆم بریبوو، ترسی ئه‌وهم هه‌بوو جوله‌یه‌کم کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئه‌و دۆخه‌بیته و ئه‌و رۆحانه‌ی هاتبوونه میوانی یه‌سنا، هه‌لبێن و نه‌گه‌رینه‌وه.

دواتر هه‌ستم به‌ جوله‌ی یه‌سناکرد، چاوه‌گه‌وره‌و گه‌شه‌کانی، که‌ ره‌نگی هه‌موو ئاگره‌کان شیوه‌ی خۆیانی تیا نواندبوو زیده‌تر کرده‌وه. چاویکی به‌دیمه‌نی وینه‌ی هه‌موو ئه‌و رۆحانه‌دا گیرا، که‌له بنمیچی په‌رستگاکه‌وه وینای ئاگره‌کان دروستیان کردبوو، له‌و ساته‌دا نازانم ئه‌و پوناکییه‌ هه‌مه‌ره‌نگ و به‌ هیزه‌ له‌ کوی ئه‌و ئه‌شکه‌وته‌وه هاتبوو له‌سه‌ر سه‌ری یه‌سنا وه‌ ده‌رکه‌وت و به‌ وینه‌ی خۆر ئه‌دره‌وشایه‌وه وپه‌رشنگیکی به‌هیزی به‌ نیگا‌وه‌ هه‌موو جه‌سته‌ی روتی یه‌سنا ده‌به‌خشی. له‌نیو ئه‌و په‌رشنغه‌دا، وینه‌ی په‌یامبه‌ری مه‌زن (زه‌رده‌شت)م بینی، که‌له‌نیو به‌هیزی ئه‌و پوناکییه‌دا ده‌هاته‌ده‌ره‌وه، ته‌واو به‌وینه‌ی ئه‌و تابلویانه‌ ده‌چوو که‌ وه‌ستا (په‌رۆت) له‌سه‌ر تاویرو به‌رده‌کانی هه‌لی ده‌کۆلین.

ئای دایه...متمانهم پێکه، چۆن ئه‌وه‌روداوه‌م بینی ئاوا بۆت ئه‌گه‌رمه‌وه! ئای له‌ جوانی بیوتینه‌ی سیمای په‌یامبه‌رمان زه‌رده‌شت، په‌رشنگی سیمای جوانه‌که‌ی چه‌هه‌ستیکی په‌رله‌ ئارامی و خۆشه‌ویستی ژیا‌نی له‌ نیو ده‌رونما ئه‌فراند! په‌یامبه‌ر قاپیک له‌نیو هه‌ردوو ده‌سته‌ جوان و په‌رله‌ میه‌ره‌بانه‌کانیدا‌بوو، که‌ته‌واو به‌وینه‌ی ئاویکی

پوون دهچوو، پیدهچوو له ئاوئیکی تهواوپرون و بیگهرد دروستکرا بیت، له نیویدا، ئەو شهرا بهم بینی، که رهنگیکی وهنه وشهیی هه بوو، شهرا به که تا نزیکی لیواری قاپه که پر بپوو. دهسته کانی بۆ یه سنا در یژکرد، که چاوه کانی له سه رقاپه که بوو. ئای له وه دهنکه زولال و ئارامبه خشه ی، که له گه رووی په یامبه ر دهاته ده ره وه! به یه سنا ی وت: «کاتیک هه موو ئەو شهرا به دهخۆیته وه، هه موو خواسته پیروژه کانت دینیتته دی».

یه سنا به نیگایه کی پرله شهرم و ئومید وه به هه ردوو دهستی شهرا به که ی له دهستی وه رگرت، له وه دهچوو زۆر له میژ بیت تونیتی ته نی پیهه لچنی بیت، ده می به کاسه شهرا به که وه ناو هه تا دواین دلۆپی خوارده وه ده می لی به رنه دا. له گه ل ته واو بوونیدا واهه ستمکرد له خه ونیکی ته واو قولدا بووبم و به ئاگابیمه وه، هه موو شتیک و هه موو ئەوانه ی له وه دۆخه دا پوو یاندا بوون، هیچیان نه مان و له چاو تروکانیکمدا بزر بوون. ئەوهنده نه بیت ته نها به هۆی ئەو ئاگره ی له په رستگا که دا بۆ (پوناکی و ستایش و نیاش) له سه ر سه کوکه دانرا بوو، جه سه ته ی در یژ بووی یه سنای له نیو ئەو تاریکیه دا رۆشن ده کرده وه. له وه دۆخه دا من ترسی ئە وه م هه بوو یه سنا به هۆی ئەو شهرا به وه شتیککی به سه ر هات بیت. نه مانی له نا کاوی ئەو دیمه نه ئە فسووناوییه تا ماوه یه ک هه ستیککی نامۆی لادروستکرد بووم، هه می شه وه ک خه ونیک

دههاته وه پيش چاوه كانم. متمانم پيڤكه دايكه گيان... تائه و شه وهی جهستهی یه سنا له نیو شه ری سه رپره كاندا بوئاسمان هه لكشا، و امده زانی هه موو ئه و دیمه نانه م به خه ون بینیه و. چاوه كانم له سه ر جهستهی سپی یه سنا بوو، كه له نیو نیوه تاریکی ئه و شوینه دا ئه دره وشایه وه ترسی ئه وه م هه بوو شتیکی به سه ر هاتبیت. به شه رمیكه وه ئه و كراسه سپیهی له نیزیکی خویه وه دای نابوو له به رم كرد. چه ندجاریك گازمكرد «یه سنا. یه سنا»... وه لامی نه دامه وه، بوخویشم نه مده زانی له نیو راستی و ئه ندیشهی ئه و روداوه دا چون خوّم یه كلایی بكه مه وه. كاتیک سه ریم له نیو باوه شی خوّم نا، پرچه زه ردو دریژه كه ی له نیو قه دوو جهستهی ئالابوو. له و ساته دا هیزی گریانیکی به كول له ناخما هه لده قولاو فرمیسی چاوه كانم به سه ر نیوچه وانی ئه و دا ده كه وتنه خواره وه. به لام به خوّه اتنه وه ی یه سنا ناخمی له و ترس و گومانه ئارامكرده وه. كه میك ئه و له دیمه نی شیواوی منی روانی و وتی: «من له كویم»؟ نه مده زانی چون وه لامی بده مه وه. به گورپكه وه له جیگه ی خو ی بلند بوو، له وه ئه چوو بیر له شتیك بكاته وه، كه میك له خو ی رامو پاشان پیی وتم: «برو به لای مه ره كانه وه، خه ريكه ده چنه نیو ره زه كانه وه»!. كه ئه وه م ژنه فت به راكردن له په رستگا كه هاتمه دهره وه، كاتیک له سه ر پلیكانه كانه وه روانیم، هه موو مه ره كان له نیو ره زه كاندا بلاو ببونه وه.

ئەو پۇرژە دايەگيان... من لەنيو ئەنديشەي ئەو ديمەنانەدا
پامابووم، كەئيوارە گەپامەوہ بۆ مالەوہ ھەوالی يەسنام
لە باوكم پرسى وتى: «نازانم چى بەسەر يەسنا ھاتوہ؟!
لەوہتەي ھاتۆتەوہ لە خەويكى قولدا پوچوہ». من
چاوہپروانى ئەوہبووم بەئاگا بيتەوہ و پرسىارى ئەو
پوداوہى ليتكەم، بەلام ئەو تا سپيدە بەئاگانەھاتەوہ، كاتيك
پرسىارى ئەو پوداوہى نيو پەرسنگاکەم ليدەکرد، لەوہلامدا
پيى دەوتم: «ئەوہ خەونيكە منيش بە ھەمانشيوہى تۆ بە
ھۆى كاريگەرى دۆخى نيو ئەشكەوتەكەوہ بينيومە».

3

ئەو دەنگەي وەك پەپولە بەناو بۆشايى ناخدا
گوزەردەكات، لە خۆيدا كۆمدەكاتەو و دەمباتەو بۆ سەر
لوتكەي ئەو گەردە پيرۆزەي شارى ئورفە، كە ئەو دوو منارە
بارىك و دريژەي نەمروت بۆ توردانى (ئىبراھىم) دروستى
كردبوون. ھەموو شەوانىكى گەرمى ھاوین خەلكانى ئەو
شارە بۆ بەسەر بردنى كاتىكى خۆش سەردانى دەكەن و لە
ويۆ لە ديمەنى پرلە پۆشنایى ژيانى شارى (ئورفە) دەروانن
و شەو ھەرمەكانيان بە دەم خواردنەو ھاو گيژانەو ھاو
بەسەر ھاتەكانى ژيانى خۆيان بەسەر دەبەن. ھەر لەو
شوينەو ھەك تەمىكى چر بەو رېگا پان و بەردەلانەي، كە

ھەردوولای بە دیواریکی بەردینی نزم گیراوه دیمه خوارهوه، بە دەم بینینی ئەو دوکانانەدا تێدەپەرم، که بە خواردنە ھەمە جوړهکانی ناوبانگیکی بۆ گەشتیاره تورکهکانی شارەکانی تری تورکیا دروستکردوو. بەرەو چری ئەو دارانە شوپ دەبمەوه، که له گەرمای ھاویندا سیبەرێکی فینک و ئارامبەخش بە دیمەنی پانتایی ئەو باخچە فراوانە دەبەخشیت، که مزگەوتیکی گەورەو مەرقلەدی پیاوچاکانی له ئامیزی خۆی گرتوو. لهو ساتەدا خۆم لەسەر ئەو کورسییە درێژانە دەبینمەوه، که دەروانیتە سەر ئەو جوگەله ئاوانەیی ماسییەکی بێشوماری تێدا دەژین.

ئارین له تەنیشتمەوه دانیشتوو و لیم دەروانیت، واھەستدەکم ئەو دیمەنە یەكەمین ژوانی ئیمە بیت، بەو دا دیتەوه یادم، بە نیگایەکی شەرم ئامیزەوه تاو ناتاویک نیگای چاوهکانی لەسەرم دەگوازیتهوه بۆ سەر جولەیی ئەو ماسییە بزێوانەیی که بۆ خواردنی ئەو پارچە سەموونانەیی گەشتیارەکان بۆیان تورپدەدن و تاسەر پووی ئاوهکه لەسەر یەكدی گرمۆله دەبن.

له زایەلەیی ئەو دەنگەیی له گوێکانمەوه دیت، ئەو پرسیارەم بێر دینیتەوه، که دەستپێکی پەیفەکانمان دەکاتەوه پیتی دەلیم:

–بە پەیفەکانتا دیارە مالباتی ئێوه لەم شارەدا نەژیاوه،
ئارین نیگا پرله گوماناوییهکانی بۆ سیما پرله پرسیارەکم

ده‌گوازیتته‌وه، به ناخیکی پرله نازاره‌وه که له هه‌ناسه‌که‌یدا
به‌رجه‌سته‌ی ده‌کات. پیم ده‌لیت:

-کاتیک له شاری (عه‌فرین) بووین براگه‌وره‌که‌م
به‌ده‌ستی سهر بره‌کان کوژرا، چیترا باوکم دلی له و شاره‌دا
نارامی نه‌گرت برپاری دا ئیره بکه‌ینه شوینیکی نارام بو
ژیان.

به‌وه‌لامه‌ی که خه‌میکی گرانی له سهر دلم پروان،
به‌پرسیاریک ده‌مه‌ویت هه‌ستی توله له‌ناخیدا ببزوینم و پیی
ده‌لیم:

-ئه‌ی چون په‌یوه‌ندیت نه‌کردوو به‌ده‌سته‌ی
شه‌رفانانه‌وه؟

کاتیک گوئیستی ئه‌وه ده‌بیته خه‌نده‌یه‌کی تال سیما پانه
که‌ی خه‌مناک ده‌کات و به‌ده‌نگیک، که ناٹومیدی لی ده‌تکیت
پیم ده‌لیت:

-ئیمه‌ی ژن چون ده‌توانین وه‌ک ئیوه‌ی پیاوان
بجه‌نگین؟

ئه‌وه‌لامه‌ی ناخم ده‌هه‌ژینیت، به‌تونیکی پرله هه‌لچونیکی
توله‌وه پیی ده‌لیم:

-تکاده‌که‌م نارین، هه‌رگیز وابیر مه‌که‌ره‌وه، خوت به‌که‌م
مه‌زانه، مروّف خاوه‌نی هیزیکی مه‌زنه‌گر متمانه‌ی به‌خوی
هه‌بیته. ئه‌وه‌ی واله مروّف ده‌کات بیته که‌سیکی به‌هیز و
به‌توانا بوونی ئه‌و ویسته پۆلاینه‌یه، که‌له ئه‌نجامی متمانه

بۇ خۇببونىيەۋە بۇ ئامانچىك بەدەستى دىنىت. تو بېروانە،
 ژيانكردن بۇخۇى بەرخودانە! ئەوانە تىيدا سەردەكەون كە
 بە ھىزى ويستىكى مەزنىۋە بەرەو روى دەبنەۋە. ھەموو
 ئەوانەى لەئاستىدا لاوازن، دەبنە كۆيلەى ئازارو خەمەكانى.
 تو بېروانە ئەوينم، بزانە ئەم خاكە چەندىن مېژووى
 بەرخودانى لە خۇيدا تۇمار كردوۋە. خۇئەگەر زارى ھەبايە
 و بىتوانىيا بپەيقت ئەوا چەندىن چىرۆكى پىرلە ھىزى
 ويست و بەرخودان لە مېژووى مرقۇايەتىدا دەبىستىران.
 بە بېرواى من رۇژىك دىت ئەم خاكەى ئىمە لە ئازارو
 خەمى داگىرکەراندىدا، بىتە گۇو لە شوئىنىكى پىرلە ئازارو
 خەمىدا دەم بىكاتەۋە ۋھاواربىكات، ھەموو ئەو كارەساتە
 نامرۇقانىمان بۇ بگىرئىتەۋە، كە نەۋەكانى چەشتوۋىانە.
 لە وانەيە گۇئىبىستى چەندىن داستانى بەرخودان بىن، كە
 مرقۇف گەلىك لە پىناۋىدا نەخشاندوۋىانە.

ئەو بە گۇمانەۋە ھەموو ھەستەكانى لە مندا كۆكردۇتەۋە،
 منىش بە ھەستىكى پىرلە ويستەۋە بۇى دەپەيقم، پىدەچىت
 ۋشەكانم كار لە ناخە پىرلە خەم و ئازاروۋىيەكەى بىكات. بە
 ھەمان تونەۋە درىژەم بە پەيغەكانم ئەدەمەۋە و پىنى دەلىم:
 -دلىنبايە لە ناخى ھەموو مرقۇئىكى ئاسايدىدا خەۋنىكى
 داستان ئامىز ھەيە، بەلام ئەۋەى ئەو خەۋنە دەكاتە
 راستى، ئەو ھىزى ويستە پۇلآينەيە، كە دەبىتە بزۋىنەرى.
 بە بېرواى من پىۋىستە مرقۇف متمانە بە خەۋنەكانى بىكات،

تاله دهره تیکدا وهک ئەفسانهیهک له ژبانی راستی خۆیدا بهرجهستهی بکات. دلنیا به ئارین ئەم شوینەهی ئییه تیبدا دانیشتووین، وهک له باو پاپیرانمانه وه بۆمان دهگێرنه وه، ئاسه واری ئەفسانهی مرۆف گه لیکن، که له و پهری متمانه به خۆبوونیا نه وه میژوویهکی پرله شکومه ندیان بۆ خۆیان تۆمار کردووه و بهردهوام له سه ره ده م و زاری مرۆفایه تیدا وهک چیرۆک دهگێردینه وه.

کاتی که مندال بووم باوکم هه موو رۆژیکێ شه ممان منی له گه ل براچوکه که مدا دههینا بۆ ئیره، رۆژیک به باوکم وت:

- بۆ چی ناتوانین ماسی ناو ئەو جۆگه له ئاوانه راو بکهین ؟.

باوکم به خه ندهیهکی گالته ئامیزه وه وتی:

- ئەم ماسیانه زۆر جیاواز و تایبه تترن له وانی تر، ئەمانه ماسیهکانی (ئیبراهیم)ن، گه له ک پیرۆزن هه ربۆیه ناتوانین راویان بکهین، ئەم ماسیانه چیرۆکیکی دیرۆکی ههیه.

دهگێرنه وه. . چه ندين هه زار سال پيش ئیستا، پاشایهکی زۆردارو بالادهست هه بووه، که بۆماوهی چوارسه د سال فه رمانرۆایی شاری (بابل) و ده ور به ری کردووه. ئەم پاشایه ناوی (نه مرود) بوو به هۆی ئەو هه موو ده سه لات و هیزه به رفراوانه یه وه توشی له خۆبایبوونیکي بیته ندازه بوو، تا ئە وه نده له هیزی خۆی را بینوه، گه یشتوته ئەوهی

خۆى به خواوهندى ھەموو ئەو ناوچانەى ژێردەستى خۆى زانیوھ. دەگێرئەوھ رۆژئیک (نەمرود) بەسەردان بە ناو بازارو خەلکەکانى ژێر فەرمانرەوايى خۆيدا دەگەرئیت، بە شکۆيەكى پەرلە خۆبايى بوونەوھ لەگەل کۆمەلئیک پياوانى دەروبەرى خۆيدا لەبەردەم چەند کەسئیک ھەژارو نەدارى ئەو ناوچەيەدا رۆوبەرۆو دەبئتەوھ. بۆئەوھى ھەستى خوداوەندى ناخى خۆى بەسەر ھەموو ئەوانەى لە گەلئيدان بسەپئیت. لە نئوھندى باژئیرەکەدا رۆو لە دوو پياوى ھەژار دەکات، کە بۆ بژئوى خۆيان رويان لەو بازارە کردوھ و ميوھ و سەوزەى باخەکانيان دەفرۆشن. پئيان دەلئت: «کئ خواوەندى ئئوھيە؟» ئەو دوو پياوھى کە ترسى سيماتۆقئینەرەکەى نەمرود ھەموو جەستەيانى ھئناوھتە لەرزئن! لە جئگەى خۆيانەوھ دائەنەونەوھ و کړنووش بۆ بالائى بەرزو جەستەى پەرلە ماسولکەى بەھئزى نەمرود دەبەن. بە ھەستئکى پەرلە متمانەوھ پئى دەلئن: «گەورەم تەنھا تۆ خواوەندى ئئمەى، ھەموو ژيان و مردنى ئئمە بەدەستى تۆى مەزنە. خۆشى و ناخۆشى، بوون و نەدارى و ئارامى و پەشئوى و ھەموو شئئکى ئئمە لەدەستى تۆى بەخشنەدە و فەرمان رەوادايە، ئەى خواوەندى مەزن».

نەمرود بە ھەستئکى پەرلە مەزنى و خۆشبەختئیەوھ چاوھ پەرلە ئاگرەکانى بەناو ھەموو ئەو پياوانەدا ئەگەرئیت، کە لەدەوریدا گرمۆلەيان بەستوھ سەرى رەزامەندى بۆ

دائنه‌وینن. له و ساته‌دا هه‌موو له جیگه‌ی خۆیانه‌وه دینه سه‌ر چۆک و کړنووش بردن، بۆ بالای به‌رزو پړشکوی خواند- نه‌مرود. له نیویاندا (ئبراهیم خه‌لیل) به‌ته‌نی وه‌ستاوه و به‌ گومانیکه‌وه له‌و مرۆځگه‌له دل پړله ترس و لاوازانه ده‌روانیت، که بازنه‌یه‌کی چه‌ند ریزیان به‌ ده‌وری بالای خوداوه‌ندی خۆیان نه‌مرود دروستکردووه. کاتیک نه‌مرود ئیبراهیم ده‌بینیت جیاواز له‌وان په‌فتار ده‌کات و به‌هه‌ستیکی گالته جارپیه‌وه له‌و مرۆځگه‌له ده‌روانیت. به‌ده‌نگیکی پړله هیزی خوداوه‌ندی ناخیه‌وه به‌ئیبراهیم ده‌لایت: «بۆچی کړنووشم بۆنا‌به‌یت؟». له‌و ساته‌دا ئیبراهیم نیگا‌پړله متمان‌ه‌کانی بۆسه‌ر نه‌مرود ده‌گوازیته‌وه و به‌هه‌ستیکی پړله متمان‌ه‌ به‌خۆبوونه‌وه پیتی ده‌لایت:

-من ته‌ن‌ها یه‌ک خواوه‌ند ده‌ناسم متمان‌ه‌م پیتی هه‌یه ئه‌ویش ئه‌و خواوه‌نده‌یه که‌له به‌رزی ئاسمان‌ه‌و هه‌موو مرۆځایه‌تی و گه‌ردوونی دروستکردووه. مردن و ژیان خواردن و خواردنه‌وه هه‌موو شتیک که‌له‌م سه‌ر زه‌مین‌ه‌دایه ئه‌و پیتی به‌خشیوین. هه‌موو شتیک به‌ده‌ست ئه‌وه. تۆ ته‌ن‌ها مرۆځیکی ساده‌و ساکاریت و هه‌موو ئه‌و هیزی ده‌سه‌لاته‌ی که‌هه‌ته، ته‌ن‌ها به‌هۆی لاوازی هه‌موو ئه‌م مرۆځه‌نه‌زان و لاوازان‌ه‌ویه، که‌ به‌ تۆیان به‌خشیوه. تۆش وه‌ک هه‌موو مرۆځیک، ده‌سپیکی ژیان و مردنت به‌ده‌ست ئه‌و خواوه‌نده‌یه که‌له ئاسمان‌ه‌. وه‌ک چۆن ئه‌و خۆرو مانگی له‌ ئاسمان

دروستکردووه ئاواش توی وهک ئیمه‌ی مرۆف ئه‌فراندووه. ته‌مه‌نی تۆش وهک ته‌مه‌نی ئه‌و رۆژه وایه که سپیده هه‌لدیت و ئیواره له ئاوابوندا کۆتایی به‌و رۆژه رپوناکه‌ی دینیت. دلنیا به‌ رۆژیک تۆش وهک هه‌موو مرۆفیک به‌و شیوه یه کۆتایی به‌ ژیا‌نت دیت و ده‌مریت و ناتوانیت درێژه به‌ته‌مه‌ن و ژیا‌نی خۆت به‌دیت.

کاتیک نه‌مرود ئه‌و په‌ی‌فانه له‌ده‌می پیاویکی پیری وهک ئیبراهیم ده‌بیستی، ئاگری هه‌لچوونی ناخی له‌ چاوه‌ گه‌وره و پرله ترسه‌کانییه‌وه دینه‌ ده‌ره‌وه، له‌ ئیبراهیم نزیک ده‌بیته‌وه و که‌میک له‌ پۆشاکه‌ شپۆدراوه‌که‌ی ده‌روانیت. پاشان چاوه‌ ئاگرینییه‌کانی ده‌گوازیته‌وه بۆسه‌ر سیماپرله‌ چرچه‌که‌ی و ده‌سته‌ زل و پرله‌ ماسولکه‌کانی به‌ ریشه‌ سپی و ئالۆزکاوه‌که‌یدا ده‌هینیت و به‌ نیگایه‌کی پرله‌ هیزو متمانه به‌ خۆبوونه‌وه پێی ده‌لێت:

-ئێستا هیزی خۆمت بۆ ئه‌سه‌لمینم که‌ چون ژیا‌ن و مردن به‌ده‌ستی منه‌!

به‌ره‌و لای ئه‌و دوو پیاوه‌ هه‌ژاره‌ی که‌سه‌ره‌تا کړنووشیا‌ن بۆ نه‌مرود بردبوو، ده‌چیت و فه‌رمانیا‌ن پیده‌کات له‌به‌رده‌میدا بووه‌ ستن. ئه‌وانیش به‌و په‌ری لاوازی خۆیا‌نه‌وه که‌ هه‌موو جه‌سته‌یا‌ن له‌ ترس و لاوازی خۆیا‌ندا نوقوم بوو، وهک دوو قوربا‌نی له‌به‌رده‌م خواوه‌ندی خۆیا‌ندا بئجوله‌ ده‌وه‌ستن. نه‌مرود له‌و سا‌ته‌دا شمشیره‌ تیژو قورسه‌که‌ی له‌ که‌مه‌ری

ﭘﺎﺩﻩﻛﯩﺸﯩﺖ ﻭ ﺑﻪﺧﻪﻧﺪﯨﻪﻛﻰ ﺗﯘﻗﯩﻨﻪﺭﻩﻭﻩ ﺳﻪﻳﺮﯨﻜﻰ ﺋﯩﺒﺮﺍﮬﯩﻢ
ﺩﻩﮬﻜﺎﺕ ﻭ ﭘﯩﻨﻰ ﺩﻩﻟﯩﺖ:

-ﺋﻪﻡ ﺩﯗﻭ ﻣﺮﯞﻗﻪ ﺩﻩﺑﯩﻨﯩﺖ ﻛﻪﻟﻪﺑﻪﺭﺩﻩﻡ ﺧﯘﺍﯞﻩﻧﺪﻯ
ﺧﯘﻳﺎﻧﺪﺍ ﻭﻩﺳﺘﺎﻭﻥ، ﺋﯩﺴﺘﺎ ﺯﯨﻴﺎﻥ ﻭ ﻣﺮﺩﻧﻰ ﺋﻪﻭﺍﻥ ﺑﻪﺩﻩﺳﺘﻰ
ﻣﻨﻪ ﻭ ﺋﻪﻭﺍﻥ ﻟﻪ ﺯﯨﻴﺮ ﺑﻪﺯﻩﻳﻰ ﻭ ﻓﻪﺭﻣﺎﻧﻰ ﻣﻨﺪﺍﻥ ﺑﯘ ﺯﯨﻴﺎﻥ ﻳﺎﻥ
ﻣﻪﺭﮔ.

ﻧﻪﻣﺮﯗﺩ ﺑﻪ ﮬﻪﻣﯘﻭ ﮬﯩﺰﻯ ﺷﻤﺸﯩﺮﻩ ﺗﯩﺰﮬﻪﻛﻰ ﺩﻩﺳﺘﻰ
ﺭﺍﺳﺘﻰ ﺑﻠﻨﺪ ﺩﻩﮬﻜﺎﺕ ﻭ ﺑﻪ ﭘﯩﻴﺎﻛﯩﺸﺎﻧﯩﻚ ﺳﻪﺭﻯ ﻳﻪﻛﯩﻜﯩﻴﺎﻥ
ﺩﻩﭘﻪﺭﯨﻨﯩﺖ. ﺟﻪﺳﺘﻪﻯ ﺋﻪﻭ ﻣﺮﯞﻗﻪ ﺑﻪﺑﻰ ﺳﻪﺭ ﻟﻪ ﺟﯩﮕﻪﻯ
ﺧﯘﻳﻪﻭﻩ ﮬﻪﻟﺪﻩﺑﻪﺯﯨﺘﻪﻭﻩ ﻭ ﺑﻪﻟﯩﺸﺎﻭ ﺧﯘﻳﻨﻰ ﻟﯧﺪﻩ ﭼﯚﺭﭘﯩﺖ.
ﮬﻪﻣﯘﻭ ﺋﻪﻭﺍﻧﻪﻯ ﻟﻪﺩﻩﻭﺭﻯ ﻧﻪﻣﺮﯗﺩ ﻛﺮﻧﯘﻭﺷﯩﻴﺎﻥ ﺑﺮﺩﯗﻭﻩ، ﻟﻪ
ﺗﺮﺳﻰ ﺯﯨﻴﺎﻧﻰ ﺧﯘﻳﺎﻥ ﺳﻪﺭﯨﻴﺎﻥ ﻟﻪﻧﯩﯟﻩ ﺋﻪﻭ ﺧﯚﻟﻪﻯ ﺑﻪﺭﺩﻩﻣﯩﻴﺎﻥ
ﻧﺎﺑﯘﻭ، ﺑﻪﺩﻩﻧﮕﯩﻜﻰ ﭘﺮﻟﻪ ﺗﺮﺱ ﻭ ﺑﻪﮬﯩﺰﻩﻭﻩ ﮬﺎﯞﺍﺭﯨﻴﺎﻥ ﺩﻩﻛﺮﺩﯗ
ﺩﻩﻳﺎﻧﮕﯘﺕ: «ﺳﯘﭘﺎﺱ ﺑﯘ ﺧﯘﺍﯞﻩﻧﺪﻩﻯ ﮔﻪﻭﺭﻩﻣﺎﻥ ﻧﻪﻣﺮﯗﺩ ﻛﻪ
ﺯﯨﻴﺎﻧﻰ ﺑﻪ ﺋﯩﻤﻪ ﺑﻪﺧﺸﯩﻴﯩﻪﻭﻩ!»

ﻧﻪﻣﺮﯗﺩ ﻛﻪ ﻧﺎﺧﻰ ﺑﻪﮬﻪﺳﺘﻰ ﭘﺮﻟﻪ ﺩﻩﺳﻪﻻﺗﻰ ﺧﯘﺩﺍﯞﻩﻧﺪﯨﻴﻰ
ﺧﯘﻱ ﻛﻪﻳﻞ ﺑﯘﯞﻩ. ﭘﯘﻭ ﻟﻪ ﺋﯩﺒﺮﺍﮬﯩﻢ ﺩﻩﮬﻜﺎﺕ ﻭ ﭘﯩﻨﻰ ﺩﻩﻟﯩﺖ:
-ﺋﯩﺴﺘﺎ ﺑﯘﺕ ﺩﻩﺭﻛﻪﻭﺕ ﻛﻪ ﺯﯨﻴﺎﻥ ﻭ ﻣﻪﺭﮔ ﺑﻪ ﺩﻩﺳﺘﻰ ﻣﻨﻰ
ﺧﯘﺍﯞﻩﻧﺪﻩ!؟ ﺑﯘﻧﻪﻭﻩﻯ ﺯﯨﻴﺎﺗﺮ ﻟﯩﺖ ﭘﯘﻭﻧﺘﺮ ﺑﯩﺖ ﺯﯨﻴﺎﻧﻰ ﺋﻪﻡ
ﭘﯩﺌﺎﯞﻩﻯ ﻛﻪ ﻟﻪﺑﻪﺭﺩﻩﻡ ﻣﻨﻰ ﺧﯘﺍﯞﻩﻧﺪﯨﺪﺍ ﻭﻩﺳﺘﺎﯞﻩ ﺑﻪﻭﯨﺴﺘﻰ
ﻣﻨﻪ ﺯﯨﻴﺎﻧﻰ ﭘﯩﺌﯩﺪﻩﻣﻪﻭﻩ ﻳﺎﻥ ﻭﻩﻙ ﮬﺎﯞﻩﻟﻪﻛﻪﻯ ﺑﻪﻣﻪﺭﮔ ﺋﺎﺷﻨﺎﻯ
ﺑﻜﻪﻡ.

ئىبراهيم بەو ديمەنە زىدەتر ناخى دەھەژىت و بەدەنگىكى
كزو پرلە متمانەو دەبارە پىي دەلىتەو:

-تو تەنھا ھۆكارىكىت بۇ كوشتنى ئەم مروڤە لاواز و
بىدەسەلاتانەى لەبەردەمى تۇدا كرنووشيان بردووه، ئەگەر
خۆت بە خواوەند دەزانىت دەبىت ھىزى ئەو دەت ھەبىت، كە
جارىكى دى ژيان بەبەر ئەو مروڤە دا بكەيتەو كە سەریت
پەراندووه، كەى توانىت ئەو بەكەيت ئەو كاتە من دان بە
خواوەندىي تۇدا دەنىم و كرنووشت بۇ دەبەم.

كاتىك نەمروود ئەو لە ئىبراهيم دەبىستى لە خوى
پادەمىنىت و كەمىك بىردەكاتەو. بىدەنگىيەكى ترسناك
ناخى ھەموو ئەوانەى لەبەردەمىدا كرنووشيان بردووه
دەتەنى. نەمروود بە ھەستىكى پرلە گومانەو پوو لە
ئىبراهيم دەكات و پىي دەلىت:

-چاوەرپىم بكە تا ئەو كارەت بۇ بەئەنجام بگەيەنم،
بەلام توش دەبىت ھەموو ھىزى ئەو خواوەندەى خۆتم بۇ
بەسەلمىنىت.

ئەو پوژرە نەمروود تا درەنگانىكى شەو لە بىرو ناخى خويدا
پۆدەچىت. ھەموو ئەو خزمەتكارە ژنە شوخ و شەنگانەى
لە حەرەمەكەيدا بەبەرگى نىمچە پووتەو بەدەوریدا دىن و
پوژرانە خواردن و خواردنەو بەدەمەو دەكەن وشەوانە
لەگەلدا سىكس دەكەن، بەو رەفتارە نامۆيەى نەمروود توشى
گومان دەبن، كە بەھىچ جورىك ئارەزووى خواردن و
خواردنەو و سىكسى نامىنىت.

له کوشکه که ی خویدا دیته دهره وه و چاوه پروانی هه لهانتی
ئه و پوژه دهکات، که له سه ر لوتکه ی چیاکانه وه سپیده یه کی
نوئ به ژیا نی ده به خشن. کاتیک خور به دهر ده که ویت
نه مرود له و پوناکییه ی دهروانیت، که پوژنای به پانتای
ئه و زهویانه ی دهسه لاتی ده به خشیت. پاش تیرامانیکی زور
به و سپیده یه داوا له خزمه تکاره کانی دهکات، که هه رئیستا
بنیرن به دووی سه رله شکر ی هیزه که یدا.

کاتیک سه رله شکر له ماوه یه کی زور که مدا له به رده میدا
ئاماده ده بیت و کرنوشیک بو خواوند نه مرود ده بات،
نه مرود به ده نگیکی پرله هه لچوونه وه پی ده لیت: هه رئیستا
له دارستانه چره کانی (ئه درنه) وه دره ختیکی زورم
بو بپرئه وه و بوم بینن. له دوا ی فه رمانه که ی نه مرود
سه رله شکر بیئه وه ی پرسیا ری ئه وه ی لینکات ئه و هه موو
داره ی بوچییه. هیزیکی مه زن و ژماره یه کی زور له ئه سپ
له ماوه یه کی زور که مدا کو ده کاته وه و له گه ل خویدا به ره و
(ئه درنه) ری ده کات، ماوه ی زیاتر له چل پوژ تپه رده بیت
تا سه رله شکر داریکی زور له گه ل خویدا ده هینیته وه.
کاتیک ده گه ریته وه نه مرود فه رمان دهکات له سه ر به رزای
شاری ئورفه به خیرای دوو مناره ی بلند له به ردی مه زن
دروست بکه ن و له دامینی ئه و گرده دا هه موو ئه و دارانه ی
له ئه درنه وه هیناویانه له دامینی پی ده شته که یدا که له که ی
بکه ن.

داخوازيبهكهي نه مرود له ماوهي چهنډ پوژيكي كه مډا به نه نجام ده گات، فه رمان دهكات بنيرن به دواي ئيبراهيم دا. كاتيک سهرله شکر له گهل جهنډسهر بازيک به شمشير هکانيانه وه هله ده کوته سهر مالي ئيبراهيم و به گوري سيکي خوري جپر له دواوه قولبه ستي ده کهن، ژنه کهي ده ست به گريان و هاوار ده کات و له به رده م سهرله شکر دا ده پارېته وه له و قسانه ي ببورن که له به رده م نه مرودي خدا وه ندا کردوويه تي پييان ده لیت: «له بهر ته مه ني زوري به خشنده يي بنوينن و نه يکوژن». به لام ئيبراهيم به خنده يه کي پرله متمان ه وه پوو له ژنه کهي ده کات و پيي ده لیت: «ژنه که م نيگه ران مه به من هه رگيز په شيمان نيم له وه ي به نه مرود م وتووه! ئوميد ده که م خوداي مه زن هاوکارم بيت بو ئه وه ي مه زني تي ئه و بو نه مرود بسه لميتم و نه مرود به خويدا بيته وه و واز له و هه سته پرله خو بايه ي، که ده سه لاتي پيي به خشيوه به يني ت و بگه ريته وه بولاي خوداي راستي».

نه مرود له ته نيشت ئه و دوو گومه زه بلند و باريکه ي بو هله داني ئيبراهيم دروستي کردووه وه ستاوه. هه موو ئه و خه لکانه ي له ده وروبه ري فه رمان په واييه که ي گو ييستي نمايشي کوشتني ئيبراهيم بوون، له ده وري نه مرود کو بپو نه وه. نه مرود فه رمان ده کات ئاگر له و داره زور و که له که کراوانه بهر بدن، که دريژييان سه دان پي ده بوو،

کاتیک به رده‌سته‌کانی له هه‌موو لایه‌که‌وه ئاگر له‌داره‌کان به‌رئه‌دهن، ووزهی ئاگره‌که ئه‌وه‌نده به هیز ده‌بیت له‌و پینده‌شته‌وه گه‌رمییه‌کی به‌تین به‌رووی هه‌موو ئه‌و مروّقانه‌دا ئه‌دا، که‌له‌چاوه‌روانی مه‌رگی ئیبراهیم دا ریزیان به‌ستوه.

نه‌مرود فه‌رمان ده‌کات ئیبراهیم بکه‌نه نیو ئه‌و دارلاستیکه‌ی که‌له‌و دوو مناره بلّند و به‌هیزه‌ی له‌به‌رد دروستکراوه. کاتیک سه‌رله‌شکر ئیبراهیم وه‌ک پارچه به‌ردیک ده‌خه‌نه نیو ئه‌و (هاویژره‌ی) که‌له‌چه‌رمی گا بۆی دروستکراوه، نه‌مرود له‌ ئیبراهیم نیزیک ده‌بیته‌وه به‌خه‌نده‌یه‌کی تاله‌وه پیی ده‌لیت:

-ئیس‌تا ژیان و مه‌رگی تو به‌ده‌ستی منه، بۆئه‌وه‌ی تو و هه‌موو ئه‌و مروّقانه‌ی له‌ ده‌ورماندا کوبوونه‌ته‌وه ده‌یسه‌لمینم که‌ته‌نهما من خواوه‌ندم، ئه‌گه‌ر تۆش متمانه‌ت به‌خواوه‌ندی راستی خۆت هه‌یه‌و خواوه‌نده‌که‌ی تو راست و دروسته و منی‌شی دروستکردوه، با بتوانیت تو له‌ده‌ستی فه‌رمانی من قوتار بکات و له‌ناو ئه‌و دۆزه‌خه‌ی بۆ خۆت و خواوه‌نده‌که‌تم ئاماده‌کردوه، بتپاریزیت و هیزی خۆیمان نیشان بدات.

ئیبراهیم له‌و ساته‌دا چاوه‌کزو پرله ئومیده‌کانی له‌ئاسمان ده‌کات. له‌ناخی خۆیه‌وه‌تکا له‌خودا ده‌کات هیزی خۆیی پئ ببه‌خشیت ده‌لیت:

-ئەي خۇدای مەزن، من تەنھا متمانەم بە تەنھایی تو و گەرەبیت هەیه، تەنھا تۆی دروستکەری زەوی و ئاسمان، تەنھا خۆت ژیان و مەرگت پی بەخشیوم. تکت لیدەکم هیزیکم بەرئ تا ناخی گەرەبی ئەم مەرۆفە لە خۆباییە هەرەس پی بینم و بیهینمە سەر رپگەي راست و دروستی و تاکپەرستی. تۆی ئەفرینەر.

لەو ساتەدا کە هەموو لەچاوەرپوانی فەرمانی نەمرود دان، کە هیزی خۇداوەندی خۆی بەمەرگی ئیبراهیم دەسەلمیئت. نەمرود بە هەستیکی پرلە مەزنی و بالادەستی خۆیەو بەدەنگیکی بلند هاواردەکات و دەلیت:

-ئەي مەرۆقینە، ئەي ئەوانەي بوون و نەبوونتان بە منی خۇداوەندەو پەیوەستە، بروان ئەوەي لەبەردەم فەرمان و مەزنیتمدا بوەستیتهو چۆن لەناو ئاگری پرلە قینی خۆمدا دەي سوتینم! ئەم پیاوہ گومانی لە خۇدایەتی من هەیه و متمانەي بە خۇدایەکی ترە، کەکەس نەي بینیوہ و لەئاسمانە. دەبا ئیستا ئەو خۇدایەي کە خۆي متمانەي پیی هەیه بەهانایەوہ بیت و لەم دۆزەخەي، کە هیچ مەرۆفیک ناتوانیت لەنزیکەوہ خۆي راکریت قوتاری بکات.

لە دواي ئەو پەیقانەي کە ئومیدی بە گومانەکانی ناخی دەبەخشیوہ، فەرمانی کرد ئیبراهیم توربەدەنە ناو ئەو ئاگرەي کە نیلە نیلی ترسیکی تۆقینەری لە ناخی هەمواندا خولقاندبوو. جەنگاوەرەکان تاو ئەدەنە ئەو چەرەمی کە

ئىبراهيمى تىخراوه. به هموو هيزى بازووه به هيزه كانى
خويان بۇدواوه راي دهكيشن تا ئه و داره نهرم و جيرانه
به مناره بهردهكهوه پهيوهستكراوه تهواو ئه چه ميته وه.
پاشان له گه ل فهرمانى نهرمود دا كه پيشان ئهدات بهرى
بدن. ئىبراهيم له و شوينه بهرزه وه وهك پارچه بهرديك
له ئاسمانه وه تورپ ئهدنه ناو ئه و ئاگره ي كه پانتاييه كى
بهرفراوانى له و پنده شته پان و بهرينه دا داگر كردووه.

ئىبراهيم له بلدى ئاسمانه وه بهره و ناو ئه و ئاگره
ديته خواره وه. نهرمود به پيكه نينيكي ترسيته ره وه، كه
له گوپى هموو ئه وانه ي بينه رى نمايشى كوشتنه كه ن
دهنگ ئهداته وه. له و ساته دا ئىبراهيم له گوپكانيدا دهنگيك
دهبيستيت، پنده چوو له ئاسمانه وه هاتبيت پى ده ليت:
«ئهى ئىبراهيم، تو متمانه ت به خوداى راستى خوت هه يه،
دلنبايه هيزيكي مه زنى له و متمانه يه وه پى به خشيويت،
دهتوانيت ته نها به فوويه ك ئه و ئاگره به هيزه ي كه به تينى
دۆزه خ ده چيت دامركينيته وه.» ئىبراهيم به هموو هيزيكي
پرله متمانه به خو بوونيه وه فويه كى به هيز له و ئاگره دهكات.
خودا هيزى ئه وه به ئىبراهيم ئهدات له و تاقيكردنه وه ي
متمانه يه دا سهركه وتووويت. له گه ل كه وتنه خواره وه ي
ئىبراهيم بو ناو ئاگره كه، هموو ئه و ئاگره له ناكاو يكا
دهبيت ئه و. خو له ميشه كه شى دهبيت ئه م ماسيانه ي كه
كه س نازانيت چون گه شه ده كه ن و له كوپوه دين و ده چن.

له چاوه رهشه‌کانی ئارینه وه گومان ده‌بینم که لیم
ده‌روانیت، به‌خنده‌یه‌کی پرله هه‌ستی خۆشه‌ویستییه‌وه
پیی ده‌لیم:

-ده‌شیت متمانه‌م به دروستی ئه‌و پوداوه نه‌بیت
که‌وه‌ک ئه‌فسانه‌یه‌ک ده‌ماو ده‌م و له کتیبه‌ پیرۆزه‌کانه‌وه
گیردراونه‌ته‌وه، به‌لام متمانه‌م به‌هیزیکی ئه‌فسوناوی مرۆف
هه‌یه، که‌ده‌توانیت به‌هیزی متمانه‌ی خۆی پووبه‌پووی
ژیان بیته‌وه!.

ئارین به‌خنده‌یه‌که‌وه له جیگه‌ی خۆی بلند ده‌بیت و
به‌ره‌و پووی جوگه‌له‌ی ئاوه‌کان ده‌بزویت، که‌که‌ناره‌که‌ی
به‌کۆنکریت و به‌ردی ته‌خت رازینراوه‌ته‌وه. که‌میک له
دیمه‌نی ئه‌و ماسیانه وردده‌بیته‌وه، که‌به‌ناو یه‌کدیدا دین و
ده‌چن، به‌ده‌سته وردیله‌کانی ئه‌و پرچه‌دریژو خاوه‌ی به
سه‌ر پویدا شو‌ربونه‌ته‌وه، لائه‌داو به‌نیگایه‌کی پرله ئه‌وین
بازییه‌وه ناخم ده‌هه‌ژینیت و ده‌لیت:

-که‌واته به‌قسه‌کانی تو بیت ده‌بیت هه‌موو ئه‌م ماسیانه
له‌خۆله‌میش دروست بووبن؟

منیش به‌هه‌ستیکی پرله گومانه‌وه به‌وه به‌رسیقی
ئه‌ده‌مه‌وه‌پیی ئه‌لیم: پیده‌چیت ابیت!.

4

نازانم چەند دەبیت لەهۆش خۆم چووم یان پوچوومەتە
خەونەو! بۆخۆیشم ئەوهم بۆ یەكلا نابیتەو. دەنگی ئارین
بەئام دینیتەو و پیم دەلێت: دەمەوێت ئەمڕۆ بەشیکی
تری دەستوسەكەت بۆ بگێرمەو نازانم تا چەند گویبستی
ئەبیت یان تا چەند دەتوانیت لە ئەندێشەى خۆتا وینای
بکەیتەو.

پۆژەكان، بەجوانی و ئارامی خۆی تیپەر دەبوون،
بەر ووبومی دارە بەردارەكان لە سالانی پیشوتر جوانترو

به ره مدار تر بوون. یه سنا وهک ره رفتارده همیشه بیه کانی
خوی به نیو ئاوییدا ده گه را و رینمایی هه موانی ده کرد،
که چون کاره کانیان به هره وهزی ریکبخن و له نیو
باخی داریسو و هه نارو هه رمی و هه لوزه و قوغه کانداندا.
خه لکانی ئاویی بۆکاره کان دابهش ده کرد و خوی له پیش
هه موویانه وه دهستی به کار ده کرد. ئاخو ئه و چون واناکات،
ئه و هیزو بیریکی خودایی له نیو ئه ندیشه ییدا چه سپابیت،
ئه و خاوه نی ئه ندیشه یه کی فراوان و متمانه یه کی به هیزو
ویستیکی بی سنوربیت، هه رده بیت به و شیوازه ره رفتاری
بگردبا.

منیش له گه لیدا به ههستیکی پرله شادمانییه وه له
دیمنه نی جوانی ئه وم دهروانی به و کراسه لۆکه یه کی که دایه
گه وره به ئامیری ته ونه که بۆی چنیبوو، به نیو داره کانداندا
ده گه را. منیش به سه به ته یه کی گه وره وه به دوا یه وه ئه و
به رو بو و مانه مان کۆده کرده وه، که جوانی و بریسکانه وه ی
گومانی لای هه موو خه لکی ئاویی دروست کردبوو. شیوه
و ره رفتارده کانی یه سنا به پیشتری نه ده چوو! چاوه کانی
هه همیشه وهک هیزیکی ئاگرینیان تیا روا بیت ئه دره و شان وه،
کاتیک له که سیکی دهروانی هیزیکی له راده به دهری به ناخی
ده به خشی. یه سنا وهک چاره سه ر سازیک سهردانی ئه و
نه خو شان وه ده کرد که به ئازاری جهسته یانه وه ده یاننا لاند،
به نیگای پرله ووزه ی چاوه کانی ئازاره کانی که مده کردنه وه

و هیژی پیده به خشینه وه. زورجاران یه سنا بوماوه یه کی
زور له نیو ئاویدا خوئی بزده کرد و له گهل (پیرشاهو)
سهردانی په رستگای نیو ئەشکه و ته که یان ده کردو و پیکه وه
بوماوه یه کی زور له ویدا ده مانه وه و نزیان ده کرد
ئەو رهفتاره نامویانه ی یه سنا زیده تر گومانی ئەوهی لا
دهر هواندمه وه، ئەو روداوهی نیو په رستگاکه خهون بیت،
تهنها من نه بووم دایکه! هه موو خه لکی ئاوی به گومانه وه
له بیرو به هیژی یه سنا یان دهروانی. کاتیک له نیویاندا
ئاموژکاری ئەوهی دهکردن مال و رهزو باخچه کانیان
خاوین راگرن، هه موو به ههستیکی پرله شادمانی و
خوشه ویستییه وه وهک هه موو ئاموژگاریه کانی تری
گفته کانیان به کردار په پیره وه ده کرد، هیچ که سیک به ره پچی
بیرو بوچوونه کانی نه ئەدایه وه. له هه موو بونه کاندا له
مندال بوون و هاوسه ر گیری و جهژنه کانی (سپه ندارمه زد
و نه ورؤزدا)، داوای له هه موان ده کرد پیکه وه نه مامیک له و
شوینه چۆلانه دا بنیژن، بوئه وهی سه و زایی ژیانمان جوانتر
و به نرختر بکات.

شهویک باوکم له شه که تی خویدا پو چووبوو
خهویکی قوله وه. به پرسیاریک ئەو گومانم له ناخی
خومدا رهوانده وه و پیم وت: داده یه سنا من زور خهونی
جوانم به ژیانه وه بینیه، له خهونه کاندا وهک پاله وانیکی
جهنگ به سواری ئەسپیکی به رزی رهشی قه ترانییه وه

بووم، شمشیریکی دریژو تیژو به هیژم له دهستدابوو،
 بالام دوهیندهی ئیستای خۆم دهبوو. شهوان بهنیو ههموو
 پهزوو باخهکاندا، لهنیو تاریکی ئهنگوستهچاودا چاوهکانم
 ئهوهندهبههیز بوون توانای بینینی ئهوه دزانهم ههبوون،
 کهله ئاوییه دوورهکانهوه دههاتن بۆ نیو پهزهکان و تری
 و میوهی باخهکانمانیان دهپنیهوه. من بهوه هیزهوه له
 دوورهوه بهوه ئهسپه تیژ پهوهوه ههلم دهکوتایه سهریان و
 هینده بهخیرایی بهدهوریاندا دهسورامهوه بواری ههلهاتنم
 بۆنهدههیشتنهوه، ههموویانم بهوه گوریسهئهستورهی دایکم
 بۆ کیلانی زهوییهکانی له خوری مهپهکان دروستی کردبوو
 دهمکرده ملی ئهسپهکانیان! بهلی.. ههربهوه گوریسه پهلی
 ههموویانم توند شهتهک ئهداو بهدوای خۆمدا تا بهردهم
 مالی پیرشاهۆ رامدهکیشان، تا سزای ئهوه کارانهیان بدات.
 داده من زۆر لهشهوهکان ئهوه خهوانهم بینیهوه، بهلام
 وهک ئهوه خهونهی تو له نیو پهرسنگاکهدا بینیت ئهوهنده
 کاریگهری لهسهه ژیانم نهبوو. تو پیمبلی، تو جوانی و
 بهخشندهی ئههورامهزدا، ئهوه خهون بوو کهمن و تو
 بینیمان یان راستی بوو؟ من دهزانم تو ههرگیز درۆم
 لهگهله ناکهیت، من سههرم لهوه ههموو هیژو توانایهی بیرو
 کردارهکانی تو رادهمیتهی، بهتهنی من نا، بهلکو ههموو
 ئاوی ئیمه پهفتاره نامۆکانی تو، بۆته جیگهی پرسپاریکی
 بی وهلام؟!

یهسنا له بهردهم ئه و ئاگردانه قورینه‌یه‌یی که باو کم به‌وینه‌یی کوره‌ی ئاسن توانه‌وه‌که‌ی دروستی کردبوو، دانیشتبوو، پوشنایی ئه و ئاگره‌ی که به‌کزی ده‌سوتا، به‌ئاسته‌م روخساری سپی و پانی روشن ده‌کرده‌وه. هیشتا له‌سه‌ره‌تای نیوه‌ی پایز دابووین، به‌و شانیه‌یی، که له‌پارچه ته‌خته بوخوی دروستی کردبوو، پرچه دریزو خاوه‌که‌ی داده‌هیناو به‌نیگایه‌کی ته‌لیسم ئامیزه‌وه که میک له‌چاوه‌پرله گومانه‌کانی روانیم و به‌خنده‌یه‌ک ئارامی به‌ده‌روونه ئالۆزه‌که‌م به‌خشییه‌وه. داوای لیکردم ئه و مه‌شخه‌له‌ بینم، که به‌قه‌دی دیواری گلی ژوره‌که‌ماندا هه‌لمان واسیبوو، به‌په‌له هه‌لسام و هینامه به‌رده‌می، ئه‌ویش چهند پارچه داریکی وشکی تی ئازوو، پاشان به‌داریکی پانی کورت چهند ژيله‌مۆیه‌کی له‌نیو کوانووی ئاگردانه‌که ده‌ره‌یناو داره‌وشکه‌که‌ی نیو مه‌شخه‌له‌که‌ی پیگرداو داوای لیکردم بچمه نیزیکیه‌وه و له‌به‌رامبه‌ریدا دانیشم. منیش ئه و پارچه لباده‌م هینا که به‌ده‌سته‌کانی خوت دروستت کردبووله ژیرخۆم ناو، چوارمشقی له‌به‌رامبه‌ریدا دانیشتم، ده‌سته‌کانم له‌ژیر چه‌ناگه‌م نا.

پاش ئه‌وه‌ی ئاگری نیو مه‌شخه‌له‌که به‌ئاستی دووبست بلند بوویه‌وه، چاوه‌گه‌ش و گه‌وره‌کانی یه‌سنا، که له‌به‌رده‌می ئه و ئاگره‌دا به‌چه‌ندین ره‌نگی جیاواز پریشنگی ئه‌داو ده‌بریسکایه‌وه، نیگا‌کانی له‌سه‌رچاوه‌کانم ناو، وتی: «کاتی‌ک

بۆت ئەدویم ھەموو ھۆش و ئەندیشەت لای قسەکانم
 بیئت». لەو ساتەدا تەواو واھەستم دەکرد لەنیو پەرستگای
 پیروزی زەردەشتی مەزندانم و ماترادەخوینم بۆ خاوین
 کردنەوہی پۆحم، لەو ژورەدا کە سیبەری یەسنا لە
 دیوارەکە ی پشتیەوہ لە خۆی مەزنتەر بەدەر دەکەوت و
 لە گەل کلپە ی گری ئاگرەکە ی نیوانماندا دەبزوا، واھەستم
 دەکرد پۆحی خۆی لە جەستە ی جودا بویتەوہ و بەپۆح
 بۆم ئەدوئ، بەدەنگیک ی نەرم و پەرلە ھەستی متمانەوہ وتی:
 -ئەھورا مەزدا بەشیک لە مەزنیتی ھیزی خۆی بۆئیمە
 ئەفراندووە، کە بەپە یامەکانی پینمایمان دەکات و پە یامبەر
 زەردەشت پیمان دەلێت: «لە پێشدا بەبیرو ئەندیشە ی چاک
 بیربکەنەوہ پاشان بە رەفتارو کردارە کانتان پەیرەوی
 بکەن».

-من چۆن بتوانم ئەو ھیزە بەدەست بێنم، تا خەونەکانم
 بکەمە راستی.

-ھیز ئەو وزە یە کە لە ھەموو شتیکی ئەم گەردوونەدا
 بوونی ھە یە، وەک ئاگر و خاک و ئاو و ھەوا. ئەو بۆخۆی
 ھەموو ئەو چوارتوخمە پیروزی بۆ ئەفراندووین، ئیمە
 دەبیئت بەبیرو کردنەوہ لە ھەموو ئەو وزانە ی ئەھورا پیی
 بەخشیوین، لە بیرو خۆماندا کۆیان بکەینەوہ و بیکەینە
 ھیزیکی بۆ بە دیھینانی خەونەکانمان.

-ئەو ھیزە لە چیدا یە؟

-تۆلەو ئاگرەى بەردەممان بېروانە و بزانه ئەو وزەيەى
 لە كۆيۆە هېناو، لەو دارانە بېروانە كە چۆن پوژانە ووزەى
 خۆر وھەواو ئاو و خۆراك لە نيو قولايى خاك لە خۆياندا
 كۆدەكەنەوہ و گەشە بە خۆيان ئەدەن و پوژ بە پوژ و سال
 بەسال مەزنتەر دەبن! ئەوہ نھيىنى گەشەى ھەموو ئەو دارو
 پەزانەيە كەمن بېرم لىكردۆتەوہ، تا بتوانن گەشەى زىدەتر
 بە خۆيان بەدن. ئىستا ئەو ئاگرەى كە تو دەيبينىت، لەو
 پىكھاتانەوہ دروستدەبىت كە باسمرىد. مرؤقىش پىويستە
 بەويئەى ئەوہ گەشە بەبېرى خۆى بدات و بەھىزى بكات،
 بېرى مرؤف لەو وزانەوہ سەرچاوەى ھەيە كە پوژانە
 بەھۆى ئەندىشەو تىرامانمان لە ژيان و دەوروبەرى
 خۆمان بەدەستى دىنين و لەناخى خۆماندا ئەوہندە مەزنى
 دەكەين، تا بە متمانەى خۆمانەوہ دەبىتە ھىزىكى مەزن و
 لە گفتارو كردارەكانماندا پەنگ ئەداتەوہ. ئازايەتى و ھىزى
 مرؤف لە متمانەوہيە بە خودى خۆى و خەونەكانى. كاتىك
 متمانەيەكى بەھىز لەخۆتدا دەروستدەكەيت، دەتوانىت ببىت
 بەوہى كە خۆت دەتەويىت.

-دادە تو پىمبلى چۆن بتوانم ئەو خەونەم بكەمە راستى؟
 -زۆر ئاسانە! خەونەكەت بوخۆى بىركردەنەوہيەكى
 جوان و بەھىزە، بەلام پىويستى بەوزەيە تابتوانىت لە
 پىگەيەوہ بىكەيتە راستى.

- چۆن؟

-تۆ بېرلەو شمشىرە مەزن و تىژە بکەرەوہ چۆن دروست دەکردىت، پاشان لەرېگەى ئەندىشەى خۆتەوہ بېرلە چۆنەتى ئەو کەرەستەىە بکەرەوہ کە ھىزو تىژىتى پى دەبەخشىت. کاتىک ئەوہتکرە بۆخۆت دەتوانىت ئەو خەونەت بکەىتە راستى.

يەسنا دەستىكى بۆ قاپە گلېنەکەى تەنىشىتى درىژکردوو چەند قومىک ئاوى خواردەوہ، پاشان قاپەکەى بۆمن درىژ کردو منىش بەھەمانشىوہى ئەو چەند قومىک خواردەوہ و قاپەکەم لە تەنىشىتى خۆمەوہ داناو کەمىک لە بىرى خۆم رامام، پرسىارىک خۆى ھىناىە بىرکردنەوہمەوہ و پىم وت:
-دادە يەسنا، مرۆف چۆن دەتوانىت کارىكى وەھا بکات ھەرگىز نەمرىت؟!

يەسنا بەخەندەىەک کە ددانە سپى و وردەکانى بەدەر دەخستن، پىي وتم:

-نەمرى بەجەستە نىيە! نەمرى بەمانەوہى ئەندىشەو کردارو گوتارە جوانەکانى رۆحە لە مرۆفدا. بۆئەوہى نەمرىت پىويستە بە بىرو کردار و گوتارە چاکەکانت جوانى ژيان بە مرۆفایەتى ببەخشىت. ھەمىشە ئەندىشەو بىرى چاک، ژيان و بىرى مرۆفایەتى رۆشنتردەکاتەوہ و بەھەشتىک لە ناخیدا دروست دەکات، بىرە خراپەکانىش ژيان و ئەندىشەى مرۆف تارىک و تالتر دەکەن و لەناخياندا دۆزەخىک سازدەکات.

من له وته کانی یه سنا پامابووم، بیرم له وه ده کرده وه
چۆن بهو شیوازه رهفتار بکه م که خه ونه کانم بکه مه راستی.
له و ساته دا تۆم به بیردا هاته وه دایکه، پیم وت:
- مرۆف که دهمریت رۆحی بۆکوئی ده چیت؟ بۆنمونه
وهک رۆحی دایکم ئیستا له کویدایه؟
یه سنا چاوه گه شه کانی داخست و سه ری بۆ بنمیچی
ژوره که بلند کردوو که میک بیرری کرده وه، پاشان پووی
تیکردم و وتی:
- رۆحی دایکت به هۆی کرداره جوانه کانیه وه له شوینیکی
پوناک و خاوندایه.
-ئه توانم بیبینم؟
- نا .. کاتیک ئه توانیت بیبینیت که تۆش وهک ئه و بمریت
و بیته رۆح.
- که واته که مردم دایکم ده بینمه وه؟
- نه خیر. . کاتیک دایکت ده بینته وه که ههردووکتان له
پوناکی یان تاریکیدا بن.
باویشکی خه ویکی قول چاوه کانمی قورس کردبوو،
یه سنا زانی ماندوو بووم وتی:
- درهنگه با بخه وین سپیده بیر له دروستکردنی
شمشیره که ده کهینه وه.

5

پرشنگی خووری سپیده له نیو که لیتی دەرگا که وه ژوره که ی رۆشنکردبو وه، که به خه به رهاتم، یه سنا به هوئی ساردی که شه که وه کوله بالیکی به سه ر شانی خویدا دابوو. ئەو گهنمهی هاوین دروبومانه وه و له نیو ئەو توره کانه مان نابوو که به تهن چنیبووی، بریکی دهرهینابوو، به و دستاره ی که له پارچه تاویری شاخه که ی نیزیکمانه وه دروستکرا بوو هاریبووی و له ناو ته شته گه وه مسه که دهی شیلا. ته نوره که ی که له نیزیکی هه وشه ی ژوره که دا هه لکه نرابوو دوکه لیککی چری لی بلند ده بوو. یه سنا که زانی له خه و رابووم، داوای لیکردم

ئاگرهکه زیده تر بگه شینمه وه، منیش له بهردهم ته نوره که دا دانیشتم و بهه موو هیژم فووم به ناو ته نوره که دا ده کرد. دوکه لئی چری ئاگره که گه رووی توند کردم، چاوه کانم ئاویان تیزاو که وتمه کوکه. یه سنا به نیگا شیرینه کانی لیمی دهروانی و پیکه نینی به دیمه نی من ده هات. پاش ئه وهی ئاگره که خوش بوو ته شته هه ویره که یه هینایه نیزیکی ته نوره که وه به دهسته ناسک و نه رمه کانی چه ند گونکه هه ویریکی پانکرده وه و نای به ته نوره که دا، هه تا ئه و چه ند کولیره یه کی ئاماده کرد، منیش له ناو هیزه که بریک رۆنی که رهم له سه ر قاپیک ناو پاشان له نیو پیسته که هه ندیک په نیرم دهره ئتاو له ژوره وه ئاماده م کردن. ئه و به یانییه پیکه وه نانمان خوارد، دواچار یه سنا بریک نان و په نیرو رۆنی له سه ر قاپیک ناو وتی:

-با ئه م خواردنه بۆباو کم به رین، ئه و له سپیده وه به هۆی کاری زۆره وه له کوره که ی کار ده کات.

بۆخۆت ده زانیت دایکه.. کاری سه ره کی باو کم له و کوره ی ئاسن تانه وه یه بوو، که ته نها دو سه د هه نگاو یک له نیو ئاوا ییه وه دوور بوو. رۆژانه زوو ده چوو ه سه رکار و خوی به دروستکردنی هه موو ئه و پارچه ئاسنانه وه خه ریک ده کرد، بۆما وه یه کی زۆر له نیو ته نوره که ی دهن، تا ته واو سور ده بوونه وه و نه رم ده بوون، پاشان به هۆی چه کوشیکه وه ده که وته کوتانه وه ی تا ئه و شیوه یه ی

لیدروستدهکرد، که خوئی مه بهستی بوو. زور جار ئه و پارچه ئاسنانه ی که تیگه له ی خوئل و بهردی له گه ل بوو، بؤماوه یه کی زور له نیو ته نوره که ی دهنه تا ته واو وهک ئاو شل ده بوویه وه پاشان له ریگه ی که وچکیکی له بهرد دروستکراو ئاسنه خاوینه که ی جیاده کرده وه و له نیو ئه و چالانه ی دهنه، که له سه ر به رده سه رت و به هیزه کانی تاویره کان دروستی کردبوو، نه خشه ی ئه و شمشیرو خه نجه رانه ی له سه ر هه لکولیوو.

بؤخوت ده تزانی کاری سه ره کی باوکم دروستکردنی شمشیرو، قه لخان، وخه نجه رو، پؤشاکی ئاسنین بوو، بؤ ئه و جه نگاوه رانه ی هه فتانه و رؤژانه ده هاتن، بؤئه وه ی باوکم به ویستی خوئیان و به پیی توانای جه سته بیان شمشیریان بؤ دروستبکات. بؤ هه موو شمشیریکی جیاواز پیویستی به چالیکی تایبه ت هه بوو، که شیوه و قه باره که ی له سه ر خواستی ئه و جه نگاوه رانه بوو که خوازیری بوون. بؤ دروستکردنی چالیکی شمشیر پیویستی به چه ند رپوژیک هه بوو، تا به ریکی و به هه مان قه باری داواکراو ده ربچیت.

باوکم ئاسنه تهاوه که ی له ریگه ی که وچکه به ردینه که وه رپوده کرده نیو چاله قالبه که وه، وازی لیده هینا تا، به ته واوی سارد ده بوویه وه. بؤ رپوژی دواپی دهریده هینا و دووباره ده یخسته نیو کوره که وه، تا ته واو نه رم ده بوویه وه. پاشان

له رېښه څخه قورس و مه زنه که یه وه که تنه خوی
دهیتوانی بلندی بکاته وه ویوه شینیت، دهی کوتایه وه تا
شیوه یه کی راست و ته وای لیډروست ده کرد.

به هوی ئه و کاره گرانه وه ماسولکه کانی دهست
و قول و شان و ملی باو کم نه وهنده به هیز بیوون،
قه باره یه کی گوره ی به جهستی به خشیوو، زورجار
له و بونه تابه تانه ی که ئاهنگی بو ده گیدردا، هیچ
که سیک هیزی نه وه ی نه بوو پشتی باو کم له زهوی بدات.
ناوبانگی به هیزی باو کم به نیو هه موو دیهات و ماله کانی
دهوروبه ری ئاوا یه که ی ئیمه دا بلاو ببووه.

رژیک پیرشاهو هه والی هاتنی پیاویکی به هیزی
به باو کم دا، که له قه لای جولندییه وه هاتبوو، تا زوران
له گه ل باو کم بگریت. نه و رژه ی دیاری کرابو بو
زوران بازیه که، له هه موو لایه ک و دهوروبه ری ئاوی
خومانه وه ته نانهت سه ربازه کانی نیو قه لای جولندی
له و گوړه پانه ی که له نیزیکي ئاوا یه که ی خومانه وه بوو
که سالانه نه و گه نمانه ی خه لکی ئاوی دهیان دوریه وه
له وی بلاویانده کرده وه، تاله بهر تیشکی خوردا وشک
بیته وه کوبونه وه. به هه موویان بازیه کی فراوانیان به
دهوری باو کم و نه و پیاوه به هیزه دروستکردبوو، که
قه باره ی بازووه کانی شان و مل و قولی له باو کم مه زنتر

بوو. من لهو ساته دا ترسی ئه وه له ناخما دروستبوو، ئه و
پياوه زله ی که به وینه ی دیوه کانی ئه و چیرۆکانه ده چوو
که داپیره شهوانه بۆی ده گیزامه وه، به باوه شیک پشتی
باوکم له زهوی بدات.

کاتیک پیر شاهۆ دهنگی ئه وه ی پیدان دهست به زۆران
بکه ن، ئه و پياوه به هه موو هیزی تاوی دایه که مەری
باوکم و هه ولی ئه وه ی ئه دا پشتی له زهوی بدات، به لام
باوکم به هه موو هیزی به رگری له خۆی ده کرد. چهنده
جاریک وهک دوو دیوی مه زن که له شه ریکی چاره نوس
سازدا بن، یه کترییان له ئامیزی یه کدی نابوو، هه ردووکیان
له هه ولی ئه وه دا بوون ئه وی تریان به زه ویدا بدا. هاتوو
هاوارو چه پله ی ئه و ژن و پیاوانه ی که گو ریکی مه زنیان
به باوکم ئه دا، له گو یکانمدا دهنگی ئه دایه وه. منیش
بیئاگایانه له جیگه ی خۆمه وه هاوارم ئه کردوو ده مگوت:
«باوکه به هیز به، ریگه نه دهیت بته زینیت». له و ساته دا
دنیابووم له وه ی باوکم دهنگم ده ناسیته وه، هه ربۆیه
زیده تر هاوارم ده کردوو هیزم پیده به خشی. له دوا ی
ماوه یه کی زۆر هه ردووکیان ته واو ماندوو ببوون، وهک
دووگای شیت به ره و رووی یه کتر وه ستابوون ده میان
کردبووه و به توندی هه ناسه یان ئه دا، جهسته ی ته رو
ماندویان له به رده م پرشنگی ئه و خۆره گه رمه دا وهک

شەپۆلى ئاۋ دەبرىسكايەۋە. ئەۋەندەى نەبرد باۋكم گورپىكى بەجەستەپرماسولكەكەى خۆى داۋ تاۋى داىە قاچە ئەستورو درىژەكانى ئەۋ پىاۋەى تەۋاۋ بە دىۋىكى دېرندە دەچۋ، بەھەموۋ ھىزى بلىدى كردهۋە و كىشای بە زەۋىداۋ تەپوۋ تۈزىكى زۆر بەھەموۋ لايەكى جەستەيدا بلاۋ بۆۋە، من واى بۆدەچۋوم يەكراست لە جىگەى خۆى بلىدىتەۋە و رۋبەپوۋى باۋكم بىتەۋە، بەلام تا ماۋەيەكى زۆر ئەۋ دەعبايە لەجىگەى خۆى نەبزۋوت، دواتر چەند پىاۋىك تاۋياندايە بن بالى و تورپاندايە سەر پىشتى ئەسپىك و بەرەۋ قەلاى جولدى برديانەۋە.

يەسنا بەتەنىشتمەۋە پىى دەكرد، ۋەك بىر لەشتىك بكا تەۋە، چاۋەكانى لەسەر ئەۋ رىگەيەبوۋ كە ھامووشۋى ئەسپ و مەرۋ مالاتى ئاۋاىى نەخشى كردبوۋ. ھىشتا چەند ھەنگاۋىكمان مابوۋ بگەينە كورەكەى باۋكم، وتى:
-تۋ شىۋەى ئەۋ شمشىرە لەئەندىشەتا ماۋە، كە لە خەۋنەكەتدا بىنىبۋوت.

پرسىارى ئەۋەم لادروست بوۋ بۆچى يەسنا ئەۋ خەۋنە بۆتە خەمى؟ دواى كەمىك بىر كردهۋە پىم وت:
-بەلى.

پىشئەۋەى بگەينە كورەكە لە دورەۋە زرمەۋ نالەى ئەۋ چەكۋشەى باۋكم ئاسنى پى دەكوتا، ھەستىكى

خۆشبهختی به دهر و نم ئه دا، که گه یشتین یه سنا سلاوی
له باوکم کردو قاپه که ی له سهر یه کیک له و بهردانه دانا، که
باوکم ئاسنی له سهر ده کوتا. باوکم به گومانیکه وه پرسى:
-ئه وه چۆنه ئه مپۆ مه پۆ مالاته که ت بۆ دهر وه
نه بردو وه؟

به خنده یه که وه پیم وت:

-ئه مپۆ یه سنا پیی خوش بوو له گه لی بم له گه وره که
بریکی باش کام بۆ کردو ونه ئاخو ره وه.
باوکم به هوی شه که تیی وه ئه وه نده گوپی به وه لامه که م
نه داو تاوی دایه قاپه که وه دهستی کرد به نان خواردن.
یه سنا له و کاته دا له تاویریکی به ردی دهر وانی که
پوویه کی تهخت و فراوانی هه بوو، بانگی کردم که بچمه
ته نیشتی وه پاشان وتی:

-ده توانیت له سهر ئه م تاویره وینه ی ئه و شمشیره ی
خه ونه که تم بۆ دروست بکه ییت؟.

به متمانه به خۆبو ونه وه وتم: به لی.

یه سنا چوو نه نیزیکی باوکمه وه و داوای ئه وه ی
لیکرد، پارچه ئاسنیکی تیژی بداتی، ئه ویش به ههستیکی
ماندوو بو ونه وه په نجه ی بۆ پارچه ئاسنه که درێژکرد، که له
نیزیکی کوره که وه بوو. یه سنا پارچه ئاسنه که ی له گه ل
خوی هینا، که به خه نجه ریکی ئه ستور ده چوو، نوکیکی
تیژی هه بوو، دایه دهستم وتی:

-ئىستا وىنەكەى وەك خۆى بەجوانى لەسەر ڤووى
ئەو تاوڤرە بەردە بکيشە.

پاش كەمىك بىرکردنەو وىنەى ئەو شمشىرەم كيشا،
كە ئەستوربىيەكەى هيندەى چوار پەنجەى خۆم دەبوو، بەو
پارچە ئاسنە دريژى شمشىرەكەم بە هيندەى بالىكم دريژ
كردهو. يەسنا لەدواى تەواو بوونى من هەمان وىنەى
شمشىرى لەتەنىشت وىنەكەى منەو كيشا، بەلام وىنەى
شمشىرەكەى ئەو لەوەى من دريژترو ئەستورتر بوو.دواتر
بە چەكوشىكى بچوكى ئاسن كەدەسكەكەى بە گورىسى
خورى پەيوەستكرابوو، كەوتە پياكيشانى ئەو پارچە ئاسنەى
كەبەهۆيەو وىنەى شمشىرەكەى پى هەلدەكۆلى ئەو كارە
چەند ڤۆژىكى برد، تا تەواو وىنەى هەردوو شمشىرەكەمان
لەسەر ڤووى تاوڤرەكە وەك خۆى و بە جوانى هەلكۆلى.

ڤۆژىك يەسنا لەمالەو پرسیارى ئەو پارچەبەردە
ئاسنىنانەى لە باوكم كرد، كە چۆن ئەيانتوڤىنەتەو و
چىترىان لى جیادەكاتەو... باوكم دەيگوت:

-ئەو پارچە بەردانە بازرگانەكان لەبرى ئەو شمشىرەنەى
بۆيان دروستدەكەم دەيفرۆشنەو بە جەنگاوەرەكان
ئەو بەردانەم لە شوڤنە دورەكانەو بەدەهينن، منيش
لەكورهكەدا دەيان توڤنمەو و خاوينيان دەكەمەو.

يەسنا پرسیارى شتىكى ترى لەباوكم دەكرد كەلەئاسن
ڤەقترو بەهيزتر بىت باوكم دەيگوت:

-جگه له ئاسن هیچ شتیکی تر گونجاو و باشر نییه
بۆ شمشیر له بهر ئه وهی ئاسن سروشتیکی تایبه تی ههیه
هه م ره قه و هه م ناشکیته، به لام ده توانین به توانه وهی
چه ندجاریک شمشیره که ره قتر بنوینیت. جاریک به و
شیوه یه ته نها شمشیریکم بۆ سه روکیکی قه لای جولندی
به تایبه ت دروستکردوه، به لام ئه و شیوه یه ده بیته
ئه ستوربیته و هیزیکی ده ویت مرؤف بتوانیت به ویستی
خۆی بیسورینیت.

یه سنا دوا ی که میک بیرکردنه وه وتی:

-زۆرباشه من ده مه ویت به و شیوه یه دروستی بکه یین.
چه ندرپۆژیکی پیچوو تا من و یه سنا بریکی زۆر
ئاسنمان له کوره که دا توانه وه و له و خۆل و ورده به ردوو
پیسسیه ی که تیکه لی بوو خاوینمان کرده وه. دوا ی توانه وه ی
له بنی کوره که دا، که ره نگیکی تیکه له ی سورو زه ردی
له خوگرته بوو، به هۆی ئه و که وچه که به رده ی که باوکم
به کاری ده هینا بریکی زۆر ئاسنی تاوه مان له چاله کان
پۆکرد، تا به ته واوی پرپوون و وینه ی چالی شمشیره کانی
وه ک خۆی پر کرده وه.

یه سنا هه موو رۆژیک شمشیره کانی له نیو کوره که
ده نا، تا ته واو سورده بوونه وه و نه رم ده بوون، پاشان
ده ری ده هینان تا بوخویان سارد ده بوونه وه و ره ق
ده بوونه وه. چه ندرپۆژیک ئه م کاره مان دووباره ده کرده وه

تا شمشیره‌کان شیوه‌یه‌کی ئەستور و رهنگی ره‌شیان له‌خۆ ده‌گرت. یه‌سنا داوای له‌باوكم كرد به‌هۆی بازووه‌به‌هیزه‌كانیه‌وه بیان کوتیته‌وه تا شیوه‌یه‌کی ریک و لیواریکی تیژیان پی ببه‌خشیت. داوی کاره‌که‌ی باوكم له‌گه‌ل یه‌سنا شه‌وانه له‌ماله‌وه هه‌ریه‌که‌مان تیغی شمشیره‌کانمان به‌وه‌سانه تیژده‌کرده‌وه، که به‌رۆنی دووگی مه‌ره‌کان چه‌ورمانکردبوو. چهند شه‌ویک به‌وه کاره‌وه به‌دهم گێرانه‌وه‌ی یاده‌وه‌ریه‌کانی تۆوه کارمان ده‌کرد دایه‌گیان. .. تا شمشیره‌کان ئەوه‌نده تیژ و خاوین ببوونه‌وه له‌به‌ردهم ئاگری ئاگردانه‌که‌ی مالله‌وه ده‌بریسکانه‌وه. شمشیره‌که‌ی یه‌سنا هه‌تا بلیی قورس و گه‌وره‌بوو من هیزی ئەوه‌م نه‌بوو بلندی بکه‌م. ئای چهند دل خۆش و به‌خته‌وه‌ر بووم، که تواینم ئەو خه‌ونه‌م بکه‌م به‌راستی، واهه‌ستم ده‌کرد به‌هۆی ئەو شمشیره‌وه به‌ته‌واوی ده‌بمه ئەو پاله‌وانه‌ی شه‌وانه له‌خه‌ونه‌کانمدا خۆم تیا ده‌بینییه‌وه!

ئەو رۆژانه‌ی که‌شه‌که گه‌رم بوو خۆر به‌دهر ده‌که‌وت، مه‌رو مالاته‌کانم ده‌برده ده‌شت و شمشیره‌که‌م له‌گه‌ل خۆم ده‌برد. یه‌سنا له‌پاش خاوینکردنه‌وه‌ی مالله‌وه ته‌واو بوونی کاره‌کانی، ماوه‌یه‌ک ده‌چووه نیو په‌رستگای ئەشکه‌وته‌که‌و پاش نزاکردن به‌هیمنی، له‌پلیکانه‌به‌رده‌کانی ئەشکه‌وته‌که‌وه ده‌هاته‌خواره‌وه، به‌ره‌ولای من ده‌هات و

پاهینانمان له سهر چونیته تی وه شانندی شمشیرو هونه ری
جهنگ ده کرد.

رؤژیک یه سنا پرسى:

-ئىستا خه ونه كهت هاته دى؟

منیش به دلیكى خوشه وه وتم:

-به لى واهه سته كه م ئىستا پاله وانى خه ونه كانى خوم.

به خنده يه كى پرله خوشه ويستيه وه وتى:

-راسته، به لام مروف ته نها به هوى كه ره سته يه كى
جهنگه وه نابيت به پاله وان... ئه و شمشیره ی له ده سته دايه
پيويستی به هيژيكي ده رونی و متمانه يه كى به هيژ هه يه
تا بتوانيت به جوانى و ليزانانه بيوه شينيت و شه رى
پييكه يت.

وه لامه كه ي يه سنا و ايليكردم گومان له هيژ و توانای
خوم بكه م، وتم: باشه چون ده توانم ئه و هيژه له خومدا
كوبكه مه وه، تا بيمه پاله وانى خه ونه كانى خوم وتى:

-به رده وام بىربكه ره وه، وهك چون بىرت له
دروستكردنى ئه و شمشيره كرده وه! ئاوا بىرله هيژ و
توانای خوت بكه ره وه، متمانه ت به هيژو توانای زياترى
خوت هه بيت و بىرو هه سته كانت به چرى له و خه ونه دا
كوبكه ره وه، كه چون خوت ده بينيت ئاوا ره فتار بكه، تا
ئو هيژه ئه وه نده ناخه ت پرده كات له ره فتاره كانتا رهنگ
ئه داته وه.

له دواى قسه كانى ئه و هه مووشه ويك بيرم له خوّم
ده كرده وه، چوّن به وته مه نه كه مه وه بتوانم به رهنگارى
ئه و كه سانه بيمه وه، كه له خوّم مه زنترن، وهك چوّن باوكم
توانى به هوى متمانهى خوڤيه وه ئه و مرؤقهى كه ته واو به
ديويكى ترسناك ئه چوو له زهوى بدات و پشتى بشكينيت.

6

پېم دەلېت: «هەولبەدە بۆخوت بېرلە رابردووی خوت
بکەرەو، مروڤ بەیادەوهریەکانی رابردووی خۆیەو
خۆی دەناسیت!؟»

ئەو دەنگە دەمباتەو بۆنیو گۆرەپانی جەنگ. نیگاگانم
لەسەر چرپی ئەو دوکەلە لەنگەردەگریت کە ئاسمانی ئەو
جەنگەیی داتەنیو، لە نیویدا وینەیی مروڤ گەلیک دەبینم
کە وەک تەمیک بۆلندی ئاسمان هەلدەکشین. لە نیویاندا
هەندیک لە هەقالانی خۆم دەناسمەو. خەندە لەسەر
لیوہکانیانە و نیگاگانیان ئومیدی سەرکەوتنیکی مەزنی

تيا دهبينریت. له گه ل ټو نیکا گرژو تالانہی سہربرہ کاند،
ټاویزانی یه کدی دہبن و بہ ئارامی بہرہ و قولایی ئاسمانی
سامالی کوبانی هہ لده کشین. له دلی خومدا ده لیم: «ئاخر
ټه وه که ی ره وایه، سہربرہ کان بہ هہ مان شیوهی شہر قانان
بگہرینه وه بۆ لای هہ مان شوین و دادگای خودا، ئاخر چوں
دہ بیت تاوانکارو بہرگریکار هہ مان ریگہی گہرانه و هیان
هہ بیت...!»

ټه و ره شه با تونده ی له ناکاویکدا هہ لی کردو وه بۆن
و بہرامہی باروتی سوتاو بۆگہنی پیازو میوهی پزیوی
بازاری سہوزہ فرۆشانی تیکه ل بہ یه کدی کردو وه. له نیو
پانتایی ټه و جہنگہ سہخت و چارہنوس سازہدا، موته که ی
مہرگ له هہ ناوی هہ مو ټه و گوللانہی وهک زہر دہوالہ بہ
هہ مو لایه کدا ده گیزینن، ئومیدی گہرانه و ہم بۆلای ئارین
له گور دہنی.

ئای له تو جہنگ، چہندہ نہ فرہت لیکراویت! کاتیک ناوت
دیت هہ مو خہ ونہ جوانہ کانی ژیان له گه ل خوت دہ بہیت.
ئاخر تونازانیت نازداریک له چاوه پوانی مندا دلی ئارام
ناگری؟ نازانم ئارین توبوچی ټه و ہندہ سہرسہخت و
دژواریت؟ چ دہبوو توش وهک (هہ قال نہ سرین) له گہ لمد
لہم جہنگہ دا پیکه وه بووینایہ. تو دہزانیت کاتیک ټه وینی توو
نیشتمان پیکه وه چہندہ جوانیی بہ ژیان دہ بہ خشی؟! ئاخر
چوں دہ بیت من له ناو هہ ناوی مہرگدا ئومیدی گہرانه وه

به ژيانی خۆم ببه خشم. ئای چهند گه مژده ييه مروّف له نيو
جهنگدا بير له ژيان بکاته وه.

له پال ديوارى هه وشه ي مالىکدا خۆم هه شارداوه.
ئهو (سه گفانه) نه فره تيبه ي که نازانم له چ قوژبنىکى ئهو
مالانه دا خۆى مه لاس کردوه که ده که ويته سهر ئهو راسته
شه قامه ي چاوديرى ده که م. به رده وام چاوه تيزه کانى له
دورينه که يه وه له سهر رهفتاره کانمه و چاوديرى هه موو
جوله و رهفتاره کانم ده کات. ئهو باش ده زانیت ئهو خانووه
چوله ي که به رووى ئهو راسته شه قامه دا ده روانيت،
کوئترولى هه موو جوله و هيرشنىکى ئه وانى کردوه، هه ربويه
واده زانیت له نيو پانتايى ئهو جهنگدا ته نها من بوومه ته
رينگرىکى سهر سه خت و دژوار له مه ر پلانه درندانه کانيان.
واهه سته ده که م له که لىنى ديوارى بلوکی خانووه که وه
له گه ل ئهو دا چاوشارکى ده که ين، ئيتتر نازانم کاممان په ي
به يه کترى ده به ين و کو تايى به وه گه مه يه ي نيوانمان ده هينين.
پيده چیت ئهو سه گفانىکى زور به ئه زمون بيت، ئه گه ر ئهو
بايه به هيزه نه بوايه که له نيوانماندا هه لى کردوه، چهند
خوله کىک پيش ئيسته، به فيشه کىکى پرله قين و توله
کاسه ي سهرى هه لگرتبووم.

سه ريکم له ديواره بلوکه که وه بلندکرد، تا ده سترپيژىکى
گولله ئاراسته ي ئهو سهر بره که ته و زله بکه م که که مه رى
به شريتيکى فيشه کى بى که ي سى پيچابوو. به دەم گولله

بارانکردنی ئیمه وه دهیویست بواریک له ژیر ریژنه ی گولله کانی ئیمه بۆ سه ربره کانی هاوه لی بدۆزیتته وه، له که مترین ماوه دا هه لکو تنه سه رمان! به لام که له کونی دیواره که وه تییینی ئه و مکرد که به پرتا و خۆی هاویشته سه ر شوسته ی شه قامه که و به ده م ته قه کردنه وه جه سته قورس و گرانه که ی خۆی بۆ پیشه وه ی پال ئه نا، به فیشه کینک جه سته قورسه که یم له شوینی خویدا له جو له خست. له و ساته دا ئه و سه گفانه نه فره تییبه، نازانم له چ قوژبنیکه وه هه سته ی پیم کردبوو، منی کردبووه ئامانجی خۆی و فیشه کینکی ئاراسته کردم، ئه گه ر له و ساته دا سه رم بۆ لای دیواره که نه هینابایه، ده میک بوو پیکابوومی. له و ساته دا گویم له گیزه ی ئه و فیشه که بوو که به ته نیشته سه رمدا وه ک زه رده و اله تینه ری و سلاویکی مه رگی لیکردم!

دانیام ئیستاش به رده وام چاوه کانی له سه رمه، ده یه ویت توله ی ئه و هاوه له ی خۆیم لی بکاته وه که له دووره وه جه سته که ته که ی نوقمی خوینی خۆی بووه. واهه سته ده که م ژیانم له نیو گه مه یه کی من و ئه و دا وه ستاوه. توانای جو له ی زۆرم نه ماوه، ده مه ویت جینگه که ی خۆم بگۆرم و که لینیک بکه مه ئه و دیواره بلۆکه وه که ژیانم له پشتییبه وه پاریزراوه.

چاویک بۆ چه وشه که ی دوا ی خۆمه وه ئه گێرم، بیر له وه ده که مه وه شتیک بدۆزمه وه تا دیواره که ی پی کون بکه م، له جینگه ی خۆمه وه به سنگه خشکی به سه ر خۆلی چه وشه که دا

خۆم دەخشینم و لە بەرزى ئەو خانوانەى بەرامبەرمەو
بەدیار نەكەوم. ئەو ەى مێشكى پڕلە گومانكردووم ئەو ەى،
شوینى ئەو سەگقانه نەفرەتیە نازانم! بەلام دلنیام لەو ەى
لە شوینیكى بلندی بالەخانەكانەو ەو ەو حەشارداو، تا
بەتەواوى كۆنترۆلى ەموو ئەو خانوانە بكات كە ەیزەكانى
ئیمەى تیا جیگیركراو.

بەلای راست و چەپى ئەو حەوشە چۆل و وشكەدا
دەگەریم، جگە لە فیشەكى زۆرى تەقینراو، كە بە ەموو
لایەكدا بلاو بوو ەو ەىچ شتیك نادۆزمەو ە تا بلۆكیكى پى
كون بكەم، لە گەل دەستپىكى ریزنە گوللە ەىكى نزیكدا بە ەلە
خۆم دەگە ەنمەو ە نیزیك راستە دیوارى حەوشەكە، لەو
كەلێتانهى كە بە ەیتدەى كونى بزماریك كەمىك گەر ەتر
دەبن، لە راستە شەقامەكە دەروانم. وای بوو دەچم لە
نزیكەو ە دەستپىكى ەیرشپىكى بەربلاو ە ەو كەمىك بوو
ئەوسەرى دیوارەكە دەروم، تا ەوالىكى (ەقال نەسرین)
بزانم، كە لە حەوشەى خانووەكەى بەرامبەرمەو ە دامەزراو.
ئەو رەشەبا ەى، كە گەردەلولىكى بە ەیزی لەو ناو ەدا
بەریا كردوو ە بونى میو ەى بوگەن و باروتى ئەو توپانەى
لەلایەن سەربرەكانەو ە ئاراستەمان دەكەن، تىكەل بە ەكدى
كردوو ە. ەستدەكەم ئەو شوینەى ئیمە لى دەجەنگین
بازارى سەوزە فرۆشانە، ئەگەر سەربرەكان بتوانن
كۆنترۆلى بكەن، ئەوا دەتوانن بە ئاسانى موشەكبارانى

ئەو دەروازە سەرەکییە بکەن، که بەپرووی خاکی تورکیادا دەکریتەوه. هەربۆیە هیژەکانمان هیلیکی بەرگری بەهیزیان لەو ناوچەیدا دروستکردوو تا ریگری لە لەشکر کیشی ئەو سەربرانه بکەین و ئەو خەونەیان لە گۆر بنینین که بریارینداوه لە ماوهی جەندروژیکدا هەموو کۆبانی کۆنترۆل بکەن و نوێژی سەرکەوتنیان لە مزگەوتی گەورە کۆبانی بکەن.

ئیمە لە چ جەنگی دژوارو نابەرامبەرداین. ئەوان بە چەندین چەکی بەهیزو پیشکەوتوووه رۆبەرپومان دەبنەوه، ئیمەش تەنھا بە چەکی سادە و کۆن دەجەنگین. بیرلەوه دەکەمەوه ئیمە کورد بەهۆی داگیرکردنی خاک ئاومانەوه، چما تا هەنوکە بیرمان لە دروستکردنی چەک نەکردۆتەوه؟ لەم جەنگە سەختەدا مەزنترین چەک کە لە دەستماندا بیت و هیرشی ئەو سەربرانهی پێ بشکینین، تەنھا چەکی بیرو باوەرمانە.

لەنیوگەرەمی تەقەو گیزەوی ئەو فیشەکانە، که کەس نازانیت بە کوپی جەستەدا دەچزین، بە هەموو هیژم گازی هەقال نەسڕین دەکەم. ئەو رەشەبایە خۆی بە هەموو قوژبێکی ئەو ناویدا دەکیشی، دەنگم لەگەڵ خۆیدا بلاو دەکاتەوهو پاش کەمێک گوێبێستی هەقال نەسڕین دەبم بەدەنگە ناسکەکە ی هاوار دەکات.

-مەلیک چی هەیه؟

به بیستنی دهنگی ناخم ئاسوده ده بیئت و له جیگه ی
خۆمه وه به دهسته کانم بازنه یه ک به دهوری ده ممد
دروسته کهم بۆ ئه وه ی دهنگم زیده تر به ئاراسته ی ئه و
بچیت و هاواری بۆ ده کهم و ده لیم:

-سه گفانیکی نه فره تی چاوی له سه رمه، ناتوانم به جوانی
کۆنترۆلی شه قامه که بکه م، له لای تۆه هیچ دیاره؟!
ئو به هه مان تونی هاواره وه وه لامم ئه داته وه:
-هه قال مه راقه نه بیئت، ئاگاداری ئه وه بووم ئه و سه ربه
سه رکیشه ت تۆپاندا!

به وه هه واله ترسی هیرشی سه ربه کان له سه رم که میک
ئارامتر ده بیته وه، بیر له ریگایه ک ده که مه وه تا خۆم له ژیر
چاودیری ئه و سه گفانه نه فره تیه قوتار بکه م. چه ندچاریک
بیرم له وه کردبووه که شوینی خۆم بگۆرم، به لام ئه وه
بیرگه لیکی نادره ست بوو بۆ ئه و جیگه گرنگه ی که له
ریگه یه وه کۆنترۆلی هه موو هیرشیکه ی سه ربه کانی
پیده که م. له چاوه روانی ئه و هه قالانه دا بووم، که له دوامه وه
و له نیو په نجه ره و که لینی دیواری خانووه چۆله کانه وه
له به رگریدان به هانامه وه بین، تا پشویه ک به بیر خۆم
بده م. له چاوه روانی ئه واندا بیر له وه ده که مه وه له و کونانه ی
که له نیو بلۆکه کاندایه بوون، چاوم له سه ر جو له ی شه قامه که
بیئت. خۆئه گه ر هیرشیک به دی بکه م، بیئه وه ی سه رم بلند
بکه م به رده سترژی گولله یان بده م. ئه وه ی زیاتر خه می

دلمی ئارام کردبوو، بوونی هه‌قال نه‌سرین بوو، که ئه‌ویش
چاوه‌کانی له‌سه‌ر شه‌قامه‌که‌ی نیوانمان بوو.

ئه‌وه‌ی ناخمی زیده‌تر به‌رامبه‌ر ئه‌و دۆخه‌ دژواره
نیگه‌ران کردبوو، ئه‌و سه‌گفانه‌ نه‌فره‌تییه‌ یه‌، هه‌موو
جوله‌یه‌که‌می له‌ پشت ئه‌و راسته‌ دیواره‌دا قه‌تیس کردوو.
ئه‌و کونه‌ بچوکه‌نه‌ی له‌ نیوان که‌لینی دیواره‌که‌دان، مه‌ودای
بینینی ته‌سک کردوو، بیه‌ر له‌وه‌ ده‌که‌مه‌وه‌ شوینی ئه‌و
سه‌گفانه‌ بدۆزمه‌وه‌ و به‌ر ده‌ستریژی گولله‌ی بده‌م، تا
ئازادی به‌ جوله‌ی خۆم بده‌مه‌وه‌. ئه‌گه‌ر وانه‌که‌م چی
بکه‌م؟ ده‌بیت له‌ شوینی خۆمدا چاوه‌پروانی ئه‌وه‌بم ئه‌و
سه‌رپه‌ درپدانه‌ له‌ ناکاویکدا هه‌لکوتنه‌ سه‌رم و بمکوژن،
یان به‌ برینداری ده‌ستگیرم بکه‌ن و به‌و چه‌قو‌گه‌ورانه‌ی
که‌ به‌که‌مه‌ری خۆیادا هه‌لیان واسیوه‌، وه‌ک مه‌پریکی
بیده‌سه‌لات سه‌رم بپن و له‌نیو خۆیادا تۆپانی پێیکه‌ن.
ئای ئه‌وانه‌ چ مرۆفیکن؟! چۆن بیه‌رله‌ ژیان و مرۆفایه‌تی
ده‌که‌نه‌وه‌؟ چۆن پێگه‌ به‌ خۆیان ئه‌ده‌ن له‌ بری خودا
به‌ریاربه‌دن و مرۆفایه‌تی له‌ پیناو خه‌ونیکی قه‌زه‌ون و
بچوکی خۆیادا له‌ناو به‌رن؟

له‌نیو گه‌رمه‌و ناله‌ی ئه‌و جه‌نگه‌دا، چاوه‌کانم به‌ ئاسته‌م
له‌سه‌ر هه‌قال نه‌سرینه‌، که‌ له‌ پشت دیواری ماله‌که‌ی
ته‌نیشتمه‌وه‌ جیگۆریکی به‌خۆی ده‌کات، تا دوژمن چه‌واشه‌
بکات. تاوانتاویک سه‌ریکی بۆ لای راسته‌ شه‌قامه‌که‌ی

نیوانمان بلند دهکات، تا له هیزشی سه‌ربره‌کان د‌نیا بیت‌ه‌وه. ئیره‌یی به‌و ره‌فتاره بزێوانه‌ی ده‌به‌م، که‌وه‌ک بال‌نده‌یه‌کی سرک ده‌بزویت. له‌هه‌ستی خۆمدا وینای ئه‌وه ده‌که‌م، ئه‌گه‌ر له‌بری ها‌قال نه‌سرین، ئارین بوایه ئیستا چ‌هه‌ستیکی خۆشبه‌ختی به‌ده‌رونم ده‌به‌خشی. مرۆف له‌گه‌ل ئه‌قینی خۆیدا له‌هه‌ر ته‌نگانه‌یه‌کی ژياندا بیت‌هه‌ست به‌ئارامی ده‌کات. نازانم ئه‌و کیزه شوخ و شه‌نگه، بۆچی ئه‌وه‌نده سه‌رسه‌خته؟! بریا به‌هینده‌ی ئه‌و ئه‌ویندارییه‌ی بۆمنی هه‌یه، ئه‌وه‌نده‌شی به‌نیشتمان ده‌به‌خشی.

وینای ئه‌و ساتانه ده‌که‌م، که‌به‌ده‌م هه‌نگاوه ئه‌ندیشه ئامیزه‌کانمانه‌وه به‌ره‌و لوتکه‌ی به‌رزایی ماسییه‌کانی چه‌زهرتی ئیبراهیم هه‌ل‌ده‌کشاین و د‌لمان له‌یه‌کتري پرېبوو. کاتیک گه‌یشتینه ئه‌و ئاسته‌ی که‌هه‌موو شاری (ئورفه) له ئامیزی چاوه‌کانماندا بوو، به‌نیگایه‌کی پرله‌گومانه‌وه لیمی پوانی و پیی وتم:

-تۆ ئه‌مشه‌و به‌ته‌مای به‌ره‌و کۆبانی برۆی؟-

له‌چاوه‌ره‌ش و خه‌مگینه‌کانیدا هه‌ستم به‌و نائارامییه ده‌کرد، که‌نه‌یتوانی رینگرم بیت. به‌دلیکی پرله‌نازاره‌وه پیم وت:

-بریاره هه‌ر ئه‌مشه‌و له‌گه‌ل چه‌ند هه‌قالیکدا به‌نه‌ینی له سنوره‌وه بچینه‌ناو کۆبانی، هه‌موو ریگاکان کۆنترۆل‌کراوه بۆ چونه‌ناوه‌وه.

کاتیک دَلنیاوو له وهی چیتِر ناتوانیتِ رِیگریم بکات،
 چه ند دَلوپیټک فرمیسک له چاوه ره شه کانی به روومه ته پان
 و گه شه که پدا خزانه خواره وه، به گورپیټک خزی هاویشته
 ئامیزم و به دهم هه نسکی گریانه وه پیی وتم:
 -بوخویشم نازانم له نیوان من و کوټانی بوکاممان
 ده بیت؟.

په یقی ئه و ژنه فالگره وهی به بیر هینامه وه، چه ند
 رُوژیټک پیش بریار دانم بو به رگری له کوټانی له گه ل
 ئارین، له سه ر ئه و کورسیانه دانیشتبووین که ئه پروانییه
 ئه و ماسیانه ی له نیو حهره می حهره تی ئبراهیم دا، به ناو
 رِیپره وی ئاوه کانی ناو باخچه کانداهاتن و ده چوون.
 له وساته دا ئه و ژنه فالگره وهیه وهک ئه وهی ههستی به
 خه می ئیمه کردیت، هاته به رده ممان و به دهنگیکی ته لیسم
 ئامیزه وه پیی وتین: «ئیوه دوانه یه کن ته نها به رُو ح به یه کدی
 ده گن، هه رچه نده خه ونه کانتان له یه کدی ده چیت، به لام
 ئه سته مه به جه سته یه کتری له ئامیز بگرن!» ئه و په یقانه
 وایلیکردم به ههستیکی پرله گومانه وه له سیمای ته لیسم
 ئامیزی ئه و فالگره وهیه بروانم و پیی بلیم: «چون ئه وه
 ده زانیت؟». ئارین، که گوئیستی ئه و په یقانه ی بوو، به
 دلئیکی پرله قینه وه ریگه ی به و ژنه نه دا په یقانه کانی ته واو
 بکات و پیی وت: «برو هه ی نه فره تی، مه به به ئه هریمه نی
 خه ونه کانمان».

به دهسته لاوازه کانم جهسته گۆشتنه پره کهیم به خومه وه
راموسان و به دلئیکی خه مگینه وه، که له چاوه پروانی دیداری
کوبانی ئوقره ی لیبرابوو وتم:

—بی ئومید مهبه ئه زیزم، ئه لین ئه وانه ی به رۆح ئه وینداری
یه کدین، خودا رۆژیک ده به خشیت به خه ونه کانیان.
له و ساته دا که هه موو ههسته کانم ئاویتته ی ئه ندیشه ی
ئارین ببوو، دهنگی هاواری هه قال نه سرین به ئاگام
دینیتته وه و پیمده لیت: مه لیک سه ربړیک دزه ی کردۆته ناو
خانوه که ی به رامبه رت!

به چاپوکی به خۆم دیمه وه و به ههسته وه ریبه کی ئاماده
باشییه وه، به بیئه وه ی خه یالی ئه و سه گفانه نه فره تییه م
هه بیته، به رده وام چاوه کانی له چاوه پروانی ئه وه دا بوو به
فیشه کیک بمکاته نیچیری خه ونه کانی، سه ریکم له دیواره
نزمه که وه هه لبری و پروانیم هه چ که سینک دیار نییه، بیئه وه ی
به ویستی خۆم بیت، به په له سه رم دانه واندوه وه. له و ساته دا
گوئیستی گیزه ی گولله ی ئه و سه گفانه بووم، که له نیژیکی
سه رمه وه وشه ی مه رگی به گوئیکانم سپارد. هه سته ده که م
مه رگ گه مه م له گه لدا ده کات. بوخویشم نازانم چاره نووسم
به دیداری ئارین شاد ده کاته وه یان له م جه نکه دا ده کوژریم
و هه موو خه ونه کانم بو دیداری ئه و نازه نینه له گه ل خوینی
جه سته مدا تیکه ل ده بن؟. نه فره ت له جه نگ، نه فره ت له
خه ونی ئه هریمه نی ئه و مروقه شه رنگیزانه ی ئارامی

مروڤايه تي دهشيوينن. دهبيت له هه موو ئه و جهنگانه ي
ميژووي مروڤايه تي خويناوي كردووه، چه ند خه وني
ئه وينداری مروڤه كانيان له گورنابيت!

كه ميگ له ديواره كه وه بو دواي خوڻم دهكشيمه وه،
واهه سته كه م خوڻم بو نيچيريكي درنده مه لاس كرد بيت،
جوله له خوڻم ده برم و لوله ي تفهنگه كه م ئاراسته ي
ئه و ديواره ده كه م و په نجه م له سهر په له پيټكه كه ي داده نيڻم.
هه موو هه سته كانم له چاوه رواني ئه وه دايه ئه و نيچيره
خوڻم نيشان بدا، ئه وه ونده ي خوله كيگ نابات، له گه ل دهنگي
ده سترپيژيكي گولله كه له هه قال نه سرينه وه ئاراسته ي
ديواره كه ي لاي من ده كر بيت، سه ربريكي ريش دريژي لاي،
به قه له مباريگ خوي هه ل ئه داته سه رديواره كه، به هوي
ترسي ئه و كوللان ه ي توييكي زور له ديواره كه هه لده ستي نيټ
و هوشي ئه وه ي نايټ كه من له ناو هه وشه كه دا خوڻم
بوي ناوه ته وه. به هه موو ئاگايي خوڻمه وه ده سريژيكي گولله
ئاراسته ي سنگه ره قه له كه ي ده كه م.

ئه و، به و گوژمه ي خوڻه وه بو سه ر ديواره كه خوي
تاو دا بوو، له سه ر لا ده كه ويته ناو هه وشه كه وه و له به ر
ده ممدا ده كه ويټ و تفهنگه كه ي له ده ست ده كه ويته
خواره وه.

به گوماني ئه وه ي چه ند سه ربريكي تر به دوايدا خوڻان

هه لکوتنه ناو حه وشه که وه چاوه کانم به ردهوام له سهر دیواره که یه. بیئاگابووم له وه ئه و سه ربره لاوهی که ته مهنی به هیئدهی ته مهنی من دهچوو، به دم گیاندانه وه به ئاسته مهناسه ی ئه دا. چاوه کانم که وه ته سهر ئه و ریشه نهرم وته نک و دریزه ی، که پیدهچوو زور له ده میکه وه هیشتبیتیه وه. چاوه بچکوله و تیزه کانی هیدی هیدی له گه ل گیانه لایدا به ره و کزی دهچوون، له گه ل جولیه کی دهستی راستی که ترسی ئه وه م هه بوو بو تفه نگه که ی دریز بکات، لوله ی تفه نگه که م ئاراسته ی سهری ده که م، چاودیری ئه وه ده که م پیشه وه ی دهستی بگاته تفه نگه که ی، که له نزیکیه وه که وتوو، فیشه کیک بنیم به سه ریه وه. به لام دهستی ئه وه نده هیزی تیانه مابوو، پیدهچیت له تاو نازاری جهسته ی په نجه کانی له ناو خولی ئه و حه وشه وشکه دا نقوم کردبیت. له گه ل دوا هه ناسه بییدا، خوینیکی ره شی زور، به قولپ له ده مییه وه دینه دهره وه. له گه ل دهنگی ده ستریزی ته قه ی هه ردوولا، بوینیکی ساردی ناخوش که به بونی تووی پیاو دهچوو، له و خوینه وه ده هاته لومه وه. بیرم له وه ده کرده وه، «پیدهچیت ئه و سه ربره چه ند خه ونی سیکس ئامیزی به کچان و ژنانی ئیمه وه بینبیت؟» به هه ستیکی پرله توله وه، ده ستریزیکی تر له سه ره بچکوله و چلکنه که ی ده که م و میشکه بوگه نه که ی تیکه ل به خولی حه وشه که ده که م.

7

شهو و رۆژ له مندا بوونی نه ماوه! بوخویشم نازانم چۆن
تیپه‌ر ده‌بن. کاتیک ئارین ده‌زق‌رێته‌وه، ناخم سه‌وز ده‌کات و
یاده‌وه‌رییه‌کانم ده‌ژینه‌وه‌و هیدی هیدی هه‌ست به‌ بوونی خۆم
ده‌که‌م. هه‌سته‌که‌م بوونم به‌ ده‌نگی ئه‌و سه‌رچاوه‌ ده‌گریت.
هه‌ر بۆیه‌ کاتیک گوئیستی ده‌بم، ئاوه‌دانی ناخم داگیرده‌کات و
ژیان به‌به‌رمدا دیته‌وه‌ و پیم ده‌لێت:

-چیرۆکی ئه‌و ده‌ستنوسه‌ ته‌واو سه‌راسیمه‌ی کردووم،
ئاره‌زووی ئه‌وه‌ده‌که‌م له‌بری خۆم (یه‌سنا) بومایه، ئه‌وه‌نده
به‌هێز بووما، تا بمتوانیبا له‌گه‌ڵ تۆدا بجه‌نگامایه. باواز له‌و

خه ونه بېنم كه بۇ من ئەستەمه، وەرە با چپروۆكى ئەو شوخه نازدارو بههيزهت بۇ ته واو بكم، كه ناخى داگير كردووم، دلنيام توش به وينهى من تامه زروى بيستنى دهبيت.

خه ونىكى يه سنا هه موو ژيانمانى گورى! دهروونمانى به ترسى جهنگ و هيرشى سه ربره كان ئاشنا كرد. هه موومانى خسته نيو ئەنديشه يه كى دژوار و چاوه پروانى هاتنى مهرگ و مالويزانى. تائه و ساته ئاشتى وئارامى له نيو دل و پوچماندا سه نكين بوو. زستان سه رماو سولهى له گهل خويدا پيچايه وه و به جىي هيشتين. ته نها لوتكهى كيوه به رزوو سه ركه شه كان نه بيت له سپيتى پاشماوهى به فرى زستاندا سپى ده چوونه وه، پيكه وه له گهل ديمه نيكي ئەفسوناوى سه وزى پيده شت و چه م و كه ناره كان ده به خشى. هاژهى ئەو چه مهى تا چاوان برى بكردبا ئاوازيكى پرله خوشى و ژيانه وهى له گهل دهنگى بالنده كان به دهرونى هه موو خه لكانى ئاوايى ئەدا. تائه و ساته، من ته مه نم چوارده به هار بوو، يه سنا ش گه يشت بووه بيست، پايزى زهردوو جوان، بالاي هينده به رزوو باريك و جوان بوو، به دارى ئەو چنارانه ده چوو، كه له گويى چه مه كه دا پروابوون و له گهل شنهى فينكى ئەو به هاردا ده شه كانه وه!

ژيان وهك هه ميشه جوانى و خوشى و خهون و هيواي پرله به خته وهرى به مروقه كان ده به خشيه وه. من له گهل شمشيزه قورس و مه زنه كه مدا ته واو راهاتبووم. به دريژايى ئەو ماوه يه له گهل يه سنا وهك دوو جهنگاوهرى به هيز و

به‌ئەزموون لەگەڵ یەكدی دەجەنگاین، تاویك به‌سواری ئەسپه‌كانمانه‌وه به‌ره‌و ڕووی یەكدی دەچووین و هێریشان بۆیەكدی دەبرد، تاویك له‌نیو پانتایی ئەو پێده‌شته سه‌وزه‌ی له‌به‌رده‌م په‌رستگاكه‌دا به‌ره‌و كه‌ناری چه‌مه‌كه‌ شۆرپه‌بوویه‌وه ده‌جەنگاین و هونه‌ره‌كانی وه‌شاندنی شمشیرمان ئەزموون ده‌کرد. یه‌سنا متمانه‌یه‌کی زۆر به‌هیزی به‌خۆی هه‌بوو، به‌و جه‌سته‌ باریك و ناسك و سپی و سۆله‌یه‌وه، ئەو شمشیره‌ قورسو درێژه‌ی وه‌ك داریکی سوکی قامیش ده‌سووران و به‌ویستی خۆی گه‌مه‌ی پێده‌کرد، به‌بێئوه‌ی هه‌ست به‌ ماندوو بوون بكات. به‌چه‌ندین شیواز جه‌سته‌ی خۆی له‌گەڵ ئەو شمشیره‌دا وه‌هاگوونجاندبوو، ده‌نگوت جه‌نگاوه‌ریکی به‌ئەزموونی چه‌ند ساڵه‌یه‌. من هینده متمانه‌م به‌و هیزی یه‌سنا هه‌بوو ئەگه‌ر جه‌نگاوه‌ره به‌هیزه‌كانی قه‌لای جولندی، كه‌ پڕئه‌زموون بوون، له‌گه‌ڵیان بجه‌نگایه یه‌سنا ده‌یتوانی به‌هۆی هیزیو متمانه‌ی خۆیه‌وه بیان به‌زینیت، هیزی ئەوه‌یان نه‌بیت له‌ چاوه هه‌مه‌ره‌نگ و پڕله ته‌لیسمه‌كه‌ی ڕوانن.

شه‌ویکی دره‌نگ جیاواز له‌هه‌موو شه‌وه‌كانی دی، كه‌ ژیان ته‌واو خامۆش و ئارام بوو، ته‌نها ده‌نگی ئەو گورگانه ده‌بیسترا كه‌ له‌ دووره‌وه ده‌هاتنه‌ نیو ئاویی و به‌دووی خواردنی ئەو مه‌رووما لاتانه‌وه بوون، كه‌له‌نیو گه‌وره‌گله‌كه‌دا مۆلمان دابوون. من له‌و شه‌وه‌دا به‌ده‌نگی نامۆ به‌ئاگاهاتمه‌وه‌و به‌په‌له تاومدایه شمشیره‌كه‌، كه‌له‌ته‌نیشتی خۆمه‌وه دامنا‌بوو. شیمان‌ه‌ی ئەوه‌م

کردبوو دزهکانی دهرهوهی ئاوابی بۆ بردنی مه‌پو مالاته‌کان هاتیبیتن. کاتیگ ئەو دهنگه‌م ژنه‌فت تیگه‌ل به هه‌نسکی گریانی یه‌سنا بوو، به‌ده‌م خه‌وه‌وه به بلمه‌ بلمیکه‌وه ده‌بیرزکان و ده‌یگوت: «هات هیزی تاریکی هات!» من ته‌نها ئەوه‌نده‌م ژنه‌فت، ئەو وه‌ک ماریگ خۆی ده‌خواردوه‌وه ده‌سته‌کانی به هه‌موو لایه‌کی خۆیدا ده‌بزوان و ئەمدیوو ئەو دیوی به‌جسته‌ گرمۆله‌ بووه‌که‌ی خۆی ده‌کرد. وای بۆچووم به‌هۆی خواردنیکي خراپه‌وه توشی ئازاریگ هاتیبیت. بیرم له‌وه ده‌کردوه به‌ئاگای بیتمه‌وه و به‌سه‌ر پشتی ئەسپه‌که‌یدا بده‌م و ببه‌م بۆلای ئەو پیاوه‌ زانیه‌ی که‌به‌ گژوگیا چاره‌سه‌ری نه‌خۆشه‌کانی ئاوابی و ده‌وروبه‌ری ده‌کرد. کاتیگ من له‌و ئەندیشه‌یه‌دا بووم، یه‌سنا بۆخۆی به‌ئاگا هاته‌وه. به‌په‌له‌ تاوم دایه‌ مه‌شخه‌لی دیواره‌که‌ که‌ ئاگریکی کزی تیدا ده‌سوتا له‌یه‌سنام نیژیک کرده‌وه و بینیم ده‌سته‌ نه‌رمه‌کانی له‌سه‌ر چاوه‌کانی داناوه، له‌جیگه‌ی خۆیدا به‌ دانیشتنانه‌وه ده‌گری، فرمیسیکی چاوه‌کانی له‌به‌رده‌م پۆشنایی ئاگره‌که‌دا وه‌ک یاقوت ده‌بریسکانه‌وه. پیم وت:

—یه‌سنا چی پویداوه، ئەگه‌ر ناساخیت و شوینیکت ئازاری هه‌یه‌وه خه‌وی لئ بیزار کردوویت ئاماده‌م بتگه‌یه‌نمه‌ لای زانا پوه‌کیه‌که‌؟.

ئەو به‌رده‌وام هه‌نسکی ئەداو ده‌گریا. پاش که‌میک که‌ چاوه‌کانم له‌سه‌ر ئەو دیمه‌نه‌ی هه‌ستیکي ترس ئامیزی به‌ ناخم به‌خشی، ده‌سته‌کانی له‌ چاوه‌گه‌شه‌کانی دوورخسته‌وه و به‌و

نیگای چاوانه‌ی، که ئاگریان لئ هه‌لده‌قولا وتی:

-خه‌ونم بینی... خه‌ونیکی ناخۆش و خه‌مناک.

که‌میک له‌ئاگری کزی مه‌شخه‌له‌که‌ی روانی که پینده‌چوو به‌ره‌و خامۆشی بچیت. تاوی دایه مه‌شخه‌له‌که‌ی ده‌ستم و له‌نیزیکی ئاگردانه‌که‌وه چه‌ند پارچه‌ داریکی تی ئاژوو، پاشان دایه‌وه ده‌ستم، شمشیره‌که‌ی به‌و قایشه‌ی که له چه‌رمی گا بۆماندروس‌تکرده‌بوو له‌که‌مه‌ری به‌ست، ئه‌و هه‌لوئیسته له‌ناکاوه‌ی توشی گومانیکی ترسناکی کردم و وتم:

-به‌ته‌مای به‌م شه‌وه دره‌نگه بۆکوی برۆی؟.

به‌ده‌ستیکی چاوه‌کانی سپری و مه‌شخه‌له‌که‌ی له‌ده‌ستم وه‌رگرت‌وه و به‌ده‌م کردنه‌وه‌ی ده‌رگا‌که‌وه وتی:

-ده‌چم بۆلای بیرشاهۆ.

-به‌م شه‌وه ئه‌و پیاوه مه‌زنه به‌ئاگا مه‌هینه‌وه، تا به‌یانی چاوه‌رپی بکه، وه‌ره ئه‌و خه‌وه‌م بۆ بگێره‌وه که ده‌رونتی ترساندووه، چی قه‌و ماوه خۆشکه‌که‌م؟.

ئه‌و گوئی به‌قسه‌کانی من نه‌دا ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه و چووه ده‌ره‌وه. هه‌وری به‌هار ئاسمانی ته‌نیبوو، دنیا ته‌واو تاریک بوو، ته‌نها چه‌ند مالیکی ئاواپی نه‌بیت ئاگری مه‌شخه‌لی به‌رده‌م ده‌رگا‌کانیان به‌ره‌و خامۆشی ده‌چوو. خۆی به‌گه‌وره‌که‌دا کردوو تاوی دایه‌ زینه‌که‌ و له‌سه‌ره‌پشتی ئه‌سه‌په‌که‌ی به‌ست. هه‌ستمکرد شتیکی نامۆ قه‌وماوه، منیش به‌دوا‌ی ئه‌و دا ئه‌سه‌په‌که‌م زینکردوو به‌دووی که‌وتم.

یەسنا بەنیو تاریکی نیو ئەو مالانەدا تاوی لە ئەسپەکەیی ئەدا، هیندە بەپەرۆشی گەیشتنی بوو بۆلای پیرشاهۆ، لەگەڵ غاری ئەسپەکەدا پرچە دریزوو خاوەکەیی بەدوایەو لە نیو کزەبای ئەو شەو تاریک و ساردەدا شەپۆلی ئەدا و دەبریسکایەو، لەو دیمەنەدا گومانی ئەو دەم کرد یەسنا مڕۆف نەبیت، بەخۆم وت: «ئەو تەنھا فریشتەکانن لە نیو تاریکیدا بەپڕشنگی جوانی جەستەیان خۆیان وینا دەکن.»

لەدوایەو بە هانکەهانک بەدووی کەوتم، تا بەردەم مالی پیرشاهۆ نەووستا. کاتیک من پێی گەیشتمەو، پیرشاهۆ دەرگاکی لەسەر یەسنا دەکردەو مەشخەلەکەیی بەدەستەو بوو، کە ئیمەیی بەو دۆخەو بینی بە گومانیکیی پڕلە ترسەو وتی: «وەرنە ژورەو بەزانم چی رویداو بەم شەو درەنگە هاتوون؟». کەچووینە ژورەو یەسنا ئارامی لێپرابوو، وەک ئەوێ زەردەوالە بە هەموو جەستەییو دابیت شوینی بەخۆی نەئەگرت. پیرشاهۆ چەند پارچەداریکیی لە ئاگردانە کە ئازوشت پاشان مەشخەلەکەیی بە دیواری ژورەکیدا هەلواسی. کە دیمەنی یەسنای بینی بەناو ژورەکەدا دیت و دەچیت داوای لێکردین بچینە نیزیکی ئاگردانەکەو دانیشین. یەسنا دەستەکانی بەسەر و پرچی خۆی دەهیناو بەنا ئارامی هاتە نیزیکمانەو لەسەر ئەژنۆ دانیشت، بە چاوی پڕلە خوین و گریانەو لە پیرشاهۆی دەروانی. پیرشاهۆ بەو دیمەنەیی یەسنا ترسیک کەوتە سەر سیما چرچ و سپیەکەیی و وتی:

یہ سنا قسم بوبکہ، چی بووہ؟.

رہفتارہ ناموکانی یہ سنا زیدہتر ترسی ناخمی گہورہتر
ئہ کرد. بہدہنگیکی خہمناکہوہ وتی:

—پیری گہورہ، خہونم بینی، خہونیکی ناخوش و خہمناک،
لہ خہونمدا ہہموو خہلکی ئاواپی لہو دہشتہ فراوان و مہزنہی
خوار ئاواپیوہ کہ گہنمان تیاکردوہ مؤلیان خواردبوو.
چاویان لہسہر ئہو کیوانہی بہری خواروہوی پہرستگاکہ
پریبوو، کہ ہہوریکی تاریک و چلکن و سامناکی بہسہرہوہ
بوو. منیش لہ نیو یاندا تیرامابووم، پرسام لہ ہہرکامیان
دہکرد وہلامی نہئہدامہوہ. دہمویست بلیم: چی پویداوہ
بوچی ہہمووتان لہو کیوہ دہروانن؟ یہکیک لہ ژنہ پیرہکان
پہنجہیہکی بو لوتکہی شاخہکہ دریز کردوو وتی: «ئہوہ
دہبینی، ئہو ہہورہ رہشہ؟» منیش بہئاراستہی دہستی
وردتر لہ ہہورہکہم پروانی و وتم: «چی بووہ؟» وتی: «بہ
دریزایی تہمہنم ہہوری ئاوا تاریک و چلکن نہدیوہ!».

کاتیک چاوہکانم لہسہر ہہورہکہبوو، ہہستم بہ جولہی
بہ ہیزی ئہو ہہورہدہکرد بہرہو لای ئیمہ دہہات. تادہہات
ہہورہکہ زیدہتر چرترو مہزنتر دہبوو، بہردہوام پروانکی
خوری لہ خویدا دہشاردہوہ، تا گہیشتہ ئہوہی نیوہی
ئاسمانی گرتہوہ، ہہستمکرد ئہو پوژہ پروانکہ خہریکہ بہرہو
تاریکی دہچیت. لہگہل نزیکبوونہوہی زیاتری ہہورہکہ،
دہنگیکی نامو لہگہل گرہیہکی گہرم، کہ خہریکبوو پیستی

دەموو چاومانی دەسوتاند دەهاتە گوێکانمان. ئەو دەنگە هیندە نامۆ و ترسینەر بوو، وای لە ژنەکان کرد لە جیگەى خۆیانەو دەست بە گوێکانیانەو بەگرن و هاوار بکەن و بقیژین.

من لەو ساتەدا دەمویست بەرگەى ئەو دۆخە تۆقینەرە بگرم. بەلام ئەو دەنگە ئەوەندە بەهێزو نامۆ بوو، لە نیو مێشکماندا دەنگی ئەدایەو. ئەو دەنگە بەدەنگی پیاویکی بکوژ و ئارەزووباز دەچوو، کە مەرگی لەگەڵ خۆی هینابیت. پیاوێکە لە جیگەى خۆیانەو بە پیکەنینەو لە دیمەنى ژنەکانیان دەروانى، کە بە دەم ئازاری ئەو دەنگەو دەیان نالاند. تادەهات هەورەکە خێراتر لیمان نیزیکتەر دەکەوتەو، تا گەیشتە ئەوێ بەتەواوی بەرى خۆرى لیگرتین و هەموو دیمەنى ئاوی لە خۆیدا تارێک کرد.

لەو دۆخە ترسناکەدا گویم لە قریشکەى ژنەکان بوو هاواریان بۆ من دەهیناو دەیانگوت: «بەفریامان کەو یەسنا سکمان ئاوس دەبیت!» کاتیک لە ژنەکانم روانی، هەموویان بەخیرایی ئاوس دەبوون. ورگیان بەو کراسە لۆکەییە کە بە خوم رەنگ کرابوو زیدەتر بلند دەبوویەو. لەو دۆخەدا نەمزانی چۆن ئەو کارە وابەو خیراییە رویدا. دەنگی کچی لای ئەو تەنیشتمەو سەرنجی بۆلای خۆی راکیشا، بینیم لە ژیر کراسەکەییەو سەرى ئەو مندالە خەریکە دیتە دەرەو کە بە هۆی تەلیسمی ئەو دەنگەو دروست بوو. ویستم هاوکاری بکەم، بەلام ئەو کچە داماو بە دەم ئازاریکی زۆرەو مندالەکەى

له نيو لنگي وهك تويپه ليك گوشت به خونينيكي زوره وه كه وته
 سه ر ئه و گوله گه نمانه ي كه هيشتا بالايان دوو بست ده بون.
 به گومانتيكه وه له منداله كه نزيك كه وتمه وه بينيم شيوه ي
 منداله كه هينده نامو بوو، به مروفي خو مان نه ده چوو، پيستيكي
 رهش و ناشريني هه بوو چاوه كاني له ره شيدا نه دروشانه وه،
 گويا كاني هينده دريژ بون، تا نيوه ي سه ري هاتبون. له دلي
 خو مده وتم: «ئاي نه هورامه زدا چي رويدا وه، ئه م هه موو ژن و
 كچه بوچي له ساتيكد ا به م منداله نامويانه ئاوس ده بن؟!» هانام
 بوپيا وه كان برد هاوكاري ژنه كانيان بن، به لام ئه وان جياوان
 له ره فتاري خويان، پيگه نينيان به و دوخه ده هات، كه ژن و
 كچه كانيان ي تيكه وتوون. دواتر زانيم خه ريكه منيش وهك ئه وان
 ئاوس ده بم، خرويهك له نيو سكمدا ده هات و ده چوو. به په له
 تاومدايه ئه و خه نجه ره ي باوكم به ديار ي بو ي دروستكر دبووم،
 بوئه وه ي ريگه له و منداله ناشرين و نامويانه بگرم كه ده هاتنه
 نيو سكمانه وه. خه نجه ريكم له ورگي خو مده، كاتيگ به خو م زاني
 به دهم ئازاري ئه و خه نجه ره وه به ئاگا هاتمه وه.

پيري مه زن ئه و خه ونه ته واو ترساندوومي و هه ست به
 هاتني كاره ساتيگ ده كه م ژيانمان تاريك و تال بكات، خه ونه
 جوانه كانمان له گوړ بنيت و خه م و ئازار جيگه ي شادمان ي و
 به خته وه ريمان بگريته وه.

پير شاهو چاوه پرله گومانه كاني به رده وام له سه يه سنا بوو،
 به ده نكيكي ئارام وتي: هيمن به ره وه كچي خو م مه رج نيه

هه‌موو خه‌ونیک راست و دروست بیټ، زۆر جار پینده‌چیت
ئەو خه‌وانه به‌هۆی گومانی خاوین بوونه‌وه‌ی ناخمانه‌وه بیټ
له‌به‌رده‌م ئەهوارمه‌زدا.

خه‌ونه‌که‌ی یه‌سنا له‌ دوا‌ی چه‌ند پۆژیک به‌نیو هه‌موو
ئاوایدا بلاو بویه‌وه، ئەو خه‌ونه سامناکه ترسیکی مه‌زنی له‌ نیو
دل و ده‌رونی هه‌موویاندا چاندبوو. هیچ که‌سیک وه‌ک پینشتر
نه‌بوو، خه‌میکی نامۆ سیمای هه‌موومانی ته‌واو تاریک کردبوو،
هیچ که‌سیک ئاره‌زووی کارکردنی وه‌ک جارن نه‌ما‌بوو. باوکم
داوا‌ی له‌ یه‌سنا کرد ئەو خه‌ونه له‌ بیرری خۆی به‌ریته‌وه، که
بۆته هۆی تۆقاندنی خه‌لکی، وتی:

-کچه‌که‌م مه‌رج نییه هه‌موو خه‌ونیک دروست بیټ، من
به‌دریژایی ژیانم چه‌ندین خه‌ونی ناخۆش و نامۆم دیوه و
ته‌واو ترساندوومی، به‌لام دواتر هیچ روینه‌داوه. ژیانم وه‌ک
خۆی پێی کردووه، له‌بیرم کردووه. تکاده‌که‌م، ئەوه‌نده خۆت
به‌و بیره خراپ و ترسینه‌رانه‌وه مژۆل مه‌که.

قسه‌کانی باوکم نه‌یتوانی کاریگه‌ری له‌سه‌ر یه‌سنا بکات،
به‌لام من ده‌مزانی یه‌سنا هیژیکی مه‌زن له‌ ناخیدا‌یه ئەگه‌ر ئەو
خه‌ونه راست و دروست نه‌بیټ، ئەسته‌مه بیرری خراپ کار له
دل و ده‌رونی بکات. هه‌ربۆیه منیش شه‌وانه له‌ ترسی هاتنی
میزده‌زمه‌ی ئەو هه‌وره تاریکه‌دا پۆژم ده‌کرده‌وه و شمشیره‌که‌م
له‌ته‌نیشتمه‌وه دانابوو، له‌ چاوه‌پوانی هاتنی شتیکی نامۆ و
تۆقینه‌ردابووم به‌وینه‌ی ئەو خه‌ونه‌ی یه‌سنا بینیبوو‌ی.

8

ژیانکردن جه‌نگه له پیناو مانه‌وه‌دا، له پیناو دریژهدان به‌وه‌ناسانه‌ی چیژی خوشبه‌ختی به‌ده‌رونمان ئه‌ده‌ن و سروشتی ئافه‌ریده‌کاری ئاهوارمه‌زدا پیی به‌خشیوین. زه‌رده‌شتی مه‌زن پییمان ده‌لیت: «کرداری چاک، خوشبه‌ختی و کامه‌رانی بو ژیان دینیته بوونه‌وه.» ئیمه له پیناو به‌ده‌سته‌هینانی ئه‌و ساتانه‌ی رۆژه تاریکه‌کانی ژیان رۆشنتر و جوانتری بکه‌ین، تیده‌کۆشاین و ئه‌ندیشه‌مان ئاویرانی سروشتی جوانی (کوردستان) بوو. رۆژه‌کان به‌سروشتی خویان رینان ده‌کرد، ئیمه‌ش له‌گه‌لیا وه‌ک به‌شیک له‌خوی ژیانمان به‌وینه‌ی ساده‌یی خوی دهنه‌خشان

و بەردەوامیمان بەو بیرە جوان و چاکانە ئەدا، که
خۆشبهختی پێدەبهخشین.

گەرماى هاوین دیمەنیکی زەردى جوانى به
گۆلەگەنمکهکان بهخشیبوو، هەموو خەلکی ئاواى بهگورۆ
تینیکی پرله هیواوه ئەو پەلە گەنمانەیان ئەدورییهوه،
که ئومیدی بەرو بوومیکی برشتی بۆ زستانی داهاوو
دەبهخشی. خەلکی ئاواى بهکۆمەل هەر پۆژەو بەرەو
پانتایی پێدەشتیکی زەرد شۆر ئەبوونهوه. بەداسەکانیان
ئەو گۆلە گەنمانەیان ئەدورییهوه، که تا نیوهى بالای مروڤ
بلند بوو. جوانی دیمەنی ئەو پێدەشته به دەم هەموومانەوه
پێدەکهنى، منیش له بناری ئەو پێدەشتانەى که گەنمەکانی تیا
دورابوونهوه، مەرۆ مالاتهکانم دەلهوهراند و بەدەم ژەنیی
شمشالەکه مەوه ئاوازی خۆشبهختی و ژیانم به گویی ئەو
بەرخی تازه له دایکبووانه ئەدا، که به چێژەوه له نیو ئەو
پێدەشتهدا گەمەیان دەکردوو هەلدهخەنینهوه.

خەلکی ئاواى بههۆی کارى زۆرى ئەو پۆژگارە،
خەونەکهى یهسنا یان له یاد کردبوو. هەموو له هەلپەى
ئەوه دابوون عەمبارو کایه نهکانیان پرېکهن و زستانی
ساردی داهاوو بهخۆشبهختیهوه بهرئ بکن. یهسنا
بەردەوام سەردانی پەرستگا کهى دەکردو پۆژ هەبوو تا
نیزیکی زەردەپەر لهوئ دەمايهوه. من نەمدەزانى بۆچى ئەو
هەموو کاتانەى خۆى به خویندنى مانتراو کۆکردنەوهى وزه

دەبەخشی؟ بابی بەخشی، چی دەبیت؟! خو ئەو پێویستی بە کار نییە، ئەوەندە بەسە بە بیرە جوان و خاویئەکانییەوه ئامۆژگاری خەلکی دەکردو پینمایی دەکردن بو ریگایەکی جوانی ژیان. ئەو سروشتیکی جیاواز بوو، ئەو بەمرۆف نەدەچوو! ئەو پەرییەک بوو، ئەهورامەزدا لە وزە ی پڕلە خوۆشەویستی خوۆ ئەفراندبووی، ئەو وینای جوانی ژیان بە مرۆفایەتی دەبەخشی.

ژیان بەو شیوازە پێی دەکرد. کەس بیرى لای ئەو دەهۆل ژەنانه نەبوو بە دەم بانگەوازی جەنگەوه بە سواری ئەسپەکانیانەوه بەرەو ئاوابی پینان دەکرد. کە گوئیستیان بووم، خوۆم هەلدایه سەر پشتی ئەسپەکەم، کاتیک پینان گەیشتمەوه ئەوان لە نیو کۆلانەکانی ئاوبیدا خەلکیکی زۆریان لە خوۆیان کۆکۆدبووه. یەکیکیان کە پارچە چەرمیکی بە دەستەوه بوو ئەو نوسینە ی دەخویندەوه، کە دەسەلاتی قەلا بۆیان نوسیوو. بە دەنگیکی پڕلە هیژ و متمانەوه دەگوت: «جەنگ دەستی پیکرد! سەربەرەکان هیژشمان بو دەکەن و دەیانەوێت بەزۆر داگیرمان بکەن و ناچارمان کەن واز لە ئاین و بیروبوچوونی باب و باپیرانمان بەنین. دەیانەوێت بە زەبری هیژ و شمشیرەکانیان کۆیلە ی خوۆیانمان بکەن و ناچارمان کەن بچینە سەر ئاین و بیرو بوچوونیان. خوۆتان ئامادەکەن، بەروبومە کانتان کۆبکەنەوه و گەنمە کانتان بەارن و بیکەن بەئارد، نان و خوۆراک بو

جەنگاۋەرەكان ئامادەبەكەن. ئەۋەى دەستى شمشىر يان تىروكەۋان و پرم دەگرىت، با خۆى ئامادە بىكات بۆجەنگىكى مەزن.»

كاتىك ئەۋان ئەدوان. ھەموو ئەۋانەى لە نىۋ رەزوو باخ و گەنمەكان بوون، بەپەلە خۆيان گەياندبوۋە نىۋ ئاۋايى. پەنگىكى پىرلە ترس و تارىكى سىماى ھەموۋانى تەنىبوۋ، خەۋنەكانىيان بۆنى مەرگى گرتىبوۋ. ژيان لەو ساتەدا تەۋاۋ گۆرا، لەدۋاى تەۋاۋ بوۋنى وتەى دەھۆل كوتەكان. ھەرىكەۋ بەلايەكدا رۆيشت و خۆيان بۆ ئەۋ جەنگە ئامادە دەکرد.

يەسنا تا ئەۋ كاتەش لەنىۋ پەرسىتگاگەدا لەمانتراخويندن پۇچۋو بوۋ، بىئاگابوۋ لەۋەى چى رويداۋە، كاتىك گەرايەۋە و ئەۋ ھەۋالەى لە زمانى خەلكى ئاۋايى ژنەفت، ھىشتا خۆر لە سەر كىۋەكانەۋە بەتاسەۋە لە ئىمەى دەروانى. بەپەلە خۆى گەياندە لاي پىر شاھۇ بە ھەلچونىكى بەنازارەۋە وتى:

-پىرى گەورە من پىشتر پىم وتن خەۋنى من ئاسايى نىيە خەۋنىكە لەراستى و دروستى بىرى خۆمەۋە سەرچاۋەى گرتۋە ئىۋە متمانەتان پىنەكردم، من دەمزانى ئەۋ تارمايىە پەشەى بەرى پىشنگى خۆرى ئىمەى گرت ناخمان ويران دەكات و لەرەگەۋە ھەلمان دەكەنىت و ئاسەۋارى ژيانمان دەسپىتەۋە و لەخۆيدا دەمانشارىتەۋە و ھەرگىز ناھىلىت

به‌ويست و ئاره‌زووی خۆمان ژيان بکه‌ين. من دهمزانی ئەو
هه‌وره ره‌شه خۆی ده‌ئاژووتته نيو لينگی ژن و کچه‌کانمان
و به وينه‌و نه‌خشی خۆی، نه‌وه‌ی داهاتوومان وينا ده‌کات.
من دهمزانی پیری مه‌زن!؟ دهمزانی هه‌سته‌کانم ده‌يويست
پيمان بلێ به‌هاتنی ئەو هه‌وره ره‌شه شومه، چيتر ناخی
ئيمه‌ روژن نابييت و بو هه‌تا هه‌تايه له‌نيو تاريکی خۆيدا
ده‌مانخکيني.

پيرشاهۆ بو نابزوي؟ بو زماني به‌ستراوه‌و ناپه‌يفي؟
پيده‌چييت لال بووييت. بۆلال نابييت! نازانم بوچی ئەو
متمانە‌ی به‌ خه‌ونه‌که‌ی يه‌سنا نه‌بوو. مرۆف کاتيک هه‌ستی
په‌شيمانی ناخی ئەته‌نی، ئەنديشه‌ی له‌خۆيدا کۆده‌کاته‌وه‌و
نازاري ناخی خۆی ده‌خواته‌وه‌، تا به‌ هه‌لوسته هه‌له‌کانی
سزای ناخی خۆی بدا. من له‌ ديمه‌نی قه‌تيس ماوی ئەودا
ئوه‌م ده‌خويندوه‌.

يه‌سنا جه‌سته‌ی سپی و سوؤلی له‌خوينی خۆيدا
سوره‌هه‌لگه‌رابوو، چاوه‌کانی ره‌نگی سپيان تيانه‌مابوو.
هه‌ستمده‌کرد دووگرپکانی ئاگرن و ده‌يه‌ويت هه‌موو دنياي
پي بسوتيني. ئای دايکه! يه‌سنا بوئه‌وه‌نده هه‌لچوه‌و، ئارامی
له‌جه‌سته‌و روچيدا نه‌ماوه؟ پيده‌چييت به‌و هه‌لچونه‌ی خۆی
ئاگربدات يان ده‌يه‌ويت به‌هه‌موو توانای کچيني خۆيه‌وه
بانگه‌شه‌ی به‌رگری به‌هه‌موومان بدات و بمانکاته هيزيکی
مه‌زن و به‌رگريکاريکی بيوتنه له‌به‌رده‌م ئەو هيزه تاريکه‌ی

دهيانه ويت به ويستي خويان ناچارمان بکن راده ستيان
بين.

پيرشاهو ننگاکانی که هستی په شيمانی تيا ده بينرا،
له سهر ديمه نی يه سنا بوو، که به دهنگيکی خه مناکه وه لتي
پرسی:

-ئەم هه والە چۆن گەيشت؟

ئەو پرسياره ی يه سنا زماني هينايه وه گوو به دهنگيکی
پرله ترس و له رزۆکه وه وتی:

-رۆژيک له مه و بهر ته ته ريکی ئەوان خوی گه ياندوته
نيو قه لای جولندی و له نامه يه کدا په يامي سهر بره کانی
پيگه ياندوون. سهر بره کان داوامان لیده کهن يان ده يت
به ويستي خومان بچينه سهر بيرو باوهريان يان خومان بو
جهنگ ئاماده بکين، تا به هيزی خويان داگيرمان ده کهن و
ناچارمان ده کهن به زه بري هيز ددان به ئايني ئەواندا بينين.
کاتيک يه سنا ئەوه ی ژنه فت به په له له جيگه ی خوی بلند
بوو، هه تا ماله وه نه وه ستايه وه، تاوی دايه شمشيره که ی و
به و تاویره ی باو کم شه وانه له ماله وه کاری له سهر ده کرد،
که و ته تيز کردنه وه ی.

ده هۆل ژنه کان په ياميکی ده سه لاتی قه لايان به باو کم
گه ياندبوو، داويان ليکردبوو تا هيزی تيدايه، چه ک بو
جهنگاوهره کان دروست بکات، به تاييه ت شمشيرو نوکی
ئەو رمانه ی به سواری ئەسپه کانه وه له سنگی دوژمنان

دهچه قینران، نوکی ئەو تیرانهی له دوورییهکی زۆرهوه
په راسووی مروۆفی دهبرێ و ههتا ههناوی رۆده چوو.
ئەو شهوه یه سنا تاسپیده شمشیره کهی ئەوهنده تیژ
کردبووه، لیوارهکانی له بهردهم رۆشنایی ئاگردانه کهدا
دهبریسکایه وه. شمشیر چون ئەوهنده تیژ نابیت، مروۆف
هه موو هیژو توانای ئەندیشهی خۆی تیا کۆبکاته وه، چون
ئیسقانیکی ئەستور نابیت که له وزه ی هیژیکی مه زنی
بیرو باوه ریکی پته وه وه بوه شینریت، چون به هیژ نابیت
و دوژمن ناتوقینیت، که خاوه نه کهی به ویست و کارامه یی
ئەندیشهی خۆی دروستی کردیت.

مروۆف کاتیک ژيانی ده که ویته نیوان مهرگ و ژيانه وه،
نیوان سه رکه وتن و به زینه وه، نیوان تاریکی و پوناکییه وه،
نیوان خۆشی و ناخۆشییه وه، نیوان هیژی شه ر و ئاشتییه وه،
ناچار ده بیت له پیناو خه ونه کان و بیرو باوه ری خۆیدا
بجه نگیت... بجه نگیت تا له ژياندا نه مر بیت و شکومه ندی بۆ
خۆی تو مار بکات. ئاخ ر ژيان چون له گه ل بیره دژواره کانی
خه ون و ویستی مروۆفا ریده کات. هه موو مروۆفیک خه ونی
خۆی هه یه و ژيان و ئەندیشهی جیاوازی خۆی هه یه، به لام
شتیکی مه زن هه یه که مروۆف گه لیک له خۆی کۆده کاته وه،
ئەویش هاوبه شبوونی ئاین و بیرو بۆچونه کانییه تی.

ئیمه ساته کانمان به ره و پیشوازی ئەو جهنگه به ریده کرد،
ئەندیشه کانمان له وساتانه دا کۆده کرده وه چون به به هیژی

و توانای خۆمان بهرگری له خاک و ئاین و بیرو بۆچونمان بکهین. چاره‌نوسمان بههیزو تواناکانمانه‌وه گری درابوو، کهس توانای ئه‌وه‌ی نه‌بوو پیشبینی سه‌رکه‌وتن یان به‌زین له‌وه‌نگه‌ چاره‌پروانکراوه‌دا بکات. یه‌سنا هه‌موو ئه‌ندیشه‌ی خۆی له‌وه‌ شمشیره‌دا کۆنابوو، که وه‌ک زمانزانیکی به‌ شه‌وق و بریسکه‌ی خۆی ده‌په‌یچی و ده‌یگوت: «من ئاماده‌م بجه‌نگم، ئاماده‌م خۆم له‌ نیو هه‌ناوی ئیسک و پروسکی دوژمن رۆ بکه‌م، ئاماده‌م می‌شکی بۆگه‌ن و پرله‌ ئاره‌زووی داگیرکاریان که‌رت بکه‌م، ئاماده‌م به‌ویستی تۆ به‌هه‌موو لایه‌کدا بسورپیم خه‌ونه‌کانیان پوچه‌ل بکه‌مه‌وه.» ئه‌وه‌ زمانی ئه‌وه‌ شمشیره‌ی یه‌سنا بوو، که من له‌ ئه‌ندیشه‌ی خۆمه‌وه‌ هه‌ستم به‌ په‌یقه‌کانی ده‌کرد.

9

ئەو بىدەنگە منىش پىر بەناخم بانگى دەكەم...
ئارىن.
ئارىن.

بۇچى ۋەلامم ناداتەۋە؟ كاتىك دەنگى ئەو نامىنىت،
ھەستدەكەم ناخم خالىيە لە ھەموو شتىك. نازانم بۇچى
بونم پەيوەست بوۋە بە دەنگە پىرسۆزەكەى ئەۋەۋە؟
ناخم بۆتە بىبابانىكى گەرم و چۆل، لە چاۋەرۋانى شنىەى
ئاۋازى ئەو دەنگە پىرلە ژيانەم كە ئارامى بە تەنيايىم
دەبەخشىت. لە ھەلچونىكى پىرلە نائارامى خۇمدا دەمەۋىت
ھاۋار بكەم و بلىم «مەلىك تۇ كىي؟ بۇچى لە خۆت بزر
بوۋىت و بەدۋوى خۇتدا دەگەرپىت؟ تۇ لە كام كاتى

ژياندا ھەلۆيستەت کردووھو ناتوانيت ھەنگاوەکانت بۆ
 دوای خۆت بئیتتەوھ و یادە نوستووھ کانی خۆت بە
 ئاگا بئیتتەوھ؟ تۆ چۆن مروۆفیکیت، کە بوونی خۆت
 بزر کردووھ و بەدووی خۆتدا دەگەریت»، ھەرچی
 دەکەم ھاواری ناخم بە گوێکانم ناگاتەوھو نازانم ئەو
 دەنگە بە چ ئاراستەيەکی خۆمدا بلاو دەبیتتەوھ. تۆبلیی
 مروۆف گەلیک نزیک یان دوور پەي بە ھەستەکانی
 تەنھایی و بزر بوونم نەکەن؟ ئای چەند سەختە مروۆف
 بە دووی خۆیدا بگەریت، یان بئیتتەوھ بە خۆی بزانییت
 خۆی بزربکات! واھەستدەم ھەموو ئەو مروۆفانەي
 بزر دەبن دەشییت وەک منیکی تەنھا لە ساتیکی ژيانی
 خۆیاندا بە دووی خۆیاندا نەگەراییتن. ئاخەر مروۆف
 بوونی لە نیوان و جەستەو ھەستەکان و بیرکردنەوھي
 خۆیدا، من بیردەکەمەوھ، نا من دەمەویتت بیر لە بونی
 خۆم و ھەموو ئەوانەي دەوروبەری خۆم بکەمەوھ.
 بوونی مروۆف بەبیرکردنەوھيەتی لە خودی خۆی و
 دەوروبەری! بیرکردنەوھيە لەو ھەلۆیستانەي کە لە
 جیھانی دەرەوھي خۆیدا دروست دەبن و کاریگەری لە
 سەریان ھەيە. بۆئەوھي مروۆف بونی خۆی بسەلمییتت،
 پیویستە بیرکردنەوھو ھەلۆیستەکانی بە دەرەوھي خۆی
 بناسییتت.

ئێستا من دەمەویتت ئەو ئارینە بناسمەوھ، کە بە

دەنگە خۆش و پەرلە ئاوازو ئەویندارییەکی یادەوهری
بزربووی ناخم دەژینیتەوه. ئەو پیم دەلیت: «تۆ نیووی
پۆچی منیت؟! کاتیک بریاری ئەوەت دا ببیتە کۆری
کۆبانی، من هەستم بەلەتبوونی ناخی خۆمکرد!». ئای
چەند پەرلە ژیانە ئەو دەنگە، وەک تافگەیهکی بەخوڕ
دەژیتە نیو ناخم و بەنیو هەموو دەمارەکانی میتشکما
رێدەکات! ئەو دەنگە بەدەنگی ئارین دەچیت. پرساری
ئەوهم لیدەکات:

-بۆچی چاوهکانم ناکەمەوه؟ بۆچی پەنجەکانم
نابزوینم تا ئارامی بە دلە خەمگینەکی بدەم؟
دەمەویت پێی بلیم:

-ئارین... من لە نیو خۆمدا بزر بووم و خۆم بۆ
نادۆزیتەوه، تۆ وەلامی ئەوهم بدەرەوه من کیم؟
ئەومەلیکە تۆ بە نیو یەوه بانگم دەکەیت، لە کوی
بوونی مندایه؟.

ماوهیهک لە چاوهروانی ئەوهدام دەنگم بە گوێکانی
بگات. پاش ماوهیهکی بیدەنگی و چاوهروانی پیم دەلیت:
-بە جولەیی پەنجەکانی دەستت دیارە گوئیستی
دەنگی من بویت. دەزانم ئەوینم دەزانم، دەتەویت پیم
بلیی: «منیش هەمان پارچەیی ئەو دلەپەرلە ئەوینەتم
کەبەئازارەوه ئەمدوینیی». بەو پەیفانەیی پیدەچیت ئەو
لە کاتیکی ناداری مندا، لەناخدا ژیاپیت و هەمان

په یقْم له یاده وهریدا چاندبیت. ئەگەرنا، چوْن دەتوانیت
بیکه یته چیرۆک گه لیکى نامۆ به یاده وهریم ئاشنا
بکه یته وه؟!

ههست به ته زوو یه کی سارد ده کهم. هه موو ته می
جه سته م چرتر ده کاته وه و زیده تر ناخم بو په یقه کانی
هه سته وهر تر ده بن. ئەو ده لیت:

-چیرۆکی ئەو رۆژه ت بو ده گێرمه وه، که له نیوان من
و کۆبانى دا تیرامابویت. ئازارى ناخت له و فرمیسکانه دا
ده بریسکانه وه که به سیما خه مناکه که تدا ده هاتنه
خواره وه. تو بیربکه ره وه، بزانه ئەو هه سته ی مرۆفیک
ده خاته نیوان ئەوینی کچ و نیشتمانیکه وه ده بیت چه ند به
ئازار و خه مناک بیت! له و ساته دا پر به ناخم ئاره زوی
ئەوه ده کهم ببه شه رفانیک و به ته نیشته وه له گه ل ئەو
سه برپانه دا بجه نگم که بونه هۆکاری دابراى ئەوینمان،
به لام ئەفسوس. ئەو ترسه ی ناخم، که وه ک کچیکى
ده سته مۆ کۆیله ی خۆی کردبووم، هیزی ئەوه ی پینه دام
له ناخی دل مه وه برپارى ئەوه بده م پیکه وه له ئامیزی
ئەوینی کۆبانى... دا بجه نگین. ئەو رۆژه بوخویشم نازانم
ته لیسمی ئەو هیزه له کوئی مرۆفدایه؟ که هیزی ئەوه ی
پیده به خشیت چۆک به مۆته که ی مه رگ بدات.

خۆر به وینه ی دلئى ئیمه گه رم بوو، وه ک ئیمه بو
نیشتمان ده سوتا! ئەو کۆلانه ته نگه به ره م دینیته وه یاد،

که راسته و خو دهچیته بهردهم دهرگا که ی مالی هه قال
 نه سرین. واههست دهکات وهک هه موو رۆژانیک ی
 شه ممان به رهو ژوانیک ی پرله ئه وینداری ریده که ی ن،
 ناخی به وینه ی رهنگی پۆشاکه که ی ئاوه لایه بو په یقین،
 منیش دهخوازم به خه ندهیه کی دهستکرده وه دلّه خه مناک
 و ئه ندیشه ئالۆزه که م حه شار بدهم. ئای له خه می تو،
 ئای له ئه وینه ی تو، چۆن منت خستۆته سنوری نیوان
 خۆت و نیشتمانیکه وه؟! به هه رلایه کدا دهچم خه می ئه وی
 تریان ناخم ویران دهکا. ئومیدی ئه وه دهخوازم هه قال
 نه سرین به په یقه کانی هیزی ئه وه ی پی ببه خشیت، وهک
 دوو شه رقانی ئه ویندار پیکه وه بجه نگین تا چاره نویسی
 هه ردو کمان له نیو سه نگره ریک ی به رخودان یه کانگیربیته وه.
 دلنایم ئیستا هه قال نه سرین له چاوه پروانی ئیمه دا
 کاته کانی له ئامیز گرتووه، له خه می ئه وه دایه شه و بگه ی نه
 سنوره کانی کۆبان ی و خۆمان بو چوونه ناوه وه ئاماده
 بکه ی ن. کاتیک دهچینه ژوره وه نیگا پرله پرسیاره کانی
 هه قال نه سرین ئازارم ئه دهن، دهزانم ئه و له نیو ئه و
 سیناریۆ پرله ئه وینه ی بو شار د نه وه ی په یوه ندیه
 سیاسیه کانمان دروستمان کردووه، تا به چکه میته کانی
 تورک په یمان پینه به ن، خه ریکه له لای ئه و ده بیته
 ئه وینیک ی راستی و گه مه ی تیاده کات.
 من ئارین به و ده ناسینم و ئه ویش به و ههسته

ساده‌بیهی خوویه‌وه ده‌ستیکى بۆ دريژ ده‌کاو خوۋى پي‌ده‌ناسينيت. پاشان له‌گه‌ل خوۋى به‌ره‌و ژوره تايبه‌ته‌که‌ى خوۋى ده‌مانبات و داوامان لي‌ده‌کات له‌سه‌ر ئه‌و سيسي‌مه‌ ته‌خته‌يه دانيشين، که به چه‌رچه‌فيكى ره‌نگ مۆر داپۆشراوه. ئارين به نيگايه‌كى پرله شه‌رمه‌وه له ته‌نيشتمه‌وه داده‌نيشيت و منيش چاوه‌کانم له‌سه‌ر ره‌فتاره بزيوه‌کانى هه‌قال نه‌سرينه، که به‌دليكى پرله گومانه‌وه په‌رده‌ى ژوره‌که دانه‌داته‌وه، پاشان به‌هيمنى تاو ئه‌داته ئه‌و کورسييه‌ى له‌به‌رده‌م ميژيکى بچوکدا دانراوه. ديته به‌رامبه‌رمان و کورسييه‌که له ژير خوۋى ده‌نيت و خه‌نده‌يه‌كى پرله گومان ده‌کاته ده‌ستپيکى په‌يفه‌کانى و روو له ئارين ده‌کات و ده‌ليت:

-هه‌قال ئارين ئه‌گه‌ر من به هينده‌ى تو ئه‌وينداری مه‌ليک بومايه، هه‌رگيز ريگه‌م پينه‌ئه‌دا به‌ته‌نى بچيته کوبانى؟! ئاخ‌ر ئه‌وينداری به‌هينده‌ى به‌رخودان بۆ نيشتمان ئازارو خه‌مى هه‌يه. هه‌ردوکیان له نيو ناخى ئيمه‌دا پيکه‌وه گري دراون، تو بروانه چۆن داگيرکه‌ران له ميژوه ئيمه‌ى به‌وه ناچار کردووه به‌رده‌وام چه‌کمان خوڤ بويت، بۆئه‌وه‌ى ئازادى خوومان و نيشتمانمان به ده‌ست بيتينه‌وه. هه‌رگيز مروڤ، نکارى له ژير ده‌ستى دوژمناندا به‌ئازادى و به‌پي وىستى و نه‌ريتى خوۋى ئه‌وينداری بکات. کاتيک ئه‌وينداری به چيژو جوان ده‌بيت

له گه‌ل ئازادی خودی خویدا په یوه‌ستیان بکات. ئیمه‌ی کورد هه‌میشه له ژیر کاریگه‌ری داخوازی دوژماندا نه‌ریته‌کانمان چی ده‌که‌ین و مافی ئه‌وه‌مان نییه به ویستی خو‌مان ژیانیک دروستبکه‌ین ره‌نگدانه‌وه‌ی کوردایه‌تی خو‌مان بی‌ت. تو پیمبل‌ی چما نیگه‌رانی؟

ئارین چاوه ره‌شه‌کانی له‌سه‌ر هه‌قال نه‌سرینه‌وه بو‌سه‌ر من گواسته‌وه‌و به نیگایه‌ک، که پرسپاری ئه‌وه‌م تیاده‌بینی وه‌ک پیم بل‌ی: «چما ئه‌و به‌و شی‌وازه ده‌په‌یفی؟ بوچی به‌ته‌نی به جیمان ناهیل‌یت و دل‌ی یه‌کدی ئاو بده‌ین؟». من به دل‌یکی خه‌مناکه‌وه وه‌لامی ئه‌و پرسپاره ئه‌ده‌مه‌وه که سیمای ئارین ی داگیر کردووه و پئی ده‌لیم:

-ئارین بوئه‌وه تو‌م بوئیره هیناوه تا مال ئاوا‌ییت لی بکه‌م، دل‌نیام تو هه‌رگیز ناکاری له‌گه‌لم بی‌ت. برپاره که‌میکی تر له‌گه‌ل هه‌قاله‌کانم به‌ره‌و سنوری کوبانی بر‌وین، هه‌ربوئه‌وه‌ش ده‌مه‌و‌یت ئیره دوا ژوانمان بی‌ت. ئومید ده‌که‌م له پیناوی تو‌دا بگه‌ریمه‌وه، هه‌رچه‌نده بو‌خویشم متمانه‌م به‌وه نییه له‌و جه‌نگه سه‌خته‌دا ژیان ده‌رفه‌تیک به شه‌رفانه‌کانی خو‌ی بدا تا به ئه‌وینداری خو‌یان شاد ببنه‌وه. مه‌گه‌ر ر‌وحمان بو‌جاریکی تر یه‌کدی له ئامیز بگریته‌وه.

کاتیک ئارین گو‌ییستی ئه‌و په‌یقانه‌م ده‌بی‌ت، له

ناخیکی پر له ئازاره‌وه دینه دهره‌وه، هه‌موو وه‌لامه‌پرله ئازاره‌کانی ناخی به‌چهند دلۆپیک فرمیسک ده‌به‌خشیت و به‌سه‌ر کولمه‌ به‌رزه‌کانیدا ده‌خلیسکینه خواره‌وه. ئای له‌و دۆخه‌چهند به‌ئازاره‌ئارین! چما‌نکاری بریارله‌مه‌ر ئه‌و ئه‌وینه‌ت بده‌یت، که‌خه‌ریکه‌جه‌نگ وێرانی ده‌کات؟ چما‌ناخوازیت به‌رۆح به‌کدی له‌ئامیز بگرین و له‌نیو به‌رخوداندا پیکه‌وه ئه‌وین بکه‌ینه هیزی متمانه‌و هیزمان بو‌سه‌رکه‌وتن؟.

هه‌قال نه‌سرین ده‌یه‌ویت به‌چهند په‌یفیک له‌و دۆخه‌قوتارمان بکات. به‌هه‌ستیکی خه‌مگینه‌وه که‌له‌په‌یفه‌کانیه‌وه ره‌نگ ئه‌داته‌وه ده‌لیت:

-هه‌قالان ئیوه‌نیگه‌ران مه‌بن، که‌س نازانیت ژیان بو‌کویمان ده‌بات.

پوو له‌من ده‌کات و پیم ده‌لیت:

-مه‌لیک له‌ئارین گه‌رئ، کاتی ئه‌وه‌ی بده‌رئ، بابه‌ویستی خۆی بریاردا. هه‌رگیز به‌رخودان به‌ناچاری و به‌دلیکی پرله‌گومانه‌وه سه‌رناکه‌ویت. مرۆف بو‌ئه‌وه‌ی سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست بینیت، پنیوسته‌هه‌موو هیزی متمانه‌ی خۆی له‌و بریاردا کو‌بکاته‌وه، که‌بو‌خۆی هه‌لی ده‌بژیریت.

له‌و ساته‌دا گو‌یبیستی ده‌نگی ئارین ده‌بم پیم ده‌لیت:

«من له‌و دۆخه‌دا ناخم له‌گه‌ل ئازاری ئه‌وینتا ده‌جه‌نگی،

تکام له خودا دهکرد هیژی ئه وهم پى ببه خشیت بریاری
ئه وه بدهم وهک شه پرقانیک سنوری توو نیشتمان ببه زینم
و به ئازادی له ئامیزی خومت بنیم. ئه فسوس له وه دوخدا
بریاری ئه وه مدا ئازاری ته نهایی تو، له نیو دلی خوم بنیم
و ئازادی نیشتمان بکه مه فردیاد رهسی ئه وینمان.»
- ئارین مه گری. گریان بوئه و مروقانه یه که له بهردهم

چاره نوسی خویمان دهسته وسانن

هه قال نه سرین به و په یقانه ی ئارین ده لاوینیته وه.
منیش له نیو خومدا له چاوه روانی ئه وه دام کاژیری
ژوره که ی هه قال نه سرین خیرا تر ببزویت، تا ئه و خه مه
هه رهس به متمانه مه نه هینیت.

هه قال نه سرین دهسته باریکه کانی له پروی ئارین
ده نیت و به خه ندیه ک ده یه ویت نیگا خه مناکه که ی ئارام
بکاته وه. که میک له چاوه رهش و پرله ئه سرینه کانی
ده روانیت و به نیگایه کی پرله متمانه وه پیی ده لیت:

- ئیمه تاقانه ترین میلیه تی پروی ئه م زه مینه یین، که
زور له میژوه وه بو ئازادی ده جه نگیین، ئیمه ی کورد هه رگیز
ئاره زووی جه نگمان نه کردووه، ئه وه دوژمنانن وایان
لیکردوویین له پیناو ئاشتی و ئازادیدا چهک بکه یینه باشتترین
هاورپی بهر خودانمان! ئه م خاکه ی ئیمه ی له سه ر ده ژین
زور ده میکه به ده ست داگیرکه رانه وه ده نالینیت. بریا ئه م
خاکه زمانی هه بایه و توانیبای وهک مروقیک بپه یقایه،

ئەو كات بۇخۆت دەتزانى چۆن ھاوارى نالەى ناخمان دەھەژىنىت و داوامان لىدەكات ئىمەى دروستكراوى خۆى، لە بىرى بۆگەنى داگىركەران خاوينى بگەينەو. تۆپروانە، تۆبزانە داگىركەران چۆن بەبىرى نەتەوھىي خۆيان ناچارمان دەكەن بىرىكەينەو، تانەرىتەكانى بابو باپىرانمان لەياد بگەين. مافى ئەوھشمان پىنادەن بەزمانى دايكى خۆمان بپەيفىن و بنوسىن و بخوينىن، مافى ئەوھشمان پىنادەن بەويستى خۆمان ژيان بۇخۆمان ھەلبژىرىن و بەئزادى بەنىويدا گوزەر بگەين.

ئارىن گيان، ژيان چ بەھايەكى ھەيە گەر بەئزادى تيايدا ژيان نەكەين؟! ژيان ھەرئەوھندە نىيە خۆمان بدەينە دەست بىرگەلىكى دوژمان و بەويستى ئەوان رەفتار بگەين. ئەوان بەويستى خۆيان گەمە بە چارەنوسمان دەكەن. تۆپروانەو بزانه، سەربەرەكان چۆن ھىرشىيان بۆ كۆبانى بردووه دەيانەويت بەھىزى خۆيان بىرو بۇچوونە بۆگەنەكانى خۆيان بەسەرماندا بسەپىن و كچ و ژنەكانمان بۇخۆيان بگەنە كەنيزەك و مىلى پياوھكانمان بپەرىنن و مېژوومان بسپرنەو، خاكەكەشمان داگىر بگەن و بمانكەنە كۆيلەى خەون و ئارەزووھكانى خۆيان. ئىمەى كورد بە درىژايى مېژوو گىرۆدەى دەستى ئەو دوژمانەين كە بەبىرى خۆيان ھەموو ھەست و ناخ و ژيانى ئىمەيان داگىر كردووه. بەويستى خۆيان گەمە بە چارەنوسمان دەكەن.

کاتیک هه‌قال نه‌سرین ده‌په‌یخی ئارین رومه‌ته پان و
 ڤرنگ ئه‌سمه‌ره‌که‌ی له‌ نیو ده‌ستی هه‌قال نه‌سرین دابوو.
 چاوه‌ڤه‌شه‌کانی له‌ نیو چه‌وانی ئه‌و نابوو، واهه‌ستم
 ده‌کرد له‌ هۆشی خۆی چووبیت له‌ جیگه‌ی خۆی
 نه‌ده‌بزوا. منیش له‌ چاوه‌ڤوانی ئه‌وه‌دابووم ئارین به‌خۆی
 بیته‌وه و هیزی ئه‌وه‌ی هه‌بیت له‌و دۆخه‌ دژواره‌یدا
 خۆی یه‌کلا بکاته‌وه، کاتیک هه‌قال نه‌سرین ده‌سته‌کانی
 بۆلای خۆی برده‌وه. ئارین به‌هه‌ستیکی خه‌مناکه‌وه له
 جیگه‌که‌ی خۆی بلند ده‌بیت و له‌به‌رده‌م ده‌وه‌ستیت.
 به‌و چاوانه‌ی که له‌گریاندا سوره‌هه‌لگه‌ڤاوه، که‌میک له
 چاوه‌کانم ده‌ڤوانیت و به‌ده‌نگیکی هیمن، که‌ تیکه‌ل به
 هه‌نسکی گریان‌ی بووه ده‌لیت:

-ئه‌وینم من تا ده‌مرم له‌چاوه‌ڤوانی تۆدام، ئه‌گه‌ر
 به‌جه‌سته‌ش پیت نه‌گه‌مه‌وه، هیوادارم به‌ڤۆح له‌ئامیزت
 بگرم.

زیده‌تر لیم نیزی‌کتر ده‌بیته‌وه و به‌دلیکی ڤرله
 ئازاره‌وه رومه‌ته‌کانم ڤاده‌موسییت و به‌په‌له‌ خۆی
 ده‌گه‌یه‌نیت به‌رده‌م ده‌رگای ده‌ره‌وه. که‌وشه‌کانی
 له‌پی ده‌کات و به‌بیته‌وه‌ی ئاوڤ بداته‌وه ده‌سته‌کانی
 به‌چاوه‌کانییه‌وه ده‌گریت و به‌گریانیکی به‌کول خۆی
 له‌نیو کۆلانه‌باریکه‌که‌ی مالی هه‌قال نه‌سرین بزر
 ده‌کات.

10

دەلەيت: مەلىك چاۋەكانت فرمىسكىيان لىدەچۆرپەت، نازانم ھەستىيان پىدەكەيت يان نا. ديارە يادەۋەرىيەكانت ناخت ئازار ئەدەن، ئەزانم تۆلەنيو ئەندىشەى مندا تەۋاۋ پۆچۈۋىت، مروڧ لە خۆپا ناگرى ئەگەر ھەستە راستەقىنەكانى ئازارى نەدات. دلخۆشم بەۋەى دەنگم دەبىستى، ۋەرە با ئەۋ چىرۆكەت بۆ تەۋاۋ بگەم كە ھەردوۋىكمانى لە خۆيدا كۆكرىدۆتەۋە.

پىرشنگى خۆرى سىپىدە بەتاسەۋە دوانىگاخەمناكەكەى بە پرووى ئاۋايدا دەپشت، پىدەچۈۋ بە بوونمان نامۆ بىت بەتاسەۋە ئەپروانىيە ئەۋ دىۋارى خانوۋە گلانىەى ھىشتا بۆنى تەپرى لىدەھات. لەۋ پىدەشتانەى دەروانى كە پۆژانىك ئاۋەدانى

مانای ژيانیکی جوانی پیده به خشین، له لوتکه‌ی ئه‌و چیاپانه‌ی ده‌روانی که به‌دهنگی پرله خرۆشی بالنده‌کان ده‌زینگی‌ه‌وه، له‌وتافگه‌و روبرانه‌ی ده‌روانی که به‌هاژه‌و خرپه‌ی ژیان گویی مروقیان له‌ خویمان پرده‌کرد، له‌و کۆلانه‌ چۆلانه‌ی ده‌روانی که تا دوینی به‌دهنگی هاوارو پینکه‌نینی و قیژه‌ی گه‌مه‌ی مندالانی ئاوی خه‌نده‌ی خۆشبه‌ختی به‌ ژیان ده‌به‌خشی.

له‌و سپیده‌ خه‌مناکه‌دا، ده‌کان له‌گه‌ل خه‌مدا ئاويزان بوون، خه‌ونه‌کان وه‌ک ته‌می به‌هاران ره‌وینه‌وه و ون بوون، هیواکان وینه‌ی ره‌نگی سوری خوینیان پۆشیبوو، مه‌رگ وه‌ک مۆته‌که له‌ده‌رگای مالانی ئه‌داو په‌یامی نائومی‌دی ده‌به‌خشییه‌وه. سپیده‌ی ئه‌و رۆژه به‌و هه‌سته‌وه پینشوازی لیکردین، هه‌موو له‌نیو ماله‌کانی خویمان خزابوون، ئاژهل و مه‌رو مالاته‌کان له‌ نیوگه‌ورپه‌کاندا ده‌رگایان له‌سه‌ر کلۆم درابوو، که‌س ئاره‌زووی بینینی یه‌کدی نه‌بوو. ته‌نها جه‌نگاوه‌ره‌کان نه‌بیته‌ له‌ سه‌ر لوتکه‌و بناری چیاکانه‌وه، له‌ نیو چه‌م و بندار و به‌ردی ئه‌و ناوه‌دا، به‌تیر و که‌وان و شمشیر و رمه‌کانیانه‌وه له‌ چاوه‌روانی هیرشی دوژمندا خویمان ته‌یار کردبوو.

جه‌نگاوه‌ره‌کان ئه‌و به‌رگه‌ سه‌ربازیانه‌یان پۆشیبوو، که‌له چه‌رمی گا دروستکراوو، هه‌ندیکیان سه‌رله‌شکر بوون ئه‌و به‌رگه‌ کانزاییانه‌یان پۆشیبوو، که‌ باوکم شه‌وانه‌ به‌ده‌م چینی بازووه‌ئاسنینه‌کانه‌وه، تاده‌رنگانیک خه‌ریکی ده‌بوو، شمشیر زور به‌ئاسته‌م ده‌ییری و له‌تی ده‌کرد. ئه‌و رۆژه بۆنی جه‌نگ تیکه‌ل به‌ هه‌ناسه‌ی هه‌مووان بوو، من له‌سه‌ر بانی ماله‌که‌ی

خۆمانه وه هه موو ئه و ديمه نانه م ده بيبني، كه ناخي هه ژانده بووم. يه سنا له ژوره وه شمشيره كه ي له ئاميزي خوي نابوو چاوه كاني داخستبوو، پيده چوو نزا بۆ سه ركه و تن بكات دهسته كاني له سه ر پرانه نه رم و گۆشته كاني بوو، به دانيشتنانه وه له نيو ئه نديشه ي خويدا تيكنئالابوو، بيئاگا له و ژيانه ي ئيمه ي گيرۆده ي پيشهاته دژواره كاني خوي كردبوو.

«ئهو بۆ له نيو ئه نديشه ي خويدا پۆنه چييت؟ ئهو جو دايه، به ئيمه ي مرؤف ناچييت، ئهو فريشته يه كه، له ئاگر، ئه هورا مه زدا هيزي خوي پييه خشيوه. ئهو ئيستا له گه ل فريشته كاني هاوه ليدا ده په يقيت، له وانه يه له چاوه پرواني هه والي هيزي سه ربه ركه اندا هه موو هيزو وزه ي ناخي خوي بۆ جهنگ كۆبكاته وه و له كاتي هاتنياندا وهك ئاگر به پرووياندا بچييت. ئهو چۆن ناتوانيت ئه وه بكات؟ ئهو خاوه ني هيزيكي ئه فسوناوي و ويستي خويه تي، ئهو شه رابي نه مري و هيز و جواني و به رده وامي ژياني نۆشكردوه، ئهو ئيستا به شيكه له رۆح و به نيو هه موو كه له به ريكي ئه م گه ردوونه دا ديت و ده چييت و ده توانيت به نيو ئاگرو هيزي له راده به ده ري دوژمندا بچييت و به شمشيره قورس و تيژه كه ي تيكيان بشكينيت و پارچه پارچه يان بكات».

من له ئه نديشه ي خۆمه وه هه موو ئه و ديمه نانه م ويناكردبوو، له هه ولي ئه وه دا بووم هيزي ناخم كۆبكه مه وه و وهك جه نگاوه ريكي به ئه زموون به رامبه ر دوژمنان بجه نگم. كاتيک ئه وه م به يه سنا وت به هه ستيني پرله متمانه وه وتي:
-پيويست ناکات تو به و جهسته لاوازو ته مه نه كه مه ته وه

بجهنگی، پاشان ئەزموونی تەواوی ھونەری جەنگت نییە، جەنگاوەرانی قەلایە بە ئەزموونییکی زۆرەو دەتوانن بەری ھێرشە کە بگرن و تیکیان بشکێنن.

لەو ساتەدا ئەو پرسیارە ھاتە ئەندێشەمەوہ: تۆ وەک کچیک چۆن دەتوانیت بجهنگیت؟ ئاخەرئەوانە ی ھێرشمان بو دەکەن وەک باس دەکریت ھیزیکی بەئەزموون و شەپکەرن؛ من ئەوہم بە یەسنا وت لەوہلامدا بەخەندەھەکی پڕلە ھەستی متمانەوہ وتی:

–من جیاوازم دەزانم چۆن دەجەنگم و تیکیان دەشکێم!
لە کردارو گوتارەکانیدا ئەو ھیزەم لە دەرونیدا دەبینی وەک ئەو ئاگرە ی لە پەرسنگاکە دا بینیم جۆشی خواردبوو، بەدووی دەرفەتیکدا دەگەرا لەرێگە یەوہ بیتە دەرەوہ و ناخی ئارام بکات. متمانەم بە بوونی ھیزی ئەفسوناوی و (بەرگریکار) لە یەسنادا بەھیزتر دەبوو، بەلام چۆن ئەو کارە دەکات؟ شیمانە ی ئەوہم دەکرد لە ھەموو جەستە یەوہ ئاگریکی ھاوشیوہ ی رەنگی ئەو ئاگرانە ی بە دەوریدا بازنەیان بەستبوو، ھەریە کە یان ھیزو توانایەکی بیئەندازەیان پێ ببەخشی و لە ھەموو جەستە ی بیتە دەرەوہ و یەک بە یەکی دوژمنەکانی پێ بسووتینیت و بیانکاتە خۆلە مێش. من نازانم چۆن ئەو دەجەنگیت و ئەو ھیزی ناخی چۆن بە کار دینیت؟! ئارەزووی ئەوہم دەکرد منیش وەک ئەو خەونیکی و ھام دیبایە یان وەک ئەو ناخی خۆم لەو ئەندێشەو بیرە خراپانە ی بەرامبەر بەکەسانیک نواندبووم خاوین بکردایەتەوہ. بە وینە ی ئەو لەنیو

ئەو پەرستگایەدا تکام لە ئەهۆرا مەزداى مەزن بکردایە، هیزیکى وهک ئەوى بە چەندین رهنگی ئاگر بە ناخم ببەخشایە، هەتا وهک ئەو بە متمانەیهکی بە هیزو لەرادەبەدەر وه رۆبەرۆى ئەو داگیرکەرانه بومايه ته وه، که چاوى پڕ حەزبان لە خاک و ژن و مالى ئيمه بریوه و خەون بە داگیرکردن و کۆيله کردنمانه وه دەبینن. ئەفسوس لەم دۆخەدا هیچ شتیک قەرەبووی ئەو ساتە لە دەستچوانە ناداتە وه هەست بە پەشیمانی دەکەم لە وهى نەمتوانى وهک یه سنا بيمه مروفیکى جياواز و بتوانم هیزی دەرۆنم کۆ بکەم وه و لەم دۆخەدا بەکارى بێنم.

هیشتا کاتیکى زۆرى ماوه تا ئەو تەتەرەى وه لامى نامەکەى بەرپرسانى قەلای جولندى دەگەیه نیتە سەر بره کان. پیدەچیت تاخۆيان ئاماده ده کهن و دەست بە هیرش دەکن نیزیکی زەر دەپەر بنه وه؛ ئەوه وتەى پیر شاهۆ بوو که له زمانى پەرپرسانى قەلاوه بە یه سنای راگه یاند. چوومه نیزیکی یه سنا و به وینهى ئەو له به رامبه ر ئەو ئاگرەى که له نیوه گۆزه یه کدا کردبووی وه دانیشتم و دەسته کانم له سەر یه کدى خسته سەر سنگم و چاوه کانم داخست. هه موو ئەندیشه ی ناخم له بوونى ئەهۆرا مەزدا دا کۆ کرد وه، واهه ستمکرد ئەو دەنگى ناخم به وینه ی نزاکانى یه سنا ده بیستیت. به هه ستیکى خاوین و متمانە وه وتم: تکات لیدە کهم من مروفیکى ساده و ساکارم داواکانم په سەند بکه، داواکارم هیزی مەزن و به خشنده یى خۆتم پى ببەخشى، ناخم رۆشنبکه ره وه و پڕشنگى ئاگرى جوانى و هیزو متمانە به و ناخه ساده و لاوازم ببەخشه! داوات

لیدەكەم وەك ئافەرىدەیهكى خۆت بیرم رۆشنتر بکەرەو و
هیزی بەرەنگاری و جەنگم پی ببەخشە.

لەنیو ئەندیشەى خۆمدا وەك خەونیک ببینم هەستم
بەدەنگیكى نامۆ کردو لە ناخدا دەنگی ئەدایەو، وەك ئەوہى
لە گەل خۆمدا بدویم نازانم کام لەوان بوو پیى وتم: «هیزی
مرؤف لە بیرکردنەو و متمانەى خۆیەو سەرچاوە دەگریت،
بۆئەوہى توانای ئەوہت هەبیت وەك جەنگاوەریكى بەئەزموون
و ئازا بجەنگیت، پتووستە هەموو بیر و ہزرى خۆت لەو
شمشیرەدا کۆبکەیتەوہ کہ چۆن بەکاری دینیت. ئاگاداربە
ترس و گومان لاوازی بەهیزی جەستەت دەبەخشیت، هەولبەدە
هیزی ترس لەناخی خۆتدا برەوینیتەوہ و بەهیزی متمانەو
بیرکردنەوہى باشەوہ پرى بکەیتەوہ. لە ئەندیشەى خۆتەوہ
خۆت وەك پالەوانیكى بەئەزموون وینا بکە، تا ئەو ئەندیشەى
لەگەل متمانەى ناخدا یەكدەگرن و دەبنە هیزیكى راستى و
لە کردارەكانتدا خویان وینا دەكەن. من لەو دۆخدا تەواو لە
خۆمدا رۆچوو بووم.» هات! هیرشى سەربرەكان هات، خۆتان
ئامادە بکەن بۆ بەرگریکردن، هیزیكى تەواو ببشومار هات!
بەرگری بکەن، مەهیلن بینە پیشەوہ». ئەو دەنگە کەلە دەرەوہ
دەهات هەردووكمانى لەو کەشە پرلە نزاى بە خۆ هینایەوہ.
یەسنا تاوى دایە شمشیرە قورسەكەى و بە گورپکەوہ بەرەو
دەرەوہ هەلہات و منیش بەوینەى ئەو بەدووى کەوتم.

11

ئەوان وەك شارى مېرولە لە ھەموو شوپىنكەو ھېرشىيان دەھىنا. ھىندە زۆر بوون ئەو پىدەشتەى، كە چەمەكە بە درىژايى خۆى بۆى شوپ دەبويەو، لەزۆرى شكرى سەربەرەكان رەشى دەكردەو. ئەو ھەموو تەپوتوزو خۆلەى لە ژىر پىي سىمى ئەسپەكانيان بلىد دەبوو، تەمىكى بەرفراوانى بەسەر ئاسمانى ئەو شوپىنەدا دروستكردبوو، وەك پەلە ھەورىكى تارىك و رەش لە گەل ھىرش و پىشپەوياندا، تا دەھات نىزىكتر دەبوونەو. داىكە. ئەوانە بەمرۆف نەدەچوون! بەجانەو ھەرو دەعبايەك دەچوون، كە لەژىرزەمىنەو ھەلقولابىتن و تەنھا

له میسکیاندا هیرش و کوشتاری خوین رشتنی تیا بیت. جهنگاوه ره کانی قه لا به هه موو توانایانه وه بهرگریان ده کردو دهوریان به سهر تهختایی ئه و گردانهی دهوری چه م و پیده شته که یاندا بوو. به هوی ئه و مه نجه نیقانه وه چه ندر و ژیک پیستر جیگیر کرابوون، ناگریان ده هاویشته نیو جهرگهی هیرشه سهر بره کان، به لام ئه وان به جه ستهی سوتاوو دهستی شکاوو بریندارییه وه هه لده ستانه وه دریزه یان به و هیرشه ئه دا، که ئامانجی داگیرکردنی قه لای جولندی بوو. ئه وان هه رده هاتن، جهنگاوه ره کانی قه لاش له بهرده م ئه و هیرشه به رفراوان و به هیزه دا توانایان له ده ستدا بوو. هیرشه دوژمنیش. تا ده هات نیزیکتر ده بوونه وه، هیزی تیرو که وانه کانیان ده گه یشته نیو ئاواپی.

له و ساته دا جهنگاوه ریک به سواری ئه سپیکه وه، که ئاسه واری برینی شمشیر به سهر شان و قول و مه چه کیدا دیار بوو، وه ک کانی خوینی لیده چورا. خوی به نیو مانداکردو له بهرده م ئیمه وه ستاو به دهنگیک، که ئازاری جه ستهی برینداری تیکه ل بوو وتی:

– ئه وان ئه وه نده زورن ئه سته مه بتوانین له بهرده میاندا بهرگری بکهین. ئه وان له هه موو شوینیکه وه به چه کیتی زوره وه هیرشیان هیناوه، تکایه برۆنه نیو ماله کانتانه وه، خه ریکه تیره کان ده گاته نیو ئاواپی.

ئەوئەندەى وت و خۆى بەسەر ئەسپەكەيدا چەمانەوہ
و بەرہو ئاراستەى قەلاکە غارى دا.

يەسنا خۆى تەواو ئامادەکردبوو پشتينيكي سوري
لۆكەى لەكەمەرە بارىكەكەى شەتەك دابوو، خۆى
بەخانەكەدا كردوو بەسواری ئەسپەكەيەوہ بەرہو
خوارەوہى ئاوايى پۆيشت.

ئەو تيرانەى لەهەردوو لاوہ ئاراستەى يەكدى دەكران
لەئاسماندا وەك ليزمەى باران بەهەردوو لادا دادەبارى.
كەس لەدەرەوہ نەمابوو، هەموو ژن و مندال و پيرەكان
خۆيان لە نيۆ مالهەكانيان خزانديبوو. تەنھا دەنگى سمى ئەو
ئەسپانە بەنيۆ كۆلانەكاندا دەهات، كە جەنگاوەرەكانيان
لەسەر پشت بوو بۆبەرگريکردن بەرہو خوارەوہى
ئاوايى دەچوون. لەو ناوہدا تەنھا من بەشمشیرەكەى
دەستمەوہ لەبن ديوارىكى گلى خانوويەك وەستابووم
و چاودىرى ديمەنى ئەو شەرم دەکرد كە پەياميكي
پرمەترسى بە ناخم ئەدا، هەستمکرد بيئومىدى ناخم
ئەتەنيتهوہ، دەستم بەشمشیرەكەوہ دەلەرزى و هيزى
ئەوہم نەمابوو بەرہو پيشەوہ رينكەم، بيئاگابووم لەوہى
باوكم بەسواری ئەسپە رەنگ سپيەكەيەوہ شمشيرىكى
مەزنى لەدەستدابوو، بەغاردان بەتەنيشتمدا تىپەرى و
خۆى گەياندە پيشەوہى شەركە. تادەهات جەنگاوەرانى
قەلا بەشكاوى بەرہو دواوہ دەكشانەوہ، بەدەست و قاچى

شکاو و جهسته‌ی برینداره‌وه به‌رگریان ده‌کرد.

متمانهم پیبکه دایکه گیان... له‌به‌ر ده‌می ئه‌و هی‌رشه به‌ربلاوه‌دا، ئه‌سته‌مه مرؤف توانییا به‌رگری بکردبا، ته‌نها یه‌سنا نه‌بی‌ت له‌نی‌و هه‌موو ئه‌و سه‌ربرانه‌دا به‌سواری ئه‌سپه‌قاوه‌یی‌ه‌که‌یه‌وه ئه‌و شمشیره قورس و تیژه‌ی به‌هه‌موو لایه‌کدا ده‌سوړان، هه‌ر سه‌ر برېوو به‌هوی شمشیره تیژه‌که‌ی یه‌سناوه ده‌ستی یان سه‌ری یان به‌شیکی جهسته‌ی ده‌په‌ری و هاواری ده‌کرد و به‌ده‌م ئازاری خوی‌ه‌وه له‌سه‌ر ئه‌سپه‌که‌یه‌وه ده‌که‌وته خواره‌وه و له‌و خۆله‌ دا کینگلی ئه‌داو ده‌ینالاند. ده‌وروبه‌ری یه‌سنا به‌لاشه‌یه‌کی زوری سه‌ربره‌کان ته‌نرابوو، خوینی جهسته‌یان هه‌موو ئه‌و خاک و خۆله‌ی له‌ خۆیدا سو‌رکردبوو.

ئازایه‌تی یه‌سنا سه‌رنجی هه‌موو سه‌ربره‌کانی بۆلای خۆی کیش کردبوو، کاتیک به‌سواری ئه‌سپه‌که‌یه‌وه هی‌رشی بۆ ده‌بردن و به‌هه‌موو هی‌زی بیرو جهسته‌یه‌وه به‌بی‌ئه‌وه‌ی ماندوو بی‌ت ئه‌و شمشیره قورسه‌ی بۆسه‌رو جهسته‌ی ئه‌و سه‌ربرانه‌ دا ئه‌هینایه‌ خواره‌وه، که ده‌یانویست لی‌ی نی‌زیک بی‌نه‌وه. له‌نی‌و ئه‌و جه‌نگه‌ دژواره‌دا پرچه‌ زه‌رد و دریژه‌که‌ی له‌گه‌ل جو‌له‌ی ده‌ست و جهسته‌ی به‌سواری ئه‌سپه‌که‌وه شه‌پۆلی ئه‌داو دی‌مه‌نیکی پرله ترسی له‌نی‌و دل‌ی هه‌موویاندا چاندبوو. جه‌نگاوه‌ریکی زور به‌شمشیره‌و

پمه‌وه بازنه‌یه‌کی به‌رفراوان و گه‌وره‌یان به‌ده‌وریدا دروست‌کردبوو، له‌هم‌وو لایه‌کییه‌وه هیرشیان بو ده‌هیتا، ئه‌ویش له‌نیویاندا به‌هۆی زه‌بری شمشیره‌که‌یه‌وه، که چه‌خماخه‌ی وه‌ک بروسکه له‌شمشیره‌و پمه‌کانی ده‌ستی سه‌ربره‌کان هه‌لده‌ستان.

له‌و ده‌مه‌و ئیواره‌ دره‌نگه‌دا که خه‌ریکبوو تاریکی دیمه‌نی ئه‌و جه‌نگه‌ی دانه‌پۆشی، ته‌نهاچه‌خماخه‌ی شمشیره‌که‌ی ئه‌و ده‌ربریسکایه‌وه، ته‌نها ده‌نگی زه‌بری شمشیره‌که‌ی ئه‌و بوو هه‌ستیکی پرله ئومیدی سه‌رکه‌وتنی به‌ ناخم ده‌به‌خشی. له‌و ساته‌دا بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه به‌هانای یه‌سناوه بچم، به‌لام باوکم به‌ سواری ئه‌سپه‌که‌یه‌وه که ئاره‌ق له‌جه‌سته‌ی ده‌چۆرا له‌دواوه ئه‌و بازنه‌ فراوان و چره‌ی سه‌ربره‌کانی شکاندوو چهند که‌سیکی لی کوشتن. تاریکایی جه‌نگه‌که‌ی له‌خویدا شار‌دبووه. جه‌نگاوه‌ره‌کانی قه‌لا به‌هۆی هیزی یه‌سناوه گوریکی به‌هیزیان له‌خویاندا کو‌کردبووه، توانیان به‌ری ئه‌و هیره‌شه به‌رفراوان و خیرایه‌ هیواش بکه‌نه‌وه. جه‌سته‌یه‌کی زۆری سه‌ربره‌کان له‌نیو پانتایی ئه‌و جه‌نگه‌دا بلاو ببۆوه. زۆری هیزی سه‌ربره‌کان له‌ نیو ئاوایدا به‌ده‌وری یه‌سناوه مؤلیان خواردبوو. له‌و دیمه‌نه‌ی یه‌سنا تیرامابوون و متمانه‌یان به‌چاوه‌کانی خویان نه‌بوو ئافره‌تیک له‌و جه‌نگه‌ قورس و دژواره‌دا به‌و شیوازه‌ بجه‌نگیت و نه‌توانن له‌به‌رامبه‌ریدا

بووہستن.

من سہرنجم لەسەر دیمەنی پڕلە ئەفسونی یەسنا بوو،
واھەستمدەکرد ھەمان ئەو خەوھێ کەلە پەرسنگاکەدا
بینیم. بەلام ئەو خەون نەبوو، ئەو ھیزو توانای
راستی ئەھورامەزدا بوو لە نیو جەستەئەو دا دەبزواو
ئەو ھیزە ئەفسوناویھێ پی بەخشیبوو، ئەو ھیزی
ئەندیشەو متمانەئەو بوو، کە ھەردەم لەخۆیدا مۆلی
کردبوو، ھیزیکی کە ھیچ جەنگاوەریکی دوژمن توانای
بەرپەچدانەو و بەرگریکردنی نەبوولە ئاستیدا.

من کەلەو ساتەدا ئەندیشەم پوچووی ئەو دیمەنەئە
یەسنا بوو، دەنگیک بەخۆی ھینامەو «ئاگادار بن
ھەندیک لەسەر برەکان لەنیو چەمەکەو دزەیان بو
نیو ئاواپی کردوو» تاوم دایە سەر پستی ئەسپەکەم
و بەرەو پوویان غارمداو لەکەناری چەمەکەدا بەرەو
پوویان بوومەو بەھەموو ھیزم بەرگرم دەکرد.
چەند جەنگاوەریکی قەلا لەتەنیشتمەو دەجەنگین
و بیئاگابوین لەوہی ئەوان لە زۆر شوینی تری نیو
چەمەکەو ھیرشیان بو ئەو ژن و مندال و پیاو پیرانە
ھیناو، کەلە ترسی جەنگەکە بەرەو نیژیکی ئەشکەوتەکە
ھەلھاتبوون، سەربرەکان خویان گەیاندبوو لایان و
دەوریان گرتبوون. کاتیک ئەو ھیرشەمان شکان کە
لەنیو چەمەکەو ھاتبوون، ھیزیکی پڕلە متمانە بەخۆ

بوون ناخی تەنبوووم، تاومدایە ئەسپەکەم و بەرەو
 لای یەسنا و باوکم چووم، لەویدا شەر بەردەوامی
 ھەبوو، ئاسمان تەواو تاریکی کردبوو، تەنھا رۆشنایی
 تریفە ی مانگ نەبیت بەرچاومانى رۆشن دەکردەو. یەسنا
 بەبى ماندوو بوون دەجەنگى جەستەى بەوینەى ئاگرىكى
 بەتین لەنیویاندا تاوى ئەداو ترسیكى بیوینەى لەناخی
 سەرپرەکاندا دروستکردبوو، باوکم لە پشتیەو بەرگری
 دەکرد بۆئەوێ سەرپرەکان لە دواو دەزە نەکەن و نەى
 پێکن. من کە لە دووریانەو دەستابوووم، ویستم خۆم
 بگەیهنمە نیویانەو. وەك باوکم ئەو بازنە دەورەدراو
 بەزەبرى شمشیرەكەم بشکینم، بەلام لەو ساتە دا دەنگى
 یەكێك لە جەنگاوەرى سەرپرەکانم ژنەفت كە پیاویكى
 رەش پێستى پیر بوو، شیوەى رۆخسارى بە تەلیسم
 باز دەچوو، دەستەکانى بۆ ئەشكەوتەكە درێژ کردو
 بەدەنگىكى پڕھاوارەو و تى: «سەیرى ئەشكەوتەكە بکەن
 ھەموو ھیزی ئەو ئافرەتە لە روناكى ئەو ئەشكەوتەو
 سەرچاوەى ھەیه!» من بەھوى جەنگەكەو بیئاگابووم
 لەوێ چى رۆوئەدات، كاتێك لە ئەشكەوتەكەم رۆانى
 ھەمان ئەو پڕشنگەم بینىو بەكەئەو رۆژە یەسنا لەویدا
 نزای تیا دەکردو شەرابى نەمرى تیا خواردەو.
 پڕشنگەكە بە ھەر حەوت رەنگەكە یەو لەگەل ھەلچوون
 و ھێرشى شمشیرەكەى دەستى یەسنا ھاو ئاواز بوو،

ئەو بەردەوام دەجەنگى. سەربرەكان بە ھىزىكى زۆرەو
بەدووى ئەو پياوھ تەلىسم بازە كەوتن كە ھاوارىكرد.
بەپىشتى چەمەكەدا پەرىنەوھ و خۆيان گەياندە لای
پلىكانەكانى بەردەم ئەشكەوتەكە، من متمانەم بەوھ نەبوو
بتوانن خۆيان بەنىو ئەشكەوتەكەدا بكەن، ھەربۆيە خۆم
گەياندە لای باوكم و يەسنا و ئەو بازنەيەم شكاند، كە
بەدەورىانەوھ دروستيان كردبوو.

ئىمە دەجەنگىن، بەھەموو ھىزى خۆمانەوھ ئومىدى
ئەوھەمان ھەبوو تىكيان بشكىنن و تەواو لاوازيان
بكەين و ھەلپىن. ئومىد زۆر نىزىك بوو لەسەرەكەوتن،
ئەوان ھىندەيان نەمابوو جەنگاوەرەكانيان لەبەردەم
ھىزى ئىمەدا پەرت و بلاو بن. بەلام لەناكاويداوە لەنىو
گەرمەي ئەو جەنگەدا، گەردەلولىكى بەھىز لەرەنگى
ھەموو ئاگرەكان بەدەورى يەسناوھ ھەلىكردولەخۆيدا
حەشارىدا. ھەموو جەنگاوەرەكانى قەلاو و سەربرەكان
بەو دىمەنە نامۆيە تەواو سەراسىمە بوون. ھەموويان
شمشیرەكانيان بەدەستەوھ بوو لە دىمەنى نامۆي
ئەو گەردەلولىەيان دەروانى، كە تادەھات بە پىرشنكى
ئاگرەكەي خۆي دەبرىسكايەوھ و بەگورپىكى بەھىز ترەوھ
بەرەو ئاسمان بلند دەبوو. ھەموو خۆل و تۆزى ئەو
جەنگەي لە خۆي ئالاندبوو. ھىدى ھىدى ئەو گەردەلولى
بووھ پارچەيەك لە ئاگرو تىنىكى بەھىزى بەدەورو بەرى

دەبەخشی.سەربرەکان لەبەر بەهیزی گەرمی ئەو گەردە لوله بەرەو دواوە کشانەو، لەنیۆ بازنەیهکی فراوان و گەورەدا یەسنا لەنیۆ ئاگری ئەو گەردەلولەدا بوو بەشیک لەو ئاگرەو بۆئاسمان هەلکشا.

لەودۆخەدا تەنھا دەنگی من دەهات... هاوارمکرد: «یەسنا بەجیم مەهیلە، لەگەڵ خۆت بمبە، تکادەکم..!» بەلام ئەو بەردەوام بۆ ئاسمان بڵندتر دەبوو. جەستە یەسنا بە شیۆهیک لەگەڵ ئاگرەکەدا ئاویتە بوو لەپیش چاوەکانمدا تەواو بزر بوو. لەگەڵ خیرایی گەردەلولی ئەو ئاگرەدا، کە هەموو ئەوناوەی تەواو پۆشکربۆو بەرەو قۆلایی ئاسمان پۆیشت و دیار نەما.

لەگەڵ پۆیشتنی ئەو دا، نازانم پڕیشکی جەستە ی ئەو بوو یان پاشماوەی گەردەلولی ئاگرەکە بوو وەک ئەستیرە ی بچوک لە ئاسمانەو بەسەر ئەوناوەدا وەک باران دادەبارییە خوارەو. هەرچی پڕشنگ و ئاگری پەرسنگای نیۆ ئەشکەوتەکە بوو تەواو خامۆش بوو، تاریکی هەموو ئاوی تەنییەو. کاتیکی بەئاگا هاتینەو، سەربرەکان گەمارۆی ئیمەیان دا، بوو، هیزی ئەو مان نەما بوو بەرەو روی ئەو هەموو جەنگاوەرە بچەنگین. شەپی نیۆ ئاوی کۆتایی هات و زۆریک لەسەربرەکان بەرەو قەلای جولندی درێژەیان بە هێرشەکەیان دا.

12

ئارين دەنگى نايەت، بانگى دەكەم وەلامم ناداتەو، نازانم
ئەو بۆكۆى دەچىت...! لەچاوەپوانى دەنگى ئەو دا بىرلە خۆم
دەكەمەو، بەدووى خۆمدا دەگەرېم و دەمەوئىت خۆم لە نىو
خۆمدا بدۆزمەو. پىدەچىت يادەوهرىم بژىتەو، لەناكاوئىكا
دەگەرېمەو بۆ دىمەنى ئەو جەنگەى تىيدا مەرگ لەئامىزى
خۆى گرتىووم، لەنىو سەنگەرەكەمدا لەدىمەنى ئەو جەنگە
سامناكەدا دەپوانم.

بەدەنگى تەقەو زرمەى بۆمبى ئەو تانكانەى
لەدەورو بەرمدا بەنزيكى دەبىستران، زانيم دوژمن بەتەماى

هیرشیکى بهربلاوه بۆسەر هیزهكانمان. بهپهله له شوینی خۆم راست بوومهوه، ههولمدا له كونی دیوارهكهوه سهرنجیکى ئەو شهقامه بدهم، كه به پانتایی خۆی ئاگری گوللهی ههردوولامان بیدهنگی شلهقاندبوو.

له كونهكانهوه ههچ سههربرێكم بهدی نهکرد، چاوهروانكراو بوو دوژمن دهیهوئیت له پیش هیرشكردندا، له رێگهی بۆردومانی تانكهكانیهوه ماندوومان بكات و ناچارمان بكات بههۆی سهرقالییمان به خۆهشاردانمانهوه لهبهردهم ئەو تۆپانهی ئاراستهمان دهكهن، فرسهتیک بدۆزنهوه بۆ هیرشكردنه سهрман. من كه ههموو ههست و نیگاكانم لهسهر ئەو شهقامه فراوانهی بهرامبهрман و سوچی كۆلانهكانیهتی، كهتاو ناتاوێك سهربهكان لێی دههاتنه دهرهوهو دهستریژیکى گوللهیان ئاراسته دهکردین. هاژهی بۆمبیک ههموو ئەو ناوه دهلهرینیتهوه. دهنگی تهقینهوهی ئەوبۆمبه ئەوهنده بههیزبوو، گوێكانی كێكردم. كاتیک ئاور بۆلای راستی خۆم ئەدهمهوه، ئەو رهشهبايهی كه ههموو دهنگی ئەو ناوهی تیکهڵ بهیهكدی کردووه، تۆزو خۆلی ئەو خانوهی كه ههقال نهسرین تیییدا دهجهنگی به ههموو لایهكدا بلاو کردوتهوه. من له نیوان خهمی ههقال نهسرین و چاودییری ئەو سهگفانه نهفرهتییهی، كهلهسهرمه تیرامام. خهمیکی قول دلی گرانکردم ههموو ئەندیشهم لهوهدا كۆكردهوه، كه چۆن خۆم بگهیهنمه لای. ترسی

ئەو ھەم ھەيە لەگەڵ ئەو بۆردومانە سەختەدا سەرپرەکان
فرسەتیک بدۆزنەو تا ھەلبکوتنە سەرمان.

ئەو ھەندەى خولەكێك ناخايەنیت لەنیو ئەو تۆزو خۆلەى،
كە رەشەباكە لەگەڵ خۆى پێچى ئەدا ئەوناوہى لەخۆیدا
نقوم کردووہ، بەئاستەم دەتوانم خانووہکانى بەرامبەرم
ببینم. ئەوہ بەھەلێك دەزانم خۆم لەدەست ئەو سەگفانە
نەفرەتییە قوتاربكەم و گۆرانكارى بە شوینەكەم بكەم. لە
جیگەى خۆمەوہ گورپك بە خۆم ئەدەم و بەقەلەمبازیک
خۆم ھەلئەدەمە سەر شەقامەكەى تەنیشتمەوہو بەرەو
خانووہكەى ھەقال نەسرینى لیبوو ھەلدیم.

لەنیو ئەو تۆزو خۆلەى رەشەباكە بەھەموو لایەكدا
گەمەى پێدەكات، بەراکردن خۆم دەگەيەنمە ناو ھەوشەى
خانووہكەوہ. لەناو ئەو تەپو تۆزەى، كە رەشەباكەى
بەھەموولایەكدا دەبھیناو دەیبات، چاوەكانم بەئاستەم
بەھەموو لایەكى ھەوشەكەدا دەگێرم. لەناوہراستی ئەو
ھەوشە گەورەيەدا ئاسەوارى ئەو بۆمبەى كە زەمین
لەرزەيەكى بەھیزی بەو ناوہ دا، وەك ئەوہى بەناخى زەویدا
پۆچوو بیت، چالێكى گەورەى دروستكردووہ، كە بەھیتدەى
ژورپك دەبیت و لە لیوارەكانییەوہ خۆلى وشكى ھەوشەكە
بەردەوام دەخزیتە ناوییەوہ.

كە ئەو دیمەنە دەبینم دلنیادەبم لەوہى ئەو بۆمبە ھەقال
نەسرینى پارچە پارچە کردووہ، ئومیدی ئەوہ دەكەم ئەولە

قوژبنیکی ئەو حەوشەیه‌دا بەبرینداری بیدۆزمەو. بەلام ئاسەواری ئەو چالە گەورەیهی که به ژوریکێ بچوک دەچیت ئەندیشەم بۆئەو دەبات، دەبیت ئەو بۆمبە هیزی چەند بیت وا ئەو چالە مەزنەیی کردۆتە ئەو خاکە وشک و سەرته‌وه.

له حەوشە‌که‌دا هە‌قال نە‌سرینم نابینم، بە‌ره‌و دەرگای سەرەکی خانوو که دەچم و خۆم بە‌ناو هە‌موو ژورە‌کانیدا دە‌که‌م، بە‌لام ئەو دیارنیهی. خە‌میک هە‌موو گیانمی تە‌نیبوه وینای ئە‌وه‌دە‌که‌م ئە‌و بۆمبە نە‌فرە‌تییه‌ راسته‌و خۆ ئاراسته‌ی ئە‌و کرابیت و هەر پارچه‌یه‌کی جه‌سته‌ی به‌ه‌موو لایه‌کدا بلأو کردبیته‌وه. بە‌دە‌نگیکێ خە‌مناک و پڕله‌ گریان‌ه‌وه له‌نیۆ ئە‌و خانوو چۆ‌له‌ دا پڕبه‌ دە‌نگم هاوارده‌که‌م: «هە‌قال نە‌سرین، تۆ له‌ کوی؟». چە‌ند جاریک به‌ گە‌روویه‌کی پڕله‌ گریان‌ه‌وه بانگی دە‌که‌م، بە‌لام ئە‌و وه‌لامیکێ نییه‌.

له‌ دوای چە‌ند هاواری‌کم گریانیکێ به‌کول چاوه‌ خۆ‌لاوییه‌کانم تە‌ر‌ده‌کات، بە‌دە‌م گریان و دلێکی پڕله‌ تۆ‌له‌وه بە‌ره‌و حە‌وشه‌که‌ دە‌چمه‌ دەر‌ه‌وه‌.بیرله‌وه‌ ده‌که‌مه‌وه‌ ئە‌و له‌شوینیکدا خۆی حە‌شاردا‌بیت و بۆ‌خۆی گازم بکات. کاتیک ده‌گه‌مه‌ به‌ردە‌م ئە‌و چالە‌ی له‌ حە‌وشه‌که‌دا بوو، رە‌ش‌اباکه‌ هە‌موو ئە‌و خۆ‌له‌ وشکه‌ی به‌هۆی بۆمبە‌که‌وه‌ هە‌لکشابوو له‌گە‌ل خۆیدا بردبووی.

وهك چوَن دهنگيك پښم بلښت «كه سيك له نيو ټو چاله گوره يه دا گازت دهكات». بههستيكي ئاماده باشييه وه نيزيكي دهمه وه و لوله ي چه كه كه م به ئاراسته ي ټو دهگرم. به ئاگاييه كي ورده وه له ناو چاله كه دهر وانم، ئوميد ده كه م هه قال نه سرين بيت، به لام ترسيك واملیده هكات شيمانه ي ټو وه بكم سهربريک له نيويده خوي مه لاس دابيت و له ناکاويکا دستريژيکم لي بکات. له گه ل نيزکبوونه وه م له نيو ټو چاله مه زنه ي که به ژوريكي بچوک دهچيت و ديواره کاني به خشتيكي ديروک دروستکراوه، ديمه ني تاشه به رديک ده بينم که له سهر شيوه ي مروفتيک داتاشراوه. ټو وه ي زياتر وام ليده هكات خوم فریده مه ناو چاله که وه، ديمه ني ديروكي ټو ويته هه لکول دراوه ي زهرده شتي په يامبه ره، که ريک له ناوه راستي ټو په يکه ره به رده دا يه پيښه چيت به دهستي هونه رمه نديكي به ټه زمون دروستکراييت.

تفهنگه که ده نيمه شانم و که ميک بو سهره وه ي خوم دهر وانم، تاله وه دلنيابم سهربريک خوي هه لته داته ناو خانوه که وه، به دهسته کانم ټو خوله ي که به شيكي زوري په يکه ره به رده که ي داپوشيوه، به ده ور به ريدا بلاوي ده که مه وه. له که ناري ټو تاويره به رده دا، درزيكي کراوه ده بينم که پيښه چيت وه کلاويكي به ردين درايت به سهر پارچه به رده که ي ژيرييه وه. په نجه کانم له و درزه گيرده که م و به هه موو هيژيکه مه وه ټو پارچه به رده گوره يه له سهر ټو

گۆرە لا دەبەم که لە ناویدا پەیکەرێکی مۆمیاکراوی مەروڤێکی تیا راکشاوه. لە سەر پەراسوو دەستێکی سنگیدا که لە چەند شوێنێکەوه پێستە رەش داگیرساوه که ی سنگی دراندوو، دەستتوسێکی چەرمی قەبارە مەزن دانراوه. دەبیت ئەو بەردەمی پەیکەری ئەو مەروڤە ی تیا دانراوه، بە چ ئامێرێکی ئەو سەردەمە هەڵکۆلدرابیت و بۆ ئەو مەبەستە ئامادە کرابیت. لە سەر بەرگی ئەو دەستتوسە مۆمیاکراوه دا، که پێدەچیت لە چەرمی ئاژەل دروستکرا بیت وینە یەکی پوونی پەيامبەر زەردەشت بە هەڵکۆلدرای و نەخشینراوه. لەو دەلنیا دەبم ئەو شوێنە ی تیی که وتووم ئاسەوارێکی دیرینی زەردەشتیانە و بە هۆی دیرۆکی گۆرەکه وه ژیر خاک که وتوو.

لەو دۆخە دژوارە ی که لە سەرمەوه گرمە و تەقە ی جەنگە که بە ناگام دینیتە وه هەموو خەیاڵم لەو دەستتوسە دا کۆدە که مەوه، که دەستی چەپی پەیکەرە که ی لە سەر دانراوه و مەچەکی پێوه نەماوه. چاویک بە دەورە بەری خۆمدا دەگێرم تا ئەو پارچە ئیسکانە ی مەچەک و پەنجەکانی بدۆزمە وه و لە شوێنێکدا کۆیان بکه مەوه، بە لام کاتیک سەرنجی سەری ئیسکی مەچەکی ئە دەم، کۆتایی ئیسکهکانی ئەو گۆیە ی پێوه نەبوو که جومگە ی مەچەکی پێوه پە یوهست دەبیت. وای بۆ دەچم ئەو مەروڤە لە جەنگدا

مه‌چه‌کی به شتی‌ک یان شمشیریک برابیت و به‌و هویه‌وه
گیانی سپاردییت...!

ترسی هی‌رش‌ی سه‌ربره‌کان وام لیده‌کات به خیرایی تاو
بده‌مه ده‌ست‌نوسه‌که‌ی سه‌رسنگی و ده‌یخه‌مه نیوان ئه‌و
فیشه‌کدانه‌ی که‌به به‌رۆکی خۆمدا هه‌لمواسیوه. گوریک به
خۆم ئه‌ده‌م و له‌چاله‌که‌ دیمه‌ ده‌روه‌ه و به‌سنگه‌ خشکی
به‌ره‌و لای دیواری هه‌وشه‌که‌ ده‌رۆم. له‌سه‌ر دیواره‌که‌وه
سه‌ریک بۆلای شه‌قامه‌که‌ ئه‌کیشم، تا دلنایم له‌وه‌ی
سه‌ربری‌ک نه‌مداته‌ به‌ر ده‌ست‌پێژی گولله، بیر له‌وه‌ده‌که‌مه‌وه
ئه‌و سه‌گفانه‌ نه‌فره‌تییه‌ به‌هۆی دیارنه‌مانمه‌وه‌ بیزاربوویت
له‌چاودی‌ری کردنم، یان به‌دووی نیچیریکی تری هه‌قاله‌کانمدا
بگه‌رپیتو سه‌رنجی له‌سه‌ر ئه‌و خانووه‌ نه‌ماییت که‌ پیشتر
لینی دامه‌زرا‌بووم.

به‌ره‌و دیواری خانووه‌ که‌ راده‌که‌م و خۆم هه‌له‌ده‌مه
ناو هه‌وشه‌که‌وه‌و به‌هه‌ناسه‌ برکیوه‌ له‌جیگه‌ی خۆم
بلند ده‌بم ده‌مه‌ویت خۆم بگه‌یه‌نمه‌ که‌ناری ئه‌و دیواره‌ی
که‌به‌رپووی شه‌قامه‌ سه‌ره‌کییه‌که‌دا ئه‌روانیت. له‌گه‌ل بیستنی
گیزه‌ی گولله‌یه‌ک، ئه‌ژنۆکانم هی‌زی راگرتنی جه‌سته‌میان
نامینیت، ئه‌وه‌نده‌ هه‌ست به‌خۆم ده‌که‌م گوینکانم ته‌واو کپ
ده‌بن وله‌گه‌ل که‌وتنم به‌پیشی خۆمدا پیش چاوه‌کانم تاریک
ده‌بن.

13

له و دۆخه دژواره‌ی ئه‌و جهنگه‌دا، به‌خۆم دینیتته‌وه و ده‌مباته‌وه نیه‌و چیرۆکی ئه‌و ده‌ستنوسه‌ی که پیده‌چیت بۆخۆم دۆزبیتمه‌وه. من بۆخۆیشم دنیانیم له راستی و بوونی ئه‌و پوداوانه‌ی له ئه‌ندیشه‌دا خۆیان نمایش ده‌که‌ن، نازانم خه‌ونیکی هه‌لبزرکاوی می‌شکه په‌نماوه‌که‌مه یان جه‌سته‌یه‌کی سه‌ربراویم و له‌ناو که‌له سه‌ریکی فریدراودا به‌دووی خۆمدا ده‌گه‌ریم.

گومانم له بوونی راستی خۆم هه‌یه، ده‌مه‌ویت پیی بلیم «تکا ده‌که‌م چیت له‌خه‌ونی ئه‌و هه‌موو جه‌نگه‌دا مه‌م

هیللره وه، خه ریکه له بوونی خوّم په ژبیوان ده بمه وه.»
ئه ویش به ده نگیکی ئارام که نازانم له کوپوه دپته ناخمه وه
له ناومدا دنگ ئه داته وه و دریزه به گپرانه وهی چپروکه
ته واو نه کراوه کانی ئه دات و ده لیت:

-مه لیک.. من له چاوه پروانی هاتنه وهی یه سنا نائومیدم،
توبلیی بگه رپته وه نیومان و کوتایی به م جهنگه خویناوییهی
سه ربړه کان بهینیت !؟

دایکه.. یه سنا بو کوئی چوو؟ پیده چیت ئیستا پوچی
ئه ویش له گه ل تودابیت، من ئیستا له و گومانانم پشتر است
ده بمه وه که رهفتاره کانی تو به ئه ندیشه می به خشی، من
گومانم له هاتنی یه سنا بوو چون کچیکی بچوکی بی دایک
وباوک به و نیوه شه وه له نیو ئه و هه موو مالهی ئاوایدا
له دهرگای مالی ئیمه ی دا. توش بیئه وهی بیرله چوئیه تی
هاتنی بکه یته وه، وه ک کچیکی خو ت گه وره تکرد و نازی
دایکیکی راستی خویت پی ده به خشی، من گومانم له و
چپروکانه ت هه بوون، له سهر دوزینه وهی یه سنا ده تگپرانه وه.
من گومانم له و رهفتاره نامویانه ی یه سنا بوو که چون
له دوا ی هه موو کاره کانی به و ته مه نی مندالییهی خو یه وه
ئاره زووی گه مه ی مندالانی ئاوه یی نه بوو، هه موو کاته کانی
له نیو په رستگا که دا به سهر ئه بردوو هه همیشه نزیای بو
جوانی و به خته وه ری و ناشتی ئه کرد.

ئەو چوو.. وەك گەردە لولیکى نامۆ بەرەو ئاسمان
هەلکشا؟! مەرۆف چۆن دەتوانیت بېتە گەردە لولو لە نیو
هەناوی دوژمندا بەبێ ترس خۆی پادەستی ئاسمان بکات.
من دلنیا م تۆ لە هەستی پاکی و مەزنیتی خۆتەو پێدەچیت
خەونت بە روخساری ئەو یەسنا مندالە وە بینیت! وەك
چۆن هەموو کاتیک لە بەردەم ئاگردا داوات لە ئەهورامەزدا
دەکرد کێژیکى جوان و بەژن و بالابەرزى وەك یەسنات پى
بەخشیت. من دلنیا م ئەو خەونى تۆبوو كە لەدواى خۆت
ئەوئەندە نەمایەو و چوو.

کاتیک گەورەبووم و بیرم کردەو، لە هزرى خۆمەو
هەر ئەو کات گومانم لە یەسنا هەبوو، كە مەرۆفیکى جودایە.
دواتر زانیم ئەو فریشتەیهك بوو لەئاگر، هەربۆیە ئارەزووی
بە شوکردن و خۆشەویستی نەبوو.

کاتیک تۆ پۆیشتى، هەموو جەحیلی ئاواى شیت و شەیدای
ئەو بوون! ئەوان بەردەوام بە رەفتارە نیرینهکانى خویانەو
لەو گۆرەپانەى گۆلى گەنمى تیا ئەکوترایەو، زۆرانیا
دەگرت و هیز و توانا و ئازایەتى خویان بۆ یەسنا نمایش
دەکرد، هەموویان خەونیا بەو وە دەبینى بە رەفتارە
سەرشیتهکانیا خویان لە نیو دللى ئەو دا بچەسپین.

من گومانم لەو هەبوو چۆن ئەهورامەزدا مافى
خۆشەیستى بە هەموو مەرۆفیک بەخشىو، تا بگەنە بریارى
هاوسەرگىرى و دريژە بەجوانى ژیا ن بدن، بەلام ئەو

هەرگیز بیرى لهوانه نهئه کردهوه. متمانهم پیتیکه دایکه!
شهویک بۆخۆم پیم وت:

-یهسنا یهکیک لهو گهجانه ی ناوی (کاکۆ) یه، زۆر دلّی
به تو دیت ئاره زووی ئهوه دهکات بتکاته خوشه یستی خوی
و پهیمانی راستی ژیانته داتی.

بهلام ئهوه وهلامی بۆ قسهکانی من هه رهئهوه بوو وتی:
-من هەرگیز خوشه ویستی و هاوسهر گیرى ناکهم،
خوشه ویستی من په یوهسته بهم خاک و ئاو وهواو
ئاگره وه!

ئای ئهوه چ وهلامیک بوو؟! دواتر بیرم هاته وه ئهوه
وتهکانی زهردهشتی مهزنه، ئهوه بهشیک بوو له ئافه ریده
تایبه تهکانی ئههورا، بهو نیوه شهوه له وینه ی مندالیکی
ئاوارهو بیکه سدا خوی هاویشه ماله کهمان و ئاوه دانی
کرده وه.

ئهوه هاتنه دی خه ونهکانی تۆبوو دایکه. بهلام ئه فسوس
ئهوه چوو!! ئیمه ی له نیو تاریکی ژياندا جیهیشت. نازانم بۆچی
بهو ته مه نه که مه وه به جیی هیشتین؟. هه له ی من نه بوو
دایکه، ئهوه هه له ی ئهوه مرۆقه ترسنۆک و نه زانانه بوو
که هیزو نهیئی یه سنایان رادهستی سه ر بره کان کرد. ئیمه
له سه رکه وتن نیزیک بووینه وه، کاتیک یهسنا له گهرمه ی
جهنگ و سه رکه وتندا بۆ ئاسمان هه لکشا، هه رهوانه بوون
له دوا ی یهسنا بوونه هوی مردنی باو کم.

کاتیک ئیمه له نیویاندا گه مارۆ درابووین، باوکم به جهسته یه کی ته واو شه که ته وه به ئاسته م هه ناسه ی ئه دا، چه ند سه ربړیک بۆ تۆله کردنه وه ی هه موو ئه وانه ی به ده سته ی به هیزی باوکم کوژرابوون، هیرشیان بۆ هیتاو له هه موو لایه که وه ئه و ږمه دريژوو تیژانه ی چه رمی ئه ستوری قه لغانه کانی ده بړی، له جهسته ی به هیز و پرله ماسولکه ی باوکمیان چه قاند. من به چاوه کانی خۆم بینیم که چۆن سه ری ږمه کان له پيش و پشتی جهسته ی باوکمه وه هاتبوونه دهره وه و خوینی لی ده چۆږا. له و ساته دا ناخم ته واو ئاگری گرت و به هه موو هیزم، به ته نی له نیو ئه و هه موو سه ربړه درندانه دا هیرشم بۆهیتان و به شمشیره که م چه ند که سیکم لی کوشتن. هه مووه سته کانم له به ره نگاربوونه وه یاندا کوکړدبووه. به لام هه ره ئه وه دنده به خۆم زانی، ده سته راستم ته واو گه رم بوو، کاتیک پوانیم مه چه کم به شمشیره که وه به هو ی شمشیری ئه و سه رکرده ږهش و ناشرینه ی فه رمانی هیرش و کوشتنی به ده ست بوو په پینرا. ئای چه ند خوین له ده ستم هاته دهره وه! هه موو یان وه ک درنده یه کی بی به زه یی له دیمه نی منیان دهروانی که چۆن به دم ئازاری ده ستم و کوشتنی باوکه مه وه ده نالینم. سه ربړیک لیم هاته پيشه وه و ویستی به شمشیره که ی ملم وه ک جه نگاوه ره کانی تر بپه رینیت. به لام سه رکرده ږهش پیسته که فه رمانی کرد ئه و کاره نه کات. وتی: «لیگه ږی

بابه ئازاری خۆیه وه گیانی ببه خشیت، ئەمانه ئاگر په رستن و نه وهی شهیتان، خۆ به چاوه کانی خۆتان بینیتان چۆن جهستهی ئافرهته کانیان به شیک بوو له و ئاگره ی شهیتانی لی دروست بووه.»

بوئه وهی به رنگاری ئه و مه رگه بیمه وه ئه وان له چاوه پروانیدا به پیکه نینی سه رکه و تنیانه وه لی میان ده روانی، پشتینی شمشیره کهم به دهستی چه پم کرده وه و توند له مه چه کم شه ته ک دا، تا خوینه که ی بوه ستینم. سه ر کرده که داوای لی کردم به پیاده به ره و نیو ئاوی برۆم، له سه ر ئه سپه کهم هاتمه خواره وه و به ده م ئازاری ناخ و جهسته مه وه به ره و نیو ماله کانی ئاوی چووم، ئه وانیش له دوامه وه به نه رمه غار ده هاتن.

من ئه ندیشه م لای خه لکی ئاوی بوو، که به زه بری قامچی، ئه و ژن و مندال و پیاوه پیرانه یان به پیلیکانه به رده کاندای بو ناو په رستگاکه سه ر خستبوو. برۆم وابوو له ویدا هه موویان کوشتیتن و که سیان نه مابن. به لام کاتیک گه یشتمه نیو ئاوی، هه موویان له ژیر ئه و دارتووه به ته مه نه ی که په له کانی به هه موو لایه کی خۆیدا بلاو کردبووه هه لکورما بوون. له چاوه پروانی چاره نوسی نادیا ری خۆیاندا فرمی سک له چاوه کانیان ده هاته خواره وه، بینینی ئه و دیمه نه هه موو ناخمی هه ژاند، من چۆن بتوانم بزیم؟ چۆن بتوانم بیر بکه مه وه و ریگا چاره یه ک بو ده رباز

بوونمان بدۆزمه وه؟ هه موو ئەندیشه م که وت ه وه سه ر یه سنا. له ئاسمانی سامالی ئەو شه وه م ده پروانی و چاوم به نیو هه موو ئەستیره کاندا ده گێرا، تا بیدۆزمه وه و به هانا مانه وه بیت. وینای ئەوه م ده کرد له ناکاو ی کدا له بلندی ئاسمان وه ک گه رده لولیک په یدا بیت و هه موو ئەو جه نگا وه رانه ی به ده ورمانه وه مؤلیان خوار دووه و به تاسه وه له سیمای توقیومان ده پروانن، یه ک به یه کیان به شمشیره که ی دهستی پارچه پارچه بکات و هه موومان ئازاد بکات.

به لام ئەفسوس، رۆیشتنی یه سنا راستی بوو، گه رانه وه ی نه بوو. ده بیت ئەو بۆکوئی ئاسمان رۆیشتیبت؟ ئەو ئیستا چییه؟ ئەستیره یه کی دره وشا وه ی ئاسمانی سامالە و به خه میکی مه زنه وه له کویله بو نمان ده روانی و ئازارمان بۆ ده چیژیت؟ نا پیده چیت ئەو ئیستا بۆ سه روتر رۆیشتیبت و خۆی گه یان دبیته لای زه رده شتی مه زن و سکا لاو خه می ئیمه ی کوردی به و گه یان دبی و باسی ئەو جه نگه دا گیرکاری به ی سه ربه ره کانی وه ک خۆی بۆ بگێریت ه وه، تا ئەو یش له میهره بانی خۆیه وه فه رمان به فریشه کانی خۆی بکات و له شه و ی کدا و له وینه ی ئەستیره یه کی گه شا وه و پرشن گدار دا، دا بارینه خواره وه و روناکی به م ژیا نه تاریک و تاله مان ببه خشنه وه و به فریاد ره سمان بین، به پرشنگی روناکی له راده به ده ر و هیژی مه زنی خۆیا نه وه، چاوی هه موو ئەو سه ربه رانه کو ی ربه کن، بۆئه وه ی به در یژایی ژیا نیان خه ون به روناکی خۆره وه بیین.

به لّام ئه وه چۆن ده بئیت و چۆن ڕوو ئه دات؟ ئه وه
ته نها ئه ندیشه ی منیکی کۆیله ی دهستی سه ربرگه لیکه که له
ئه و په ڕی ئا ئومیدیم بۆ ژیان له ناخی ڕله ئازاری خۆمه وه
خه ونی پیوه ده بینم.

کاتیکی گه یشتمه نیو خه لکانی ئا وایی، (دایکه مرواری)،
که مامانی ئا وایی بوو منی به و دیمه نه وه بینی مه چه کیکم
پیوه نه ماوه، بیئ هوه ی ڕسیار له و جه نگا وهرانه بکات
که ده وریان دابووین، تاوی دایه ئاسه واری ئه و ئا گره ی
که به هۆی تیریکی ئا گرا ویه وه گری له که له که داریکی وشک
به ردابوو. سه ره بزوتکیکی هینا و مه چه کمی پی داخ کرد،
تا خۆتم خوینه که ی بوه ستیت هوه. ئای چی ڕویدا! ژانکی
به هیز په ڕیه نیو دل مه وه و به هه موو هیزم هاوارم کرد
ئه ی زه رده شتی مه زن وزه ی خۆتم پی به خشه، هه موو
سه ربه کان پیکه نینیان به و دیمه نه ڕبه ئازاره ی من ده هات.
(دایکه مرواری) به ده نگیکی نه رم که تیکه ل به خه میکی
مه زن بوو پی و تم: ئارام بگره کورم ئا گر بوئیمه ژیان و
چاره سه ره...!!

نازانم بۆچی به و ئا گره ئازارم چه شت؟! چه ندین جار
به ده سته کانی خۆم له نیو ئا گردانه که ی ماله وه، چه ندین
سه ره بزوتکم ده رهینا وه و مه شخه له کانم پی ئا گردا وه.
«بۆچی ئیستا به ئا گر ئازار ئه چیژم؟» من به ده نگیکی
له رزۆکه وه تیکه ل به ئازاری ناخم ئه وه م به (دایکه مرواری)

وت، به لام ئه و به بیستنی ئه و قسانه فرمیسک له چاوه کانی هاتنه خواره وه و به دهنگیکی پرله گریانه وه وتی: «ئاخر ئیمه ئاگرمان به نه فرهت کردوو..!» که ئه و په یقانه م ژنه وت هه مو ئازاری دهستم له یاد کردو به گومانیکه وه چاوه کانم له دیمه نی سیمای پر له خه می بری، وتم: «مه به ستت چییه؟». له و ساته دا سه رکرده که به دهنگیکی زولال که هیزی سه رکه وتنی تیا ده بینرا، داوای له جه نگاهه ره کان کرد مه شخه له کان ئاگر بدن ئه و ناوه روشن بیته وه و کاره کانیان ته واو بکه ن.

ئه وان چ کاریکیان ماوه بیکه ن و ده یانه ویت له مه زیاتر چیمان له گه لدا بکه ن..؟! ده بیته چ بیرگه لیکی نامۆ و نامرۆقانه له که لله سه ری ئه و سه رکرده درهنده یه دا هه بیته؟! ئه و گومانه ناخمی ئازاره دا. ترسیک به پروونی له سیمای هه مو ماندا ده بینرا، به نیگایه کی پرله پرسیاره وه له یه کترمان ده روانی و له چاوه روانی ئه وه دا بوین ده بیته به م شه وه چاره نووسمان به چی بگات؟

من له و ئه ندیشه یه دا، له خو مدا رۆچوو بووم. دهنگی جه نگاهه ریگ به ئاگای هینامه وه. «ئه وه تا گه وره م دۆزیمانه وه له نیو ماله که ی خویدا ئاگریکی له به رده مدا بوو نزای لی ده کردین» پیرشاهۆ به جهسته لاوان، به لام له چاوه کانیاندا تائه و ساته ش هیزیکم ده بینی پرله خو راگری و ئازایه تی، هه ردوو دهستی له دواوه به سترابوو، ئه و

پۆشاکەى لە بەردابوو کە لە ھەموو بۆنە ئاینیەکاندا دەى پۆشى. کراسىكى ئاودامانى سىپى و پشتىنىكى سوری گرى گرى دراو لە پىشەوہ و کلاویكى قوچەكى سوری لە سەر بوو. لە نیوان دوو سەربرددا ھەتا ناوہ راستى گۆرہ پانى نیو ئاوايى ھىتايان و لە ویدا ناچارىان کرد لە سەر ئەژنۆکانى بەچۆکدا بىت و سەرى نەوى بکات، بەلام ئەو بەرسىقى فەرمانى جەنگاوەرەکەى دایەوہ و سەرى بلنڊکردوو نىگایەكى پڕلە وزەى بەنىو ئىمەدا گىرا، وەک بۆ کەسىک بگەریت. من ئەو نىگایانەم دەخویندەوہو دەمزانى بەدووى یەسنا دا دەگەریت، لە ناخى خۆمدا پىم وت: ئەو چوو دەبیت ھەمىشە نزا بۆگەراندەوہى بکەین.

سەرکردەکە بەچاوە تىژەکانى بەتاسەوہ لە دیمەنى پڕشکۆى دەروانى و بە چەند ھەنگاویک لى نىزىک بوویەوہ و فەرمانى بە سەربرەکانى کرد درىژە بەکارەکانى خۆيان بەدن، لەدواى ئەوہ زۆرىک لە سەربرەکان بەنىو ھەموو مالاھەکانى ئاوايدا بلا بوونەوہ، کەوتنە کۆکردنەوہى ھەموو شتىكى نیو ئاوايى و لەنىو گۆرہ پانەکەدا مۆليان ئەدا.

ئەوان چى دەبەن با بىبەن، با ھەموو گەنم و جوۋ كانى
 نىو ەمبارەكانى مالەكان بەرن، با ھەموو مەرۋ مالات و
 ئەسپ و مريشك و كەلەشېرو قازو پەلەو ەرەكانى تر
 بەرن، با ھەموو ميوە وشككراو ەكانى بە پەتى خورى بە
 گويسەبانەى سەربانەكانەو ە بوون بىبەن، با ھەموو ديزەى
 پۇن و قاورمەو پون و كەرەو پەنيرى نىو گۆزەكان بەرن،
 با ھەرچى گۆزە و مەركانە و دارە وشك و كەلەككراو ەكانى
 نىو خانى ئازەلەكان بەرن، چى لىدەكەن بابىكەن، بو ئىمە
 گرنگ نىيە؟! ئىمە دەتوانين ھەموو ئەوانە بە دەست بىننەو ە،

لهسهرهتاوه بههيزو توانای خومان چون کومان کردوتهوه،
ئاوا بهرههميان دههينينهوه، بهلام لييمان گهريين با بهئازاری
ناخ و دلمانهوه بژين، لييمان گهريين باوهک بونهوهريکی بي
لانه و خوراک لهو دهشته پان و بهرينهءا، لهنيو ئه و دول و
کهلهبهرا نهءا بهئازادی ژيان بکهين.

ئهوه ئهنديشههه ئيمهه ديل و بريندار بوو لهو دوخهءا
ئارهزوومان دهکرد. بهلام ئهوان وهک ئيمه بيريان نهکردهوه،
ئهوان ههرلهسهرهتای هيرشهکانيانهوه چاوهپرلهخوين و
برسيه کانيان له ههموو شتيکی ئيمه بريبوو، بوخويان وهک
پيشههه ههميشهبيان رهفتاريان دهکرد.

سهرکردهکه به بيکهنينيکی گالته ئاميزهوه پرووی له پير
شاهو کردو وتی:

ئيوه نهوهه شهيتانن، شايههه ئهوهه لهوه خراپترتان
بهسهر بيت، چون دهتوانن بهرگري له خواست و پهيامی
پهيامبهههه مهزمنان بکهن؟ خودا بوخوی فهرماني پيداوه
ههموو مروفايهههه له ژير فهрман و ئاموزگاری ئه و دا بيت.
تا ناشتی و يهكسانی بو ههموو مروفايهههه بهدهست بينين.

پيرشاهو کاتيک ئهوهه لهو سههرکرده کهته و
زه بهلاحه ژنهفت، که بهرگيکی رهنگ قاوهيهههه له چهرمی
حوشتر پوشيبوو، شمشيره تيزوو باریکهکههه بهکهمهريدا
شورکردبووه، به نيگياههههه ئاگر ئاميزهوه لهي روانی و پاشان
به ههستيکی پرله متمانه بهخو بوونهوه وهلامی دايهوههههه وتی:

-په یامی ناشتی و یه کسانى لای ئه هورا مه زدايه! ئيمه له نيو خاک وئاوى خو ماندا به ناشتی و ئارامی ژيانمان ده کرد، هيرشمان بو سهر هيچ كه سيك نه بردوو، جگه له بهرگر يکردن له ماف و مال و خاکی خو مان. ئيوه خو تان به ناشتی خواز ده زانن؟ تو پروانه، بزانه چیتان به سهر هیناوين...! چ خوینیکتان پرشتوووه و ئه م خا که خاوينه تان به خوینی ئيمه سور کردوو، ئه وه كه ی په یامی ناشتی و یه کسانیه؟ به توپزی ناچارمان ده که ن باوه پر به ئاین و په یامبه ری ئيوه بینین. ئيمه نه وه ی شهیتان نین. ئاگر لای ئيمه پیروژ و به نرخه، چونکه سه رچاوه ی هیز و وزه و خو شگوزهرانی مرو قايه تيبه. ئيوه له ئاگر ده ترسن، ئيوه ناتوانن له مانای جوانی و نرخى ئاگر بگن، ئيوه هه موو جوانیه ک به نه فرهت ده که ن.

سه رکرده که له نیگا گرژه که یدا ئه و هه لچوونه ی ناخی ده بینرا. به هه موو هیزیکى که له متمانه ی ناخیه وه هه لده قولاً به سه ر پیرشاهو دا نه راندی و وتی:

-خودا شهیتانی له به هه شت ده رکردوو، هه ر بویه دۆزه خیشی به ئاگر سپاردوو به بو سزای هه موو ئه و مرو قانه ی به رهنگاری په یامه کانی په یامبه رمان ده که ن، تا ببیته سه ر چاوه ی ترسیک بو نه هیشتنی تاوان و خراپه کاری و نایه کسانى.

پیر شاهو به خنده یه کی گالته جارانه وه به شینوازیک

وہلامی دایہ وہ، کہ ہم موو ہستی تورہ بی سہر کردہ کہی لہ
شمشیرہ کہیدا کو کردہ وہ وتی:

-ہم موو ئوانہی ئیوہ کردو تانہ گورہ ترین و قیزہ و نترین
تاوانی مرو قایہ تیہہ. دەبیت ئیوہ پوژیک لہ نیو ئو و ناگرہی
لیی ہلدین و دہترسن بسوتینرین و ئو دوزہ خہ دروینہی
بو تو قاندنی ئیمہ دروستتان کردوہ خو تانی تیا سزابدریت.

سہر کردہ کہ نہ بہیتشت لہ وہ زیدہ تر پیرشاہو دریزہ بہ
قسہ کانی خو ی بدات، شمشیرہ کہی لہ کہ مہری ہلکیشا و بلندی
کرد بہ ہم موو ہی زیہ وہ دای نہ واندہ وہ و لہ ملی پیرشاہو دا
چہ قاندی، خوین لہ ہم موو شوینیکی ملیہ وہ فیچقہی کرد
و دہر ژایہ سہر ئو و خو لہ وشکہی کہ ہمیشہ خاوینمان
دہ کردہ وہ. سہر کردہ کہ بہ و ہش نہ و ہستا، شمشیرہ کہی
لہ ملیدا توندتر کرد و ہک ئوہی گایہ ک سہر بپریت کولی
نہ دا، تاسہری لہ لاشہی جودا کردہ وہ. کہ لہ سہری پیرشاہوی
کہ تا ئو و ساتہش چا و ہکانی لہ ئومیدی ژیاندا کرابو نہ وہ،
بہ دەست و مہ چہ کہ ئہ ستورہ کانی تا ئاستی سہری خو ی
بلندی کردو و پرووی لہ ہم موو مان کردو وتی: ئوہی بتوانیت
لہ بہر دەم ئیمہ دا بووہ ستیتہ وہ و بروا بہ ئاین و تاک پەرستی
خودا نہ ہیئتیت و ہک ئہم نہ وہی شہیتانہ سہری دەپہرینم.

ترس ناخی ہم مووانی تہ نییہ وہ، مندالہ کان دەیان قریشکان
و خو یان دەخزانہ نیو باوہشی دایکیان، گریان و ہاوارو
پارانہ وہ بہ یہ کدی تیگہل ببوو، دواتر زانیم کہ (دایکہ مرواری)

بۆی گۆرپامه‌وه، هه‌موو ئه‌و پیاوانه‌ی له‌جیگه‌ی خۆیانه‌وه به‌ده‌م گریان و پارانه‌وه کړنوشیان بۆ ئه‌و سه‌رکرده‌ درنیه‌ ده‌بردوو به‌ ده‌نگیکه‌ی بلند ده‌یانگوت: «مه‌مان کوژن، ئیمه‌ ئاین و فه‌رمانی ئیوه‌مان په‌سه‌نده.»

هه‌رئه‌وان بوون دایکه، ئه‌وان رینوویی سه‌ربره‌کانیان کردوو نه‌ینی هیز و توانای یه‌سنای فریشته‌یان بۆ درکاندن، هه‌رئه‌وان بوون له‌سه‌ر خواستی سه‌ربره‌کان به‌ویستی خۆیان له‌نیو ئه‌شکه‌وتی په‌رستگا‌که‌دا تفیان له‌ هه‌ر حه‌وت نیوه‌ گۆزه‌که‌ی ئاگره‌که‌ی یه‌سنا کردوو به‌نه‌فره‌تیا‌ن کرد...! هه‌ر ئه‌وان بوون نه‌ینی هیز و تواناو باوه‌ری ئیمه‌یان بۆ سه‌ربره‌کان درکاندوو ئاگریان له‌ ناخ و هه‌ستی ئیمه‌ دا توران، هه‌رئه‌وان بوون ناپاکیان به‌رامبه‌ر به‌ ئه‌هورا مه‌زدای مه‌زن کردوو نه‌یانتوانی به‌ متمانه‌وه به‌رگری له‌ په‌یام و پاسپارده‌کانی بکه‌ن.

تۆ بزانه‌ له‌دوای ئه‌وه چی پوویدا...؟! من له‌ جیگه‌ی خۆمه‌وه نه‌فره‌تم له‌ خۆم ده‌کردو قیزم له‌ خۆم ده‌هاته‌وه، له‌ نیو ئه‌و مروّقه‌ ترسنۆکانه‌دا ژیا‌ن ده‌که‌م، ئاره‌زووی ئه‌وه‌م ده‌کرد له‌بری پیر شاهۆ یان به‌وینه‌ی ئه‌و له‌بری مه‌چه‌کم سه‌رم بېرا‌باو ئه‌و دیمه‌نه‌ به‌ئازارو خه‌مناکه‌م نه‌دیدبا.

ئای چیم بینی...! بریا له‌و جه‌نگه‌دا هه‌ناوم به‌ شمشیز ده‌ربه‌تاباو جه‌سته‌م پارچه‌ پارچه‌ بکرا‌با. من به‌رگه‌ی هه‌موو ئه‌و ئازاره‌م ده‌گرت، به‌لام چۆن بتوانم به‌رگه‌ی ئه‌و هه‌موو

تاوان و تالانییه بگرم که به سهر ئیمه دا هینایان...؟! ئای ئه و
سه برپانه چییانکرد! لیته گه ران به و هه موو ئازار و خه مه وه
خۆمان بخۆینه وه.

له دواى كۆكردنه وهى هه موو خۆراك و كهل و په له كان،
له نيو ئاپۆراى جهنگاوه ره كاندا چه ندپياويكى پۆشته و ردين
دریژ به سواری ئه سپه وه هاتن، له نيزيكمانه وه دابه زين و
كه ميک له و خۆراك و ئاژهل و بالنده و توره كه گه نم و
جۆكانيان روانى، پاشان له گه ل سه ركرده كه دا كه وتنه سه و داو
مامه له لى ماله كانمان. له ماوه يه كى كه مدا له سه ر نرخيك
پيكه اتن و پياوه كان، كه به بازرگان ده چوون هه ريه كه يان
كيسه يه ك دراويان راده ستى سه ركرده كه كر دوو هه موو
شتيكيان له گه ل خويان برد.

ئه وان هه ر به وه شه وه نه وه ستان، چه ند جهنگاوه ريک له گه ل
سه ركرده كه لي مان نيزيك بوونه وه و به نياگيه كى پرله نيترانه وه
چاويان به نيو هه موو ژنه كاندا ده گيتر، له و ساته دا چه ند
جهنگاوه ريک هه موو ئه و ژن و مندال و پياوانه ي گونده كانى
ده و روبه رى ئاوييان له گه ل خوياندا هينابوو تي كه ل به ئيمه يان
کرد. ئيمه وه ك مه رو مالات له نيو ئه واندا كه وتبووين و له
چاوه روانى ئه وه دا بووين چاره نوسمان به چى ده گات!

سه ركرده كه فه رمانى پيكردين هه موو ئافره ته كان
بچه لايه كه وه و له پياوه كان جودا بنه وه، له دواى ئه وه
كومه ليك جهنگاوه ر تاويان دا به ئه و مندالانه ي له ئاميزى
دايكياندا له ترسى دوباره بوونه وه ي ديمه نى خوين و كوشتن

خۆيان خزاندهبوو، بهتوپىزى لىيان جودا كردهوه و بهرهو خانويهكى نزيك برديانن و دهركايان لهسهرداخستن.

دیمهنى ئەو سەرکردەیه زۆر ناشرین و ترسناک بوو دایکە! هەرگیز بهمرۆف نەدەچوو. کاتیک بەلای مندا تێپەری و له ئافرهتەکان نیزیك بووهوه، جهستهی بۆنى خوینى لێدههات... بهویستی خۆی چاوه پرله ئارهزووهکانی بهنیو یاندا دهگێراو دهستتیشانی ئەو ژن و کچه شوخ و شهنگانهی کرد، که دلای دهیخوازی و لهلایهکهوه مۆلیانکردن، هەرچی ژنی پیرو پهککهوته بوو بردیاننه شویتیکی ترهوه و له ئیمه دووریان خستهوه. فهرمانی کرد قۆل و مهچهکی ئیمه له دواوه ببهستن و بۆ نیزیکی کهناری چهمهکه دورمان بخرهوه.

ئهو هی لهمه‌رگ به‌ئازارترو مه‌ترسیدار تر بوو، هاوارو قریشکه‌ی ئەو کچ و ژنانه بوو، که هەر یه‌که‌یان په‌لی به‌دهستی جه‌نگاوه‌ریکی ره‌نگ تاریک و چلکنه‌وه بوو، به‌تۆپزی به‌رهو ماله‌ چۆل و خامۆشه‌کان په‌لکیشیان ده‌کردن. ئای ئەوه چ دیمه‌نیکی به‌ئازار بوو! له‌و دۆخه‌دا به‌مه‌چه‌کیکی قرتاوو جه‌سته‌یه‌کی ماندوو و لاواز و شه‌ته‌ک دراوه‌وه من چیم بکرده‌یه؟ به‌رامبه‌ر کۆمه‌لیک درنده‌ی به‌هیزوو چاوبرسی. له‌و ساته‌دا تامه‌زرۆی مه‌رگی خۆم ده‌کرد، ئای مه‌رگ، تۆله‌ کوویی ئەم گه‌ردوونه‌دایت؟ بۆچی به‌دهم هاوار و ناله‌ و ئازاری ئیمه‌ی بیده‌سه‌لات و تاوانلیکراوه‌ وه‌ نایه‌یت؟ تۆ له‌ کوویی؟ بۆنایه‌یت له‌ چاوتروکانیکدا پۆحمان کیش بکه‌یت و

چاوه كانمان كويرو گويكانمان كه پ بكهيت و دله لاواز و پرله نازار و خه مەكانى ئيمه بوهستينيت، تا چيتر ئه م ژيانه تال و خه مناكه گه مە به ههست و سۆز و ژيانمان نهكات؟! تو له كام قوژبنى ئيمه دايت؟ بۆچى خۆت لى حه شار داوين، بۆچى له و ساتانهى ژيان جوانى و هيو او خه ونه هه مەرهنگه كانى خۆى پيڊه به خشين، تو له هه موو شوينيكى ئيمه دا هه بوويت و مه ترسى دابراى ئه و ژيانه ت به ههسته كانمان ده ناسان. ئيستا تو به كيشانى رۆچى كام له و مروقانه وهيهيت كه هيو او خه ونى جوانيان بۆريان ههيه و به تامه زرۆوه خه ون به سپيڊه وه ده بينى؟ تو بۆ ئه وه نده به ويستى خۆت رهفتار ده كهيت. ئيستا ئيمه له چاوه پروانى هاتنى تودا ئارامى له جهسته مان نه ماوه، دهسته كانمان شه تهك دراوه، تا به ناچارى بانگهيشتت بكهين و ناچار ت بكهين و بته كينه ميوانى ناوهختهى ته مەنى كورتى وه رزه كانى ژيانمان...!

شه و له بهر هاوار و نالهى ئيمه بيزار بوو، له چاوه پروانى سپيڊه ئارامى ليبرابوو، ئيمه شه و مان له خه ون توران و ئه ستيره كانى ئاسمانمان بيزار كردوو دارو گه لا و گول و باخچه كانمان، به ئاگاهيتايه وه. نه مانه يشتت چاوه ماندوه كانيان سه رخه ويك بۆ پرسنگى خۆرى سبهى بشكيتيت. ئه وه نده هاوارمان كرد، تا سپيڊه مان به ئاگاهيتايه وه و له پيشوه ختى خۆيدا به پرسنگيكى خه مناكه وه ليبي روانين.

پر به ناخم گازی دهکهم

ئارین پویشت، ئه و وه لامم ناداته وه، ههستدهکهم ته می
 جهسته م له گه ل نه مانی دهنگی ئه و دا بلاوده بیته وه. بوونی خۆم
 له یاد دهکهم و دهگه پیمه وه نیو تاریکی رۆحم و له گه ل ناخی
 خۆمدا دهپه یقم. دهمه ویت بوونی خۆم بدۆزمه وه و بیرله وه
 دهکهمه وه، جو له به جهسته ی ونبووی خۆم بدهم، له گه ل ئه و
 هه و له بیته نجامه دا ئازاریکی به تین وه ک بروسکه یه ک به پشتی
 سه رمدا دیت و نیوه ی سه رم له پشتی سه رمه وه، تا گه رووم
 دهگریته وه. پرسپاری ئه وه له خۆم دهکهم، بوچی ههست
 به بوونی هه موو جهسته ی خۆم ناکهم؟ بوچی ئه و ئازاره

جەستەشم ناگریتەو؟ بریا هەموو جەستەم هەتا نووکی
پەنجەکانم پۆچووی ئەو ئازارە بوونایە، تا جەستەى خۆم
بدۆزمەو و هەولێ بزواندى بدەم و لەم شوینە نەفرەتییەى،
کە بۆخۆیشم نازانم کوێى ئەم گەردوونەى تێى کەوتووم
قوتارىکەم؟!

بیرگەلێکی نامۆ تۆقینەر بە مێشکەدا دین و دەچن و
لەهەموویاندا زیدەتر بیرم بۆئەو دەچیت، بەدەستی یەکیک
لەسەر پرەکان سەرم لە لاشەم جیاکرایتەو، ئەگەر نا مەرۆف
چۆن هەست بە بوونی جەستەى خۆى ناکات، یان ناتوانیت
چاوەکانى بکاتەو بۆ ئەوێ لە شوین و کاتى خۆى دالیا
بیت...

وشەى سەرپر ناخم دەهەژینیت و بەدوویدا دەچم، بیرى
خۆمى بۆ ئەدۆزم، هەستدەکەم وشەى سەرپر بە بیرو
هەستەکانم نامۆ نەبیت. لەگەڵ پۆچوونم بە دوویدا وەک
ئەوێ لە نیو خەونیکى قولدا پۆچووبم، هەستەکانم لە دیمەنى
ئەو کۆلانا نە کۆدەبیتەو، کە دەنگى تەقە لە هەموو شوینیکیدا
دەنگ ئەداتەو. من گوێبىستى هیچ دەنگیکى نامۆ نیم لە
گوێکانمەو، دیمەنى روداوەکانم ئاراستە بکەن و روداوەکانم
بە بیر بەیننەو. هەستدەکەم ئەم دیمەنە یادەوهریبە و نیووەکانى
خۆمەو بۆخۆیان وەک تاقگەى ئاو دەرژینە ناخمەو.

ئای! چەند هەست بە شادمانى دەکەم، کە لە دیمەنى
جەستەى خۆم دەروانم! بە بەرگیکی شەرپانەو خۆم بەستووە

و فېشه كدانه كه م به به رو كمد هه لواسيوه. كلانشينكو فيك له شانمدايه و هه قال نه سرين له تهنيشتمه وه به وينه ي من له چاوه رواني گه رانه وه ي ئه و پيكا بانه يه، كه شه رقانان بو به رهي پيشه وه ي جهنگ ده گوازنه وه. ئيمه له نيو تاريكي ئه وشه وه دا به رووني هه ست به بينيني ئه و هه قالانه ي خومان ناكه ين، كه له نزيكمانه وه له خوئاماده كردندان بو جهنگ. چاويك به ده ورو به ري خوئاماده گيرم و هه نديك له و هه قالانه ده ناسمه وه كه وهك گروپيكي پيكه وه به نيو ته له بنده كاني سنوري نيوان (توركيوا كو باني) په رينه وه. ئه نديشه م بولا ي (هه قال ئه حمه د) ده چي ت كه له كاتي تيپه رينمان به نيو ته له بنده كاني سنوردا فه رده يه ك ناني له گه ل خو ي هينا بوو، كاتيكي په رينه وه به هو ي قورسي جه سته يه وه هه ناسه بركي ي پيكه وتبوو. له و دوخه دژوارو پر مه ترسييه ي كه جه ندرمه كاني توركيوا هه ستمان پينه كه ن و به رده سترپيژي كولله مان نه دن، خو ي گه يانده نزيكمه وه وه و به دنه گه گر ه كه ي پني وتم: «دايكم ئه م هه موو نانه ي بو كردووم و ئه ترسم نه گه مه لاي هه قالان و له تيكي لي نه خوم»، به خه نده يه كه وه پيم وت: «بيدهنگ به ئيره كه ي جيگه ي ئه و قسانه يه، پيمان بزائن ئيمه ش ده مي ليوه ناده ين.»

له و ساته دا دهنگي هه قال نه سرين به خو ي هينامه وه پيم ده لي ت: «ئيس تا كاتي ئه وه يه له گه ل ئه و هه قالانه ي له به ره كاني پيشه وه ي جهنگن جيگوركي بكه ين.» ده ستيك بو نيو قولايي تاريكي پيشه وه مان دريژ ده كات، كه تاوانا تو يك چه خماغه ي

ئاگرى بۇمب و ھاۋەنى جەنگەكەى لىۋە بلىند دەبىت رۇشنايىيەكى
كەم بە پروى ھەقال نەسرین دەبەخشىت. دەلىت:

–ئە شۋىنەى ئاگرى لىۋە بلىند دەبىت بازارى سەۋزە
و ميوە فرۇشانە. كەمىك دەستى بۇلاى راستى خۇيەۋە
دەبزوئىت و دەلىت: ئەۋەش گەرەكى شارەۋانىيە، كە بىناى
شارەۋانى لىيە، ھەقالانمان لەناۋ بىناى شارەۋانى و لەنىۋ
بازارى سەۋزە فرۇشانەۋە رىگرى لە سەربرەكان دەكەن.
ئەۋ شۋىنە ماۋەى دوو رۇژىك دەبىت شەرىكى قورسى تىايە
سەربرەكان دەيانەۋىت لەۋىۋە ھىرش بۇ بەشى پىشتەۋەمان
بكەن و بگەنە دەروازەى سەرەكى سنورى توركىا، ئەگەر
ئەۋان سەرکەۋن ئەۋا پىشتمان دەگىرىت و ئەۋ تانكانەى
دەۋلەتى توركىا لەئامادەباشىدان دىنە ناۋەۋە و بەتەۋاۋى
كۆنترۇلمان دەكەن. دەبىت چاۋەكانت بکەيتەۋە مەلىك، ئەمە
شەرى مان و نەمان و سەرکەۋتەمانە! ئاگادارى خۇتە تۆ
يەكەمجارە دەجەنگىت، پىۋىستە ئاگات لەۋ فىشەكانەت بىت
و بە فىرۋى نەدەيت تا دلىيانەبىت لە نىشانەكانت لە خۇتەۋە
تەقە مەكە.

دەستىك بۇ ئەۋ فىشەكە دەبات كەۋەك ملوانكە بەئىخەى
خۇيەۋە ھەلىۋاسىۋە دەلىت:

–كاتىك زانىت فىشەكت پىن نەماۋە و چۋاردەورت گىراۋە
و ناتوانىت خۇت قوتاربكەيت، بۇئەۋەى بە زىندوۋىي نەكەۋىتە
دەست سەربرەكان بۇخۇت بەكارى بىنە.

به خنده‌یه که وه سیماگه شه که ی که له نیو تاریکیدا ئومیدی
سه رکه و تنی تیا ده بینم، پیم ده لیت: ئه م قسانه م بۆ ئه وه
نییه که هه موساتیک بیر له کوشتنی خۆت بکه یته وه، ته نها
بیره نانه وه یه بۆ دۆخیکی نه خوارا و.

په یقه کانی هه قال نه سرین وه ک لپرسراویک هیژیکی
له راده به در به ناخم ده به خشیت و ئاره زووی ئه وه ده که م،
چی زووتره خۆم بگه یه نه په شه وه ی به ره ی جه نگ و به و
رینمایانه ی پیشته ره له خولیکی نهینی له گه ل هه قال نه سرین
بینبووم، ئه زمونیان بکه م و وه ک قاره مانیک میژوویه کی
پرشکو تومار بکه م.

له و ساته دا بیرم بۆلای ئارین ده چیت، واهه سته ده که م ئه و
له نیو ئه ندیشه ی خۆیه وه من له م دۆخه دا ده بینیت و هه ست به
هه مو هه لسو که وه ته کانم ده کات، وینه ی ئه و له ئه ندیشه مدا
وه ک فریشته یه ک خۆی ده نوینی و دووباره له کاتی مه رگا
ژیان به نیو جه سته مدا ده کاته وه.

دهنگی نزیکبوونه وه ی پیکابیک سه رنجم بۆ نیو تاریکی
کۆلانیکی ته نیشتمان راده کیشیت و له گه ل نزیکبوونه وه یدا،
دهنگی پیکه نینی ئه و شه رقانه کچانه ده بیستم، که له گه ل دهنگی
تاودانی بزویته ری پیکابه که دا ئاویته بووه. قریوه ی پیکه نینی
ئه وان زیده تر ناخم ئاگرده دن، ئای له جوانی ئه و کیزانه ی
به هه سستیکی پرله ووره وه به رامبه ر درنده ترین وینه ی مروّف
ده جه نگن و چۆک به میژده زمه مه ی مه رگ ئه دن! ئه و دهنگه

تەزوویەکی پەرلە ھیز و وورە بە نیو ھەموو دەمارەکانی مندا دەھینت، جەستەم دەبیتە پارچەبەک لە ئاسنی سەرت و ھیچ فیشەکیک توانای برینی نییە.

ھەقال ئەسرین دەلیت:

–پێدەچیت سەرکەوتنیکی مەزنیان تۆمارکردیت بۆیە بەو شیوہیە دەتریقینەوہ.

من لەو ساتەدا لەگەڵ خۆم ئەدویم و دەلیم: ئەوان وەک زۆریک لەو ھەقالانە ی تر، کە پیش ئیمەو بەرەو جەنگ بەریکەوتوون، وەک چۆن بۆ گەشت و ئاھەنگ بچن، بە دەم خۆئامادەکردنەوہ، خەندە لە لیوہکانیان دەباریت و پیشوہخت مژدە ی سەرکەوتن بە یەکدی دەبەشن.

لەگەڵ نزیکبوونەوہ ی پیکابەکە، ئەو لایتە نزمانە ی کە بەئاستەم کۆلانە کە رۆشن دەکاتەوہ، ئەو خۆلە وشکە دەبینم کە تیکەل بە رۆشنیایی دەروبەری دەکات. کاتیک پیکابەکە دەگاتە لامان، کیژانی شەرڤان لەگەڵ دابەزینیان سەربریک لە پیکابەکە دادەبەزینن کە دەستەکانی لە داوای بەستراوہ، بەھۆی رەنگی رەشی پۆشاکە کە یەوہ بەئاستەم دەبینم. دووشەرڤانی کچ لە ھەردوولاوہ تاویان داوہتە قۆلی راست و چەپی و بەرەو ئەو خانووی دەبەن، کە پەنجەرەکانی بە بەتانی ئەستور داپۆشراوہ تا بەھۆی روناکی ناوہوہ ی نەبیتە ئامانجی موشەکی دوژمن.

ئارەزووی ئەو دەکەم دیمەنی ئەو سەربرە ببینم،
 کەبەئاستەم بەرەو دەرگای خانووێ که ڕێدەکات. بەلام
 پێدەچیت هەقال نەسرین هەستی بە تامەزرۆیی نیگاگانم
 کردبیت بۆ بینینی، پێم دەلێت: وەرە با بچینە ژورەو بزانین چ
 باسە. کاتیکی دەچینە خانووێکەو، شەرڤانان سەربرەکیان لە
 سوچی ژوریکدا داناوو بەو دیمەنەئەکی خۆین بەسەر و چاویدا
 هاتوئە خوارەو و جلەکانی لە خۆل و خۆینی جەستەیدا ڕەنگی
 گۆراو، بێدەچیت تەواو شەکەت و ماندوو بیت. چاوە کزەکانی
 بە دیمەنی ئێمەدا دەگێریت، کە نیوێ بازنەیهکمان بەدەوریدا
 گێراو. پێدەچیت داوای شتیکیان لیبکات چاوەکانی لەسەر
 یەکی بەیهکمان لەنگەردەگریت، من بە نیگاگانی ئەو هەستی
 دەخوینمەو، کە تامەزرۆی خوارنەوێ کەمیک ئاوی بیت،
 هەستی مەرفانەم بۆ ئەو دیمەنەئەکی دەبزویت وەک بونەوێکی
 بێدەسەلات و بریندار هانا بۆ ئێمەئەکی مەرفان دەبات. لە هەقال
 نەسرین دەروانم کە لە تەنیشتمەوێ وەستاو و بە وریاییوێ
 چاودیری ڕەفتارەکانی سەربرەکی دەکات. پێی دەلێم:
 -لەوێ ئەچیت زۆری تینوو بیت، دەچم کەمیک ئاوی بۆ
 دەهینم.

هەقال نەسرین بە هەلچونیکەوێ تاو ئەداتە مەچەکم، وام
 دەبینم ئاگر لە چاوەکانییەوێ بیتە دەرەو، دەلێت:
 -ئاوی چی دەهینیت ها؟ تۆ هیشتا لەگەل یان نەجەنگاویت،
 ئەگەر تۆ بەو شیوێهێئەو بکەویتە بەردەستیان ئەزانێ چیت
 لێدەکەن!...

من بەردەوام چاوەکانم لەسەر دیمەنی ھەلچوونی ھەقال
نەسرینە ھێشتا ئاگری ناخی لە چاوەکانیەو دەبینم، ھیچ
وہلامیک لە ناخی خۆمدا نابینم، تا بەرسیقی بدەمەوہو
چاوەروانی ئەو دەکەم پەیفەکانی تەواو بکات. ئەو ھەست بە
بیدەنگی ناخم دەکات و بە ھەستیکی پرلە ھەلچونەوہ دەلیت:
-ئەوانە مرۆف نین.. کاتیک دەکەویتە بەردەستیان
بەمردوویی بیت یان زیندووی، لە جیگەیی خۆت بەو چەقو
تیژەیی بەکەمەریانەوہیە سەرت لەلاشەت جیادەکەنەوہ.

ھەست بەو ھەلچوونەیی ناخی دەکەم کە لەدەستەکانیدا
بەتوندی بەمەچەکم دەبەخشیت. لەگەڵ خۆی بۆدەرەوہی
خانووە کە پەلکیشم دەکات و دەمباتە نیو تاریکی کۆلانەکەوہ
و بەدەنگیک ھەستی پەشیمانی ئەو ھەلچونەیی تیا ببینم،
دەلیت: مەلیک تو ئەوینداریت، رینگەمەدە ئەو ھەستە لە ناخدا
رەنگی خۆی بداتەوہ. ئیمە لە جەنگدا، لەجەنگیک ھیچ بە
ھایەکی مرۆفایەتی تیا نابینریت.

لەگەڵ تەواو بوونی پەیفەکانی دەستی لەمەچەکم ئەترازینی
و چەند ھەنگاوێک بەرەو تاریکی کۆلانەکە پینشم دەکەویت.
من لە جیگەیی خۆمەوہ پرسیارگەلیک ناخم دەھەژینیت و بە
ھەستیکی پرلە پەشیمانییەوہ پی دەلیم:

-ھەقال بۆچی ئەم داعشانە دیلەکان سەردەبەرن؟

ھەقال نەسرین بیئەوہی لە جیگەیی خۆی ببزویت، چاوەکانی
لە نیو دیمەنی ئاگری جەنگەکەیی پینشەوہمان راماوہ، بەدەنگیکی

نزم تیکه‌ل به ناله و ته‌قه‌ی ئه و بۆمبانه یه، که له دوره وه دین. ده‌لیت:

ئـه وه میژوویه کی خوینای هه‌یه و ئه‌مانه ده‌یانه‌ویت هه‌مان میژوو دوباره‌بکه‌نه‌وه، که جه‌نگ و داگیرکاری و تۆقاندن و سه‌ربرین زمانحالی بیرو بۆچونیان بووه؟! ئه‌مانه ده‌یانه‌ویت به‌و شیوه‌یه هه‌ستی ترس و هه‌ره‌سی متمانه له‌ناخماندا بچینن، تا داگیرمان بکه‌ن و بمانکه‌نه کۆیله‌ی هه‌ز و خه‌ونه ئه‌هریمه‌نه‌کانی خۆیان. تۆ بپروانه، مرۆف بونه‌وه‌ریکی چه‌ند جیاوازه، له‌چاو هه‌موو بونه‌وه‌ره‌کانی سه‌ر زه‌وی ئاژه‌له‌ درنده‌کان، به‌هه‌مان سه‌روشتی درنده‌ی خۆیان په‌فتار ده‌که‌ن. که سه‌روشت پێی به‌خشیون و هه‌رگیز له‌سه‌روشتی خۆیان ناگۆردین. ئاژه‌له‌ جوان و ساده‌کانیش به‌ سه‌روشتی خۆیان په‌فتارده‌که‌ن و ده‌بنه‌ نیچیری درنده‌کان. ته‌نها مرۆفه، به‌هۆی چۆنیه‌تی بیه‌رک‌دنه‌وه‌یانه‌وه بۆژیان په‌فتاره‌کانیان ده‌گۆریت و تاویک ده‌بنه‌ فریشته و مرۆف دۆست، وه‌ک تۆی ئه‌ویندار. تاویکیش ده‌بنه‌ درنده و سه‌ربر وه‌ک ئه‌و داعشانه‌ی چه‌قۆکانیان بۆ گه‌ردنی ئیمه‌ تیز کردۆته‌وه. جه‌نگ مرۆف ده‌کاته درنده یه‌کی ترسناک و له‌هه‌موو هه‌ستیکی مرۆفایه‌تی دای ده‌مالیت. مرۆف که‌ئه‌وین داریت، هه‌موو مانایه‌کی جوانی ژیان و مرۆفایه‌تی له‌ خۆیدا ده‌بینیت، تاده‌گاته‌ئه‌و ئاسته‌ی ناتوانی تۆله‌ی خۆی له‌و که‌سانه‌ش بکاته‌وه که ئازاری ئه‌ده‌ن. به‌ هیمنی ئاو‌ریک بۆمن ئه‌داته‌وه، که‌له دوايه‌وه وه‌ستاوم

و به بیده‌نگی گوئیستی په‌یقه‌کانی ده‌بم، که‌میک لیم نیزیکتر ده‌بیته‌وه به‌ره‌و روم ده‌وستیت. به نیگایه‌ک هیزو هه‌ستیکی تۆله‌ی تیا ده‌بینم ده‌لیت:

–مەلیک بیرله خۆت بکه‌ره‌وه! تۆ ئیستا شه‌رقانیت، ده‌بیت له‌جه‌نگدا هه‌موو هه‌ستیکی ئه‌وینداریت له‌گۆر بنییت و بیته بکوژیکی کارامه، تا بتوانیت سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر ئه‌و سه‌رپرانه‌دا به‌ده‌ست به‌ینیت، که‌خه‌ون به‌هه‌رس و تیکشکانمانه‌وه ده‌بینن. ده‌بیت وه‌ک پال‌ه‌وان ره‌فتار بکه‌یت، ته‌نها بیر له‌کوشتن بکه‌یته‌وه. هه‌قال ئه‌مه‌جه‌نگه، له‌جه‌نگدا هه‌چ سنوریک له‌نیوان ژیان و مه‌رگدا نامینیت.

ده‌نگی هه‌قالیک کوتایی به‌په‌یقه‌کانمان دینیت و ده‌لیت: «خیراکه‌ن پیکابه‌که له‌چاوه‌روانی ئیوه‌دایه»، ئیمه‌ش به‌په‌له‌سواری پیکابه‌که ده‌بین. هه‌قال نه‌سرین به‌ده‌نگیکی بلند که‌له‌ناخیکی پرله‌متمانه به‌خۆ بوونیه‌وه دیته‌ده‌ره‌وه ده‌لیت: بژی به‌رخودان.

هه‌مووان به‌هه‌مان تۆن ئه‌و په‌یقه‌دووباره ده‌که‌نه‌وه، منیش به‌وینه‌ی ئه‌وان به‌دلیکی پرله‌چاوه‌روانی بینینه‌وه‌ی ئارین به‌هه‌مان تۆن ئه‌و په‌یقه‌ده‌لیمه‌وه.

هه‌ستده‌که‌م به‌ره‌و قولایی ناخم رۆده‌چم، وک ئه‌وه‌ی له‌ناو خۆمدا خۆم بخۆمه‌وه هیدی هیدی له‌بوونی خۆم ئاواده‌بم و له‌خۆم بیئاگاده‌بم.

16

پئدەچیت خەوتبم یان لەخۆ چووبم، هیچیانم بۆیە کلا ناییتەو. دەنگی بەسۆزی ئارین بەئگام دینیتەو و پینم دەلیت: بائەو چیرۆکە تەواو بکەین.

نازانم بۆچی خۆر بەگرژییەو لیم دەروانیت؟! خۆمن ئاگرم بەنەفرت نەکرد. تاوانی من نەبوو، کە پەرسنگاکەیان بە سەرپرەکان ناسان، تاوانی من نەبوو، نهیتی هیز و توانای یەسنا یان درکاند، من بۆچی بەو ئازارو خەمەو گینگل بدەم؟ تاوان تاوانی ئەوانە بوو لە هەستی لاوازی خۆیانەو ئیمەیان پادەستی دوژمنان کرد. ئەوەتا... بزانه چیان لیکردین؟ هەموو شتیکی ئیمەیان تالانکردو دەستیان

بۆ ھەموو ئەو تاویرانە برد، كە وەستا پیرۆت بەدریژایی ژیاڤی تەمەنی خۆی بە نەخشاندى وینەى زەردەشتى مەزن بەخشى. بى چاوەروانى ھىچ پاداشتىك، لە ھەموو مالىكدا لەسەر پارچە تاویرىك پەيكەرى پەيامبەرى بۆ دروستكردبوون. بەلام ئەوان ھەموو يان كۆكردەوہ و بە شمشىرە كانيان شكانديانن و پارچە پارچەيان كردن.

ئەو نوسراوانەيان شىوان و سړىيەوہ، كە بە رېڤوسى (ئاقىستا) پەيامەكانى زەردەشتى پى نوسرابوو. تاويان داىە ھەموو ئەو قاپ و گۆزە و دىزە و كەرەستانەى كە لەبەرد و دار دروستمان كردبوون. ھەموو مەپرەكانى من و خەلكانى ئاواييان بردوو فرۆشتيان بەو بازارگانانەى لەھەموو شەركاندا لەگەل خۆياندا ھىتابويان و پىيان دەفرۆشتنەوہ، ھىچيان نەھىشتەوہ بۆمان. داىكە... تەنانەت ئەو تەونە تەختەيەى تۆ، بە خورى و لۆكە پۆشاكى ئىمەت پى ئەچنى ئەوہشيان برد. ھەموو خۆراك و گەنم و جۆكانى نىو عەمبارەكانيان كۆكردەوہ و وەك مالى خۆيان فرۆشتيان و ھىچ ژەمە خۆراكىيان بۆ ئىمە نەھىشتىنەوہ.

ئای ئەوانە چەند بى بەزەبى و بى ھەستى مرۆقايەتى بوون! ئەوان ھەموو شتىكى ئىمەيان تالا نكردوو برديان. با ھەموو ئەوانە بەرن، بەلام دەستيان بۆ ژن و كچەكانمان نەبردا و وەك كەنيزەك رەفتاريان لەگەلدا نەكردبا و نەيان فرۆشتبا. نازانم ئەوانە چۆن خۆيان بە نوینەرى خدا

ناساند؟ ئەوانە مەرۆف دۆست نەبوون، دېندىيەكى برسېبوون
 لە مېشكىياندا تەنھا تالانکردنى مال و ئافرەتەكانيان تياوو.
 تەنھا دەيانويست ئىمە ناچاربەكەن وەك خۆيان بىر بەكەينەو
 و بىرى خۆيان بەهيزتر بەكەن بۆ داگىركارى مەرۆفايەتى.
 ئاى..چيانكرد، بەو سېئىدە يە بەچاوە ماندووەكانى خۆم
 بىنيم، كەخەوى بەنەفرەت كردبوو، (نەكيسا) ى خيزانى
 (ئاسرەوان)م بىنى ئەو دوو خۆشەويستەى كە دووپايز
 خۆشەويستەى يەكدى بوون. ھەموو دارو دەوھن و پىدەشتىكى
 ئاوايى گەواھى ئەو رازە جوان وشىرینانەيان ئەدا، كە
 پەيامى خۆشەويستەى و جوانى ژيانيان بۆ دامەزراندنى
 ژيانىكى نوئ و ھاوسەرئىتى ئەنەخشان. لەيادت ماوہ؟
 ئەو رۆژەى ئەوان ئاھەنگى ھاوسەر گىريان كرد، ھەموو
 دارو دەوھنى ئاوايى بەدەم شەنەى باى خۆشەويستیانەو
 سەمايان دەكرد؟! بىرت ماوہ خەونەكانيان وەك ئەو دارانەى
 لەسەرەتاي بەھاردا چرۆيان دەكردو ئومئىدى خۆشەختى
 ژيانىكى كامەرانى بە دەرونى ھەمووان دەبەخشى.؟!
 بىرت ماوہ يەكەمىن مندالى كچيان ناونا خۆشەويستەى
 و لەبەردەم پىر شاھۇدا پىرۆزيانكرد؟! ئەوان.. نەكيسا يان
 برد و كرديانە كەنيزەك و دەستەكانيان بە گورىسيكى زىر
 پىچايەوہ و بەدواى ئەسپى سەرکردەكەدا رايان كيشا، بۆ
 ئىو تاريكى خۆيان. كاتىك ئاسرەوان دەيەويت لەدەستيان
 قوتارى بكات بە دووكەس قۆلبەستى دەكەن و بەشمشېرىك
 مىلى لەپشتەوہ دەپەرئىنن!

ئای ئەو چ دیمەنیکی نامرۆقانه بوو بینم؟! ئیستاش بهو
 ئازارەیی یادهوهریمهوه ناخم ژان ئەیگرئ و خهونهکانم تالتر
 دهکهن، من ئەو هه‌موو تاوانه‌م بینی دایکه. کاتیک قه‌لای
 جولندی شکا، هه‌مووان به خه‌نده تال و پرتاوانه‌کانیانه‌وه
 به‌دهم ئەندیشه‌ی سه‌رکه‌وتنی خۆیانه‌وه پێده‌که‌نین. هه‌موو
 ئەوانه‌ویان به خوی‌ن سورکردبوو، ئەو خاکه‌ خاوی‌ن و جوانه‌ی
 سه‌رچاوه‌ی ژیان و خۆشبه‌ختی ئیمه‌ بوو، به هه‌نگاوه‌کانیان
 پیسیان کردو ریگه‌یان پینه‌داین چیت‌ر بیر له ئاگر بکه‌ینه‌وه...
 ئەوان ئاگریان کرده دۆزه‌خیک بوئیمه، بوئوه‌ی بو
 هه‌میشه لای بترسین و چیت‌ر رووی تینه‌که‌ین و هانای بو
 نه‌به‌ین، منداله‌کانیان فی‌رکردین هه‌رله‌سه‌ره‌تای ژیانیه‌وه
 نه‌فره‌ت له ئاگر بکه‌ن، بوئوه‌ی هه‌رگیز متمانه‌مان پێی
 نه‌مینئ. ئای ئەوانه‌ چیان لیکردین؟! کاتیک رو‌یشتن ئیمه‌یان
 وه‌ک ئازهلکی برسی جیه‌یشت و له‌ دوا‌ی خۆیان تاریکی
 هه‌موو ناخ و ماله‌ کانمانیانی داگیر کردو هه‌موو هه‌ستمان
 به‌ کو‌یربوونی خۆمان ده‌کرد، ئاخ‌ر مرۆف چۆن نابینا
 نابیت کاتیک بیرئ ناخی تاریک بیت؟ له‌و رۆژه‌ گه‌رمه‌دا
 هه‌ستمان به‌ پرشنگی خۆر نه‌ئه‌کرد. ژیانمان له‌ دوا‌ی ئەوان
 بووه‌ تاریکستانیکی ئەنگوسته‌چاو. هه‌موو بیرو هزرمان
 له‌سوتانی ئاگر‌دا کو‌ده‌کرده‌وه. چیت‌ر ئیمه‌ ئەو مرۆقه‌ی
 پیت‌تر نه‌بووین، هه‌موو شتیکی ئیمه‌یان به‌ویستی خۆیان
 گو‌رئ و به‌رابردووی خۆمان نامۆیان کردین.

له‌دوای خویان تهنه‌ها جه‌سته‌ی ئازیزانمان و خاک و هه‌وایه‌کی ویران و پیسیان بۆ به‌جیه‌یه‌شتین، که‌ته‌ننه‌ها ئازهل‌ی د‌رنده و مارو میرو به‌ده‌وری جه‌سته‌کانه‌وه چیژیان لی ده‌بینی. من چۆن به‌ده‌ستیکه‌وه بتوانم هه‌موو جه‌سته‌ی ئه‌و ئازیزانه له نیو ئه‌و گۆزه‌گه‌ورانه‌دا بنییم، که بۆناشتنی مردوه‌کان دروستکرا‌بوون؟! ئه‌وان هه‌موو ئه‌و گۆزانه‌شیان شکان و وردوو خاشیان کرد. من چۆن بتوانم ئه‌و خاکه له بۆگه‌نی جه‌سته‌ی به‌ره‌تاوی ئه‌و هاوینه‌گه‌رمه‌خاوین که‌مه‌وه و جاریکی دی‌خاوینی و مانای ژیان بۆ ئاوابی بگه‌رینمه‌وه!؟

که‌یه‌سنا به‌جیی هی‌شتم، چیت‌ر ئومیدی ژیانم له‌ویدا نه‌ما. بریارمدا کوچ‌بکه‌م به‌ره‌و شوینیک شوینه‌واری ئه‌وانی لی‌نه‌بیته، بۆ شوینیک دیمه‌نی تاریکی ئه‌وانی نه‌بینیته. به‌وه‌که‌له‌سه‌ره‌قورس و پرئه‌ندیشه‌و ئازاره‌وه‌هه‌نگاوم نا، بۆخویشم نه‌مه‌دزانی به‌رو کوی ده‌رۆم، ته‌ننه‌له‌چاوه‌روانی ئه‌وه‌دا‌بووم شوینیک بکه‌مه‌مالی ئارامی خۆم و هه‌موو چیرۆکی ئه‌و تاوانانه‌بۆتۆ بنوسمه‌وه، تا له‌به‌رده‌م ئه‌هورا مه‌زدا سکالا بکه‌یت.

هه‌میشه‌شه‌وه‌کانم به‌ده‌م ئه‌ندیشه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی یه‌سناوه‌به‌ریده‌کردو بیرم له‌وه‌ده‌کرده‌وه‌له‌شه‌ویکا بگه‌ریته‌وه‌و ئاوه‌دانی و ئاشتی و ژیان و ئازادیمان بۆ بگه‌رینیته‌وه. نازانم رۆحی ئه‌و له‌کویدا ئارامی گرتوه‌؟

ئاخۇ ئەو ئىستا فرىشتەيەو لە ئاسماندا شەوانە لە گەل
 ئەستىرەكانا ئەدرەوشىتەو؟ يان تەنھا رۇحىكى ياخىيەو بە
 دواى جەستەى ئاگرىنى خۇيەو دەگەرپىت؟ دەبىت چۆن
 بگەرپىتەو و لە چ شىوہو جەستەيەكدا خۇيم نىشان بدات!
 ھەموو شەويك بەو ئومىدەو شەوہكانم بەرپىدەکرد،
 دلنىام دايكە، رۇحى نەمرىي يەسنا ئارامى نىيە! پىدەچىت
 بەدووى جەستەيەكى پاك و بەھىزو پرلە متمانە دا بگەرپىت،
 تا خۇى تيا ويىنا بكات و بگەرپىتەو نىو مان و ئازادىمان
 بۇ فەراھەم بكاتەو. دلنىام لە ھەررۇژ و كاتىكدا بىت،
 ئەو ويىنەو ھاوشىوہى خۇى لەنىو جەستەى كچانى ئەم
 مىللەتەى ئىمەدا دەبىنىتەو و دووبارە خۇى بەئاگر ئاشنا
 دەكاتەو بەجەستەى ئاگرىنى خۇى دۆزەخىك بۇ ئەو
 سەربرانە دەئافرىنىت، كە تاوانيان بە ناخ و ھەست و
 جەستەمان كرد.

تكا دەكەم دايكە گيان.. لىم ببورە من تاوانم نەبوو،
 ھەرگىز نەترسام لەوہى ناخم بەرەنگى خۇيان ويىنا بگەن،
 من ھەر ئەو كورپەى جارانى تۆم و بروام بە ئەھورا مەزدا
 ھەيە، نزاكانم پەسەند بكات. بۇ ئەوہى بە دیدار و شوپىنى
 تۆ شادىمەوہ. داواكارم كاتىك كەمردم ئەم دەستتوسانەم
 لەگەل جەستەمدا بەھەمان شىوازى ئاينى خۇمان، لەنىو
 گۆزەيەكم بگەن، تا بەھەمان شىواز رۇحى ماندووم نىزىك
 بىت لەتۆوہ بۇئەوہى ھەموو ئەو چىرۆكانەت بۇ بگىرپەوہ.

لەناو ھەموو بەشێکی جەستەى ئەم خاکەدا ژانیک ھەيە
 بۆپەيڤين، دەبيت چەند چيروۆكى بەئازار ھەبيت، تا ھەنوگە
 بەدووى دەروازەيەكدا بگەریت، تا خەمى خۆيمان بۆ
 بدرکينى. من دلنيام لەھەرشوینيکی ئەم زەمىنەدا، ھەستى
 چەوساندنەوہى داگير كەران بگاتە لوتكە، لەویدا خاک
 دەپەيڤيت و چيروۆكى تری خۆيمان بۆ دەگيریتەوہ.
 من ئیستا خوینی ھەموو جەستەم بۆتە ئاگرو
 ھەستدەكەم، بەرۆحى يەسنا ئاشنادەبم، بەوینەى ئەو
 ھيزیک لەناخدا بوونى ھەيە. ھيزیک لەوزەى ئاگريکی
 سوتینەر، تادیت کلپەى زیدەتر دەبيت و ناخم داگير دەكات.

دهنگیک وهک بهدهنگی ئه و بجیت پیم دهلیت (من خوم له تودا وینا کردوه و جهستهی تو بو خهونهکانم جوانترین نمایشی من وینا دهکات» پیم دهلیت: «بهرخودان ژیان و نازادییه بهرخودان ئه وین و خوشبهختییه)... ئه و ئه مدوینی و هیژیکی ئه فسووناوی له ههستما وینا دهکات، ئارهزوو دهکهم بهوینهی یهسنا ئاگری ناخم له جهستهی خومدا وینا بکه م.

ئه وه ئارینه ده په یقیت؟ دلنیام ئه و په یقانه له ههستیکی پرله توله وه سه رچاوهی ههیه، من دلنیام ئه وه خو یه تی بوم ده په یقی. ده مه ویت پی بلیم: ئه و په یقانه ت به بوونی خوم ئاشنام دهکاته وه، ئه وه تا ههست به هیژیک له ئاگردهکهم له سه ری په نجهکانی قاچ و دهستهکانمه وه سه رچاوهی ههیه، به نیو هه موو جهسته ما ریدهکهن و هه لدهکشین و بیناییم رۆشن دهکهنه وه. ئه وه تا خوم ده ناسمه وه، وهک پیشتر چون ئاگرله نیو هه موو ده مارهکانی جهسته ما هیژیکی بهرخودانی به ههستهکانم ده به خشی، هیژیک که به و په ری متمانه وه به رهنگاری ئاگرده بوومه وه و ناخم له هه لمهت و بهرگریدا لیوان لیو بوو.

ئه وه خوم مه لیک، شه رقان! ئه وکه سه م ئه وینی خاکم له لا پیروژ و جوانتر بوو، من ئیستا خوم ده ناسمه وه چون هه نگاوه کانم بو نیو کوبانی په له یان بوو، تا له سه نگره ریکی پرشکودا ئارام بگرم و به بره وایه کی به هیزه وه له به رام بهر

ئەو سەربېرانەى مېشكىيان لە بېرى كۆنى خۇياندا بۇگەنى
كردبوو بجهنگم. ئەو خۆمم كە بوومه رېگر لە بەردەم خەونى
داگيركردنى بازارى سەوزە فرۆشاندا و هيرشهكانيانم
دەشكاند و سەنگەرم چۆل نەدەكرد.

هاوار دەكەم ئارين تو دەنگم دەبيستى؟ ئەو وەلام
ناداتەو. چەند جارېك گازى دەكەم و پىي دەلېم: وەرە
با پىكەو بەگە پىنەو بە كۆبانى و لەسەنگەرىكى نەمريدا
بجەنگين و ئەوينمان ئاويتەى بەرخودان بكەين؟! وەرە
با لە ئاميزى يەكديدا بمرين و رۆحمان وەك ئەو ژنە
فالگرەو دەيەى پىشبينى ئەوينى ئيمەى كردبوو، بەئاسماندا
هەلكشيت و بۆهەميشە بەنەمرى ئەويندارى يەكدى بين،
ئەو وەلام ناداتەو و نازانم بۆچى دەنگم نابيستى، دەبيت
بېرلە چى بكاتەو يان لە چ ئەندىشەيەكى خۇيدا رۆچوو
بيت؟!

«مەلىك.. تكادەكەم ئەو وەندە مەبزوى، با برينەكەت خوئنى
لى نەيەت، چاوەكانت بكەرەو بەزانم چ خەونىكى ناخۆش
ئازارت ئەدات» ئەو دەنگى باوكمە لەنيزىك گويكانمەو
ناخم ئاوەدان دەكاتەو و هيزم پىدەبەخشيت. بەئاستەم
چاوەكانم دەكەمەو، وینەى باوكم لەپيش چاوەكانم هيدى
هيدى روتتر دەبنەو بەخۆم ديمەو، خۆم لە نيو ئەو
ژورەى مالى خۇمان دەبينمەو، كە زۆر لەشەوەكان بەدەم
ئەندىشەى ئەوينى ئارينەو خەو دەبېردمەو. پىي دەلېم:

-من بۆچى ليرەم؟

بەخەندەيەكى پىرلە بىرۋابە خۇبۈنەۋە، پىدەچۈۋى مەنى لە دەست مەرگ سەندىتەۋە پىم دەلىت:

-كاتىك تۇ لەپىشەۋەى جەنگدا بوويت، ھەقالان بىنيان فېشەكى سەگقانېك پىشتى سەرت دەپىكىت و بەچۇكدا دىت. خىرا بەھاناتەۋە دىن و بەرەۋ دواۋە بۇ شوينىكى ئارام پات دەكىشن. كاتىك ھەۋالى بىرىندار بوونتەم پىدەگات، خۇم دەگەيەنمە نىۋ كۆبانى و لە دواى چارەسەرىكى سەرەتايى، بۇ شەۋەكەى بەنىۋ تەلبەندەكانى سنوردا لە كۆلى خۇمت دەنىم و دەتھىنمەۋە بۇ ئىرە و لە نەخۇشخانە چارەسەرت بۇدەكەم، بۇئەۋەى دەۋلەتى تۈرك قۇلبەستت نەكەن بە نھىنى لەۋىشدا دەتھىنمەۋە بۇ مالەۋە.

پىدەچىت ھەموو ئەۋ چىرۋكانەى ئارىن بۇى دەخوئىندمەۋە خەۋنىك بىت و لە بىئاگايى خۇمدا بىنىبىتەم، بەلام باۋكم بەچەند پەيىكى ئەۋ گومانە لە ھەستما دەرەۋىنىتەۋە و دەلىت:

-لەۋ رۇژدەۋەى تۇمان ھىتاۋەتەۋە، ئارىن. ئەۋ كىژە نازدارەى ئەۋىنى.. تۇ- ئارامى لىبىبىۋو! ھەموو رۇژىك بە ئۈمىدى بەئاگاتنەۋەت سەردانى دەكرىت و بەتەنى لەگەلتدا دەپەيىقى.

دەستىك بۇ دەستنوسە چەرمەكە درىژ دەكات و لىم نىزىك دەكاتەۋە و دەلىت:

-کاتیک تو م هینایه وه هه قاله کانت پنیان وتم ئەمه بپاریزم
و له مالی خۆمان بیشارمه وه، به لام کاتیک ئارین به وهی
زانی.. به هۆی ئەوهی به رینوسی عه ره بی نوسرابوو وتی
«دیاره مه لیک ئەوهی بۆمه به ستیک له هه گبه ی خۆی ناوه،
لیم گه رین بۆی بخوینمه وه، تا هه سته کانی پێی ئاسوده بن».
پێی ده لیم:

-ئارین له کوینی وه بۆکوئ چوو؟ باوکم به هه ستیکی
خه مگینه وه وه لام ئەداته وه!
وهک شتیک رویدا بیته. ده لیت:

-ئارین ئەمڕۆ وهک رۆژه کانی دی نه بوو، خه میک
سیمای شتواندبوو، چاوه کانی سور هه لگه رابوون، پنده چوو
له بیئاگایی تۆدا نا ئارام بوو بیته، ئەو چوو. پێی وتم «کاتیک
مه لیک به ئاگا هاته وه پێی بلێ: با نه بزوی تا برینی سه ری
ته واو ساریژ ده بیته» له وه ده چیت به م نیزی کانه نه گه ریتته وه.
ئو په یفانه ناخمی هه ژاند، وهک ئەوهی له نیو هه ناوی ئاگردا
راکشابم ئاوا جه سته و ناخم ده برژا، ویستم هیزیک به خۆم
بدهم و هه لسمه وه، باوکم تاوی دامی و ریگری کردم و وتی:
-ئارامبه کورم ئەوه بۆ ده رۆژیک ده بیته تۆ پیکراویت
و هیشتا برینه کهت ته واو ساریژ نه بووه. خه مت نه بیته
ئو هه ر دیتته وه، دلنیا به کچیک ئەوینداریته ئارامی نییه و
بۆه رکوی بچیت هه ر ده گه ریتته وه، چاوه ریبکه تا ته واو
به خۆت دیتته وه.

من له چاوهروانى ئارین - دا قینم له کاتژمیری ژوره کهم دهبیته وه، بیئاگا له ناخی من بهویستی خوئی دهبزوی. له چاوهروانى هاتنیدا ترپه ی دلم له گهل چرکه کانیدا له پیشبرکیدا یه، ئەندیشه م ئاویتە ی نیگاکانی ده بیته. توبلیی پرچه دریزو زهر دباوه که ی وهک خوئی مابیت؟ وهک هه موو ئەو رۆژانه ی ده مبینی ماوه یه کی زور له پیش هاتنیدا خوئی به شانە کردنیه وه قال ده کردوو به دەم ئەو گۆرانییه ئەوینداریانه ی چیژیکی ئەفسوناوی به ژوانه کانمان ده به خشی خوئی بویداری من ئاماده ده کرد.

توبلیی ئەوه زهر ده خه نه یه یی که هه میشه له سه ر لیوه باریکه کانی ئارامیان گرتبوو، به بینیم هه مان ههستی ئەو ساتانه م پی به خشیته وه؟. که له ژوانه کانماندا له ژیر سیبه ری ئەو دارانه ی په له کانیا ن له بلندی ئاسمانی سامالدا ئەشه کانه وه و ورشه ی گه لاکانیا ن ئاوازیکی به جوشیا ن به ناخمان ده به خشی.

شیمانە ی ئەوه ده که م کاتیک ئەو ده مبینیت، به خۆم هاتوومه ته وه له نیو ده رگای ژوره که مه وه باوه شی والا کردوو بۆ له ئامیزگرتنم و جهسته ی نه رم و نیانی له جهسته م ده سوئی. له ههستیکی پرله میهره بانی خویه وه به دەم گریانیکی خوشبه ختییه وه پیم ده لیت: «مه لیک هه موو ئەو شه وانە ی له چاوهروانى هاتنه وه ی تۆدا بووم، دهسته کانم بۆ ئاسمان بلن دکردبوو، نزام بۆ ده کردیت ته نها بۆ جاریکی

دی بهیه‌کدی ئاشنابینه‌وه، نزام بۆ ئه‌و ئه‌وینه‌مان ده‌کرد،
که‌له‌ ده‌ستپیکیدا می‌رده‌زمه‌ی جه‌نگ خه‌ونه‌سه‌وزه‌کانمانی
به‌مه‌رگ سپارد.»

من به‌ده‌م ئازاری پشتی سه‌رمه‌وه‌ بۆی ده‌په‌یقم،
که‌می‌ک له‌ خۆمی دوورده‌خه‌مه‌وه‌ و له‌و چاوه‌ ره‌شانه‌ی
ده‌روانم که‌ له‌سه‌ر سیمای شیواوم له‌نگه‌ریان گرتووه‌،
پیتی ده‌لیم: «ئارمه‌ره‌وه‌ نازداره‌که‌م، ئه‌مجاره‌ مه‌رگ
نه‌یتوانی نیگاکانی تۆم لی بسینیته‌وه‌. دوژمن چه‌ند به‌هیزو
تاوانکاربیت ده‌توانیت بمانکوژیت و جه‌سته‌مان له‌ناو بیات،
به‌لام هه‌رگیز ناتوانیت ئه‌وینی خاک و هیژی به‌رخودان
له‌ناخماندا لاواز بکات. ئیمه‌ مروڤگه‌لیکین له‌میژه‌وه‌ خاک
ئامیزی بۆ گرتوینه‌ته‌وه‌، ئیستابیت یان دواتر هه‌ر بۆلای
خۆی ده‌گه‌رپینه‌وه‌ و جه‌سته‌مان ئاویتیه‌ی خۆی ده‌کات،
ده‌شیت هه‌ریه‌کی‌کمان له‌هه‌ر جیگه‌یه‌کدا بین هه‌سته‌کانمان
و بیرو ئه‌وینمان له‌نیو دلۆپه‌ئاویکدا خۆی بنوینی و به‌ده‌م
رۆچونیه‌وه‌ له‌نیو قولایی خۆیدا له‌نیو که‌لین و درزی
دارمانیکدا به‌یه‌کدیمان ئاشنا بکاته‌وه‌ و ئاویتیه‌ی یه‌کدیمان
بکاته‌وه‌. به‌لام بیئومید مه‌به‌ نازداره‌که‌م، سروشتی ژیا‌نی
ئیمه‌ هه‌میشه‌ به‌رخودانه‌، ده‌کریت له‌ رۆژیکدا به‌ئارامی له‌نیو
که‌شیکی ئازادیدا ئاهه‌نگی سه‌رکه‌وتن بگپین و ئیستامان
وه‌ک خه‌ونیک وینا بکه‌ین.»

مه ليك.

مه ليك به خۆت وهره وه، تۆباشيت؟ ده توانيت چاره كانت
بكه يته وه بميني؟!؟

ئه ودهنگه له نيو قولايي تاريكي خه ودا دهستم ده گريت
و به ره و پۆشنايي ئاگيم كيشم ده كات. بينايم به ليلي
ده بينيت و له ئه نديشه ي خومه وه وينا ي ديمه ني ئارين
ده كه م، له ژور سه رمه وه وه ستاوه. دهسته نه رم و
ميهره بانبيه كه ي به سه رمدا دينيت و ده لئيت: ئه ي شيري
من، ئه ي شه رقاني ئازاو كو لنه ده ري من، ههسته وه با

مژدهی سهرکه وتنت بدهمی! هسته وه با به چاوه کانی
خۆت ئه و رۆژگار به بیینی، که خهون و خه یالتی داگیر
کردبوو.

له گه ل په یقه کانیدا بینایم روتتر ده بیته وه، دیمه نی
هه قال نه سرین به خه ندهیه ک که دانه ورده کانی
به در خستبوون، به نیگا کانم ئاشنا ده بیته، واهه ستده که م
خهون ده بینم و پیی ده لیم:

- له گه ل ته قینه وهی ئه و بۆمبه دا تو چیت به سه ر
هات؟ جه ستته بوو به چه ند پارچه وه؟ تو پیم بلی! تو
له خه ونمدایت یان رۆحیت و ئه مدوینی، متمانه به چاوه کانی
خۆم ناکه م، تو له ژیاندا مابیته وه.

ئه و ده خه نیت و به نیگایه کی پرله خۆشه ویستییه وه
پیم ده لیت:

- من زیندووم مه لیک. ئه و رۆژه ت له بیر ماوه
ئه و سه گفانه نه فره تییه بواری بۆ جولته نه هیشتبوو،
له نیو ئه و خانووه دا بۆئه وهی توو هه قالان قوتار بکه م،
خۆم گه یانده نیو ئه و خانووه ی له به رامبه رماندا بوو،
به پلیکانه کاندایا نهومی سه ره وه سه رکه وتم و خۆم
گه یانده سه ربان، به هۆی ته پ و توژی ئه و بۆمبه ی
له شوینه که ی منی دابوو (با) که بۆلای منی ده هینا،
سه ربه رکه کان توانای بینینی میان نه بوو. له گۆشه ی

دیواره‌کوه به‌دووی شوینی ئەو سه‌گفانه سه‌ربره‌دا ده‌گه‌رام، که به‌رده‌وام چاوه‌کانی له‌سه‌رت بوون. دواتر توانیم له‌دووره‌وه به‌هۆی دوربینه‌که‌مه‌وه لوله‌ی تفه‌نگه‌که‌ی ئەو سه‌گفانه له‌نیو کونیک‌ی بچوکی بلۆکی سه‌ربانیکا بدۆزمه‌وه، شوینه‌که‌یم دیاری کردوو نیشانه‌م لیگرته‌وه و به‌فیشه‌کیک بیده‌نگم کرد. به‌لام کاتیک گه‌رامه‌وه بۆ شوینی خۆم، ویستم له‌وه ئاگادارت بکه‌مه‌وه، به‌لام تو له‌نیو حه‌وشه‌ی خانوه‌ که‌دا به‌ده‌ما که‌وتبوویت و هه‌قالان له‌هه‌ولی ئەوه‌دا بوون جه‌سته‌ت بۆ شوینیکی ئارام بگوازنه‌وه.

متمانهم به‌وه نه‌بوو ئەو سه‌گفانه تو‌ی پیکابیت. وتم پینه‌چیت پارچه‌ی بۆمه‌که برینداری کردبیت، کاتیک گه‌یشتمه لات و برینه‌که‌تم بین! زانیم فیشه‌کی ئەو سه‌گفانه بووه که له‌ته‌نیشه‌وه له‌پشتی سه‌رتی دابوو له‌و دیورا ده‌رچوو بوو. خوین له‌هه‌ردوولای سه‌رته‌وه ده‌هات، به‌په‌له‌ گه‌یاندمانیته‌وه بۆبه‌شی دواوه و چاره‌سه‌ریکی سه‌ره‌تایمان بۆکردیت، تا بتگه‌رینینه‌وه بۆ ماله‌وه.

ئەو ده‌په‌یقی من ئەندیشه‌م له‌چاوه‌روانی هاتنی ئارین دابوو، هه‌ربۆیه به‌پرسیاریک بیده‌نگم کردو وتم:
-گرنگ نییه‌ چۆن پیکراوم یان ده‌کوژریم، من جه‌سته

و رۆحی خۆم بەم خاکە بەخشیوه، بەلام دانیابە لهوه
 جوانتر نییه مڕۆڤ له نیو جهنگ و مه‌رگدا ئەندیشه‌ی
 خۆی له ئامیزی ئەوینی خۆیدا بیت. من لهو چرکه‌ساتانه‌ی
 مه‌رگ به‌رده‌وام وینه‌ی خۆی نیشان ئەدام، له‌چاوه‌پروانی
 بینینه‌وه‌ی ئارین بووم. ئیستاش هه‌ستده‌که‌م تاویکی دی
 دیته‌ سه‌ردانم و چیرۆکی ئەو ساتانه‌ی بۆ ده‌گیڕمه‌وه، که
 به‌ئینی گه‌رانه‌وه‌یم پیدابوو، به‌زیندوویی بیت یان مردن.
 «ئەو نایه‌ته‌وه‌! ئەو چوو. بپروامه‌که‌ به‌م نیزیکانه
 بۆلات بگه‌ریته‌وه‌» هه‌ڤال نه‌سرین ئەو په‌یفانه‌ی به
 خه‌نده‌یه‌که‌وه‌ درکاند. من به‌نیگایه‌کی پڕله‌ پرسیاره‌وه
 له‌دیمه‌نی نامۆی ئەو ده‌پروانم ده‌لیم:

- چۆن! بۆچی ناگه‌ریته‌وه‌؟

به‌هه‌ستیکی خوشبه‌ختیه‌وه‌ ده‌لیم:

-کاتیکی ئارین له‌چاوه‌پروانی به‌ئاگاهاتنه‌وه‌ی تۆدا
 بیئومید ده‌بیت. راسته‌وه‌ خو به‌و ئیواره‌یه‌ خۆی
 ده‌گه‌یه‌نیته‌ مالی ئیمه‌ و هه‌والی من له‌ دایکم ده‌پرسیت.
 به‌لام دایکم ده‌یناسیته‌وه‌ ده‌زانیت ئەوینی تۆ ئاگری
 له‌هه‌ناوی به‌رداوه‌، واده‌زانیت تۆ هه‌رله‌ کۆبانی ماویت
 و په‌یوه‌ندی به‌هه‌ڤالی‌کمانه‌وه‌ ده‌کات و له‌گه‌ل خۆی به‌و
 شه‌وه‌ ده‌یه‌ینن بۆ ناو کۆبانی، من که‌ دیمه‌نی شیواوو
 خه‌مناکی ئەو ده‌بینم گومانی ئەوه‌ی لیده‌که‌م هه‌والی

مردنی توی بو هینابیتیم، به لام ئه و به چهند په یفیک ئه و
گومانه به ئازاره له ناخم دهره وینیتته وه و ده لیت ؛من چیتر
به رگه ی ئه وه ناگرم مه لیک له نیو چاوه پروانی مهرگ و
ژیاندا ئازارم بدات، ده زانم چاره نووسی ئیمه ده بیت
به وته ی ئه و فالگره وه نه فره تیه بیت به روح به یه کدی
ئاشنا بین. من هاتووم وهک شه رقانیک بجه نگم و
ده مه ویت توله ی ئه وینی خوم و داگیرکاری ئه و سه برانه
بکه مه وه، که به دریزی میژوو هه موو شتیکی ئیمه یان
له ناو برد و هه موو شتیکی ئیمه یان داگیر کردوو کردیانه
مالی خویان. چیتر نکارم له نیو ژیانیکی کویله یدا دریزه
به ژیان بدهم؛ من گومانم له وه هه بوو ئه و به بی ئه زمونی
خویه وه بتوانیت بجه نگیت، تکام لیکرد هیچ نه بیت خوی
له سه ر به کار هینانی چهک و هونه ری جه نگ ته یار بکات.
به لام ئه و به شیوازیک به رسیقی دامه وه توانای ئه وه م
نه مابوو ریگری لیکه م وتی ؛ئیمه هر له مندالییه وه به
چهک و جهنگ ئاشنابووین. جا ئیستا چ پیویستیمان به وه
هه یه؛ ئه و وهک شه رقانیکی به ئه زمون ره فتاری ده کردو
داوای له هه موو ئه و شه رقانه کرد، که له ده سته ی
هیزه کانی (یه په ژه) دا خویان بو به ره کانی پیشه وه ی
جهنگ ناماده کردبوو ئاگریکی مه زن بکه نه وه و به وینه ی
بازنه یه ک له ده وری کوبنه وه و هه موویان له سه رداوای

ئارین رەفتاریان دەکرد. من لینگەرام بەویستی خۆی رەفتار بکات. مروّف کاتیك پروای بەخۆی و خەونەکانی ھەبیت سەرکەوتن بەدەست دینیت، کاتیك ھەموو ھەفالان لە دەوری ئەو ئاگرە مەزنەدا مۆلیان خواردبوو، کە زیدەتر لە ئاستی بالای خۆیان بلندتر بوو. ئەو پەیفە نامۆیانەیان دوبارە دەکردەو، کە ئارین لە ناخیکی پرلە متمانەیی خۆیەو ئاراستەیی دەکردن و دەیگوت «ئیمە ھەقالی ئاگرین، دوژمنان لەمیژەو ئیمەیان لە ھیز و توانای ئەفسونی ئاگر تۆراندوو و کردووینان بە سەرچاوەی ترس بۆمان. ئیمە ئەمرو پریار ئەدەین لەگەڵ ئاگردا ئاشت بینەو ھیزو نھینی ئاگر لەناخی خۆماندا بکەینە وزەو توانای بەرخودانمان، بەھەموو باوەرمانەو ھەستەمان دەکەینە ئاگر و دۆزەخیک بۆ سەربرەکان دەرەخسینین، کە دەیانەوئیت ھەموو شتیکیان داگیر بکەن، ئیمە بەو ھیزەو دەجەنگین و ھەرگیز سل لەو ئاگرە ناکەینەو، کەئەوان ئاراستەمان دەکەن، چونکە ئیمەیی کورد لەمیژەو بەو ئاشنا بووین و رۆحمان پێی سپاردوو».

کاتیك ئارین لە پەیفەکانی تەواو دەبیت، ھەمووان بە ھەستیکی پرلە وزەیی بەرەنگاری و بەرخودانەو بەرەو بەرەکانی پیشەوہی جەنگ بەریدەکەون، ئەوہی

وايلينکردم بگه ريمه وه بولات، ئه وه لويسته نامويانه ي
ئارين بو، گوماني ئه وه م کرد تو شتيکت به سهر هاتييت!
ئه وه په يقانه ي هه قال نه سرين چيروکي ئه وه
دهستنوسه ي به بيرهي نامه وه، که هه ميشه وهک خه ونيک
له بيئاگايي خوڻدا وينا م کردبو. له جيگه که ي خوڻ بلڻد
دهم، هه قال نه سرين به نيگايه کي ناموه پيم ده لييت:
- به نيازي کوئييت؟

به خه ندهيه که وه پي ده لييم: ده گه ريمه وه بو کوڻاني.
- ئاخر تو هيشتا برينه که ته واو ساپيژ نه بووه!
کيشه نييه، گرنگ ئه وه يه ده توانم بجه نگم، ده روم ئارين
ئه ده روم وه، ده مه وييت ئه وه روزه ببينم که هه رله سه رتاي
ناسينييه وه خه ونم به وه وه ده بيبي، ئه وه وهک شه رقانيک
له گه لڻدا ئه ويبي خاک ئاويته ي ئه ويبي خوڻان بکات و
پيکه وه بجه نگين، دلنيام ئيستا ئه ويش وهک من بير
ده کاته وه.

هه قال نه سرين هه لويسته کاني له گه ل مندا يه کانگير
ده کاته وه تاوئه داته پوڻا که که م و ده لييت:
- که واته ده بييت پيشنه وه ي خوڻ به ته واوي بکه وييت،
ده بييت خوڻان بگه يه نينه سنور! بوئه وه ي جه ندرمه کاني
تورک ريگريمان نه که ن.

ئەندىشەم بە وىنەي كورەي ھەنگ وروژاوە و خەيالگەليكى
 ناخۆش دەرزى ئاژنى رۆحم دەكەن. دەبىت ئىستا ئارین
 لەكۆي بىت!؟ ترسى ئەوەم ھەيە لەكەم ئەزموونى خۆيەو
 كەوتبىتتە دەستى سەربرەكان و بەويستى خۆيان گەمە بە
 جەستەي خاوين و پاكيزەيى بکەن و ھەريەكەيان چاوە
 برسبيەكانيان وەك كەلبەي درندەيەكي بىپھەست لەجەستەي
 گيربکەن و وەك كەنيزەك رەفتارى لەگەلدا بکەن. ئەگەر
 ئەو رەووبدات، دەبىت چى بکەم؟ ئايا تۆلە كردنەو لەو
 رەفتارە درندانەيە دەرونم ئاسودە دەكات؟ ئايا دەتوانم

چیتەر له پاش ئه‌وه من وهك مرؤفیک ژیان بکه‌م؟ نا ههرگیز
رینگه به‌وه ناده‌م، ههرگیز به‌بی ئه‌و ناگه‌ریمه‌وه، ئه‌گه‌ر
جسته‌م کردبیته بۆمبیک پڕله رڤک و توله‌ی ئه‌و، خۆم له
نیویاندا ئه‌ته‌قینمه‌وه.

«مه‌لیک ئارمبه‌روه که‌میک هه‌نگاوه‌کانت هیواش
بکه‌روه، هیشتا کاتمان زۆر له‌پیشه بۆ ئال و گۆری
هیزه‌کان». هه‌قال نه‌سرین به‌ده‌م هه‌ناسه برکیوه به‌و
په‌یقانه منی بۆلای خۆی هینایه‌وه، بۆخویشم نازانم به‌ره‌و
کوی ریده‌که‌م و هه‌نگاوه خیراکانم بۆکویم ده‌به‌ن؟! ئه‌وه‌نده
نه‌بیت هه‌موو ئه‌ندیشه‌م له‌ بینینه‌وه‌ی ئارین-دا کوبۆته‌وه،
له‌ جینگه‌ی خۆم ده‌وه‌ستم و به‌نیگایه‌کی گرژه‌وه‌ی رووی
تیده‌که‌م و پیی ده‌لیم: ده‌بوو رینگیت له‌ ئارین کردبا..!
هه‌قال نه‌سرین ته‌واو شه‌که‌ت بوو که‌میک له‌ چاوه‌ پڕله
پرسیاره‌کانمی روانی و پاشان به‌نیگایه‌کی پڕله گومانه‌وه
ده‌لیت:

-من چیم بکردبا؟ ئه‌گه‌ر منیش رینگیم لیبکردبا به‌ ئه‌و
هه‌ر ده‌چوو، ئه‌و له‌ ناخ و دلێ خۆیه‌وه برپاری داوه. مرؤف
کاتیک ناخی خۆی له‌ گومان یه‌کلا ده‌کاته‌وه، ئه‌سته‌مه
که‌س بتوانیت له‌ به‌رامبه‌ریدا هه‌لویسته‌کانی بگۆریت. تۆ پیم
بلێ بۆچی ئه‌وه‌نده دلته‌ ناارامه‌؟ ئه‌وه‌ خه‌ونی تۆنه‌بوو
ئارین بیته‌ شه‌رڤان، ئیتیر کیشه‌ت چیه‌؟

واهه‌ستده‌که‌م درکی به‌ئازاری ناخه نه‌کردبیت، به
هه‌لچونیکه‌وه به‌رسیقی ئه‌دهمه‌وه و پیی ده‌لیم:
-هه‌قال، بوخوت ئه‌زانیت ئه‌وه له هونه‌ری جه‌نگ
ئه‌زموونی نییه، ده‌زانیت کاتیک ئارین بکه‌ویته به‌رده‌ستیان
چی لیده‌که‌ن؟!

هه‌قال نه‌س‌رین به‌وه په‌یفانه‌م به‌خنده‌یه‌ک که‌میک
ئاگری ناخه داده‌مرکینیته‌وه و به‌ده‌نگیکی هیمن ده‌لیت:
-مه‌لیک مروّف پیش ئه‌وه‌ی بکه‌ویته دوّخیکی دژواره‌وه
هه‌زاران گومانی ناخوش ناخی ده‌کو‌تیت، به‌لام که‌ پیی
ئاشنا بوو بوخوی ده‌زانیت چون ره‌فتار ده‌کات. من دلّیام
ئارین هی‌زیک له ناخیدا به‌وینه‌ی ئاگریکی به‌تین بوونی
هه‌یه، هی‌زیک له‌وه‌ی په‌ری متمانه به‌خو بوونی بو به‌رخوادان
و به‌ره‌نگاری. دلّیام ئیستا ئه‌وه له نیو سه‌نگه‌ریکی توکم‌ه‌دا
خوی دامه‌زراندوووه و ده‌جه‌نگیت، تو که‌میک بیر بکه‌ره‌وه
و ناخه ئاسوده بیت، دلّیابه پیی ده‌گه‌یت و له‌هه‌مان
سه‌نگه‌ر ده‌جه‌نگیت.

ئه‌وه په‌یفانه‌ی هه‌قال نه‌س‌رین ئاسوده‌یه‌ک به‌ناخه
شیواوه که‌م ده‌به‌خشی، واهه‌ستده‌که‌م نه‌متوانیبیت هه‌موو
هه‌سته‌کانمی بو و‌الابکه‌م به‌ده‌نگیکی خه‌مناکه‌وه ده‌لیم:
-ده‌زانیت من بیر له‌چی ده‌که‌مه‌وه؟ به‌نیگایه‌کی پرله
میهره‌بانیه‌وه لیم ده‌روانیت، وه‌ک بیه‌ویت له‌ریگه‌ی

چاوه‌كانمه‌وه ناخم بخوینیته‌وه، ده‌لیت «بلی بزائم بیر له‌چی ده‌که‌یته‌وه». بیرله‌وه ده‌که‌مه‌وه ئە‌گەر کوژرام دوا‌هه‌ناسه‌م له نیو باوه‌شی ئە‌ودا بکیشم ئە‌وکات بۆمن هیچ گرنگ نییه.

ئە‌وه پیده‌چوو گالته‌جاری به‌په‌یقه‌کانم بیت به‌پیکه‌نینیکه‌وه له‌چاوه‌کانم ده‌روانی، من له‌نیگا‌کانیدا ئە‌وه ده‌بینم هه‌ربۆیه به‌هه‌ستیکی پرله ئە‌وینه‌وه پیی ده‌لیم:
-تۆ هه‌رگیز ئە‌وینداریت نه‌کردووه، هه‌ر بۆیه ناتوانیت له‌هه‌سته‌کانم بگه‌یت.

ئە‌وه که هیشتا پاشماوه‌ی پیکه‌نینه‌که‌ی به‌خه‌ندیه‌کی لیوه‌کانی سپاردبوو ده‌لیت: ده‌زانم ئە‌وین چۆنه هه‌ربۆیه ئاره‌زووی ناکه‌م، هه‌ر به‌پیش ئە‌وه‌ی بجینه پیشه‌وه‌ی جه‌نگ که‌میک پشو بده‌ین!؟

کاتیگ گه‌یشتینه خانووه چۆله‌کانی سنوری شاری کۆبانی، وه‌ک جارانی ئە‌وه شه‌رقانانه‌ی لینه‌ما‌بوو که‌به‌رده‌وام له‌نیو ژووره‌کاندا به‌ده‌م پر‌فیشه‌ک کردنی فیشه‌کدان و خو‌ئاماده‌کردنیان بۆ پیشه‌وه‌ی شه‌رکان مۆلیان خواردبوو، به‌ده‌م خه‌نده‌وه پیکه‌نینه‌وه نیگا‌کانیان ئاراسته‌ی دوا نیگای یه‌کدی ده‌کرد. که‌س له‌وی نه‌ما‌بوو، ته‌نا چه‌ند شه‌رقانیگ نه‌بیت سندوقی فیشه‌کیان له‌دوای پیکابیک بارده‌کرد، تا به‌په‌له‌بگه‌یه‌ننه هه‌قالان.

ئەو دیمەنە ھەستیکی نامۆی بە ناخم دەبەخشی،
پرسیاری ئەو ھەم لادروست بوو دەبیت چی ڕووی داویت؟
من مێشکی خۆم بە دووی وەلامی ئەو پرسیارەو ئەدۆزم.
ھەقال نەسرین خۆی دەگەییەنیتە لایان و سلۆیان لیدەکات
و کەمیک لەگەڵیان دەپەقییت، دواتر گازی من دەکات
بۆئەو ھەمی سواری ئەو پیکابە ھەم، کە ئامادەییە بەرەو
پیشەو ھەمی جەنگ ڕوات. ھەموو مان لە دوای پیکابە کەو
سوار دەبین، پیکابە کە وەک ماریکی بزێو بەنیو کۆلانەکاندا
بە خێرای ڕیدەکات، منیش چاوەکانم لەسەر ئەو ڕینگا
تەنگەبەر و پێچاوی پێچانەییە، کە بەرپیتی خۆی شەپۆل
بەجەستەمان ئەدا.

تانیژیکتر دەبینەو ھەم زیدەتر دەنگی تەقەو نالەیی بۆمب
گوێکانمان ئەسمیت. من لە ئەندیشەیی خۆما تەواو
ڕۆچوووم و بیئاگام لەو ھەمی، پیکابە کە لە بەردەم خانوویەکی
داروخاودا کە دیوارەکانی ئاسەواری کون و کە لە بەری
ئەو شەرقانانەیی تیا بە جیماو، کە لە نیویەو ھەلوی
تفەنگەکانیان ئاراستەیی سەر ڕەکان کردبوو، دادەبەزین و
ھەقال نەسرین تاوئەداتە سندوقیکی فیشەک و خۆی بەنیو
خانووەکەدا دەکات، منیش بەوینەیی ئەو سندوقیک لەگەڵ
خۆم ھەلدەگرم و بە دووی دەکەوم.

کاتیک دەچینه ژورەوہ خویمان لە بەردەم ھەقال (ئاسیا) دەبیننەوہ، نەخشە یەکی شاری کۆبانیی لەسەر زەویەکە ڕاخستووہ و بەقەلەمیکەوہ سەرقالی نیشانەکردنی ئەو شوینانە یە، کە لەبیری خۆیدا پلانی بۆ دارشتووہ، کاتیک ئیمە دەبینیت ھەموو ھەستی خۆی لە خەندە یەک کۆدە کاتەوہ، منیش پەیفەکانی ناخی دەخوینمەوہ، دە یەوئیت بلیت: «ھیشتا زووہ بۆ گەرانەوہت». ھەقال نەسرین بە پرسیاریک نیگاکانی ئەو بۆلای خۆی ڕادەکیشت و دەلیت: - (مەلیک) دە یەوئیت خۆی بگەینتە (ئارین میرکان).

ھەقال (ئاسیا) بە نیگایەکی پڕ لە گومانەوہ لیم دەروانیت و بە دەنگیکی خەمناکەوہ پیم دەلیت:

- مەلیک ئارامبەرەوہ، بگەرئوہ بۆ مالاوہ، تو چون بەم دۆخەوہ دەتوانیت بجەنگیت، ھیشتا برینەکەت تەواو ساریژ نەبووہ. پاشان ئیمە لە دۆخی شەر و ھیرش و بەرگریداین و شەرڤانان لەسەنگەرەکانی خویاندا جیگیر نین. پیم بلی چون دەتوانین لەم دۆخە دژوارەدا ئارین بدۆزیتەوہ؟

پەیفەکانی (ئاسیا عەبدوللا) ئازارم ئەدات، من چون ئەتوانم لە چاوەروانی ئەودا کات و رۆژەکان بەرئ بکەم، ئاخر ئەو نازانیت ناخم بۆ نیگایەکی ئارین چەند تامەزرۆیە، لەو ھەستەوہ بەرسیقی ئەدەمەوہ و پیی دەلیم:

-تکادهکەم ڤیگیرم مەکە، تۆبروانە! ئەگەر نەمتوانیبا
لهئورفەوه تا ئێرە نەدەهاتم، ڤیم ئەستەمە بتوانم بگەرڤیمەوه
و دلم ئارام بیت، ئاخر من گومانی ئەوهم هەیه ئارین له
بەرەنگار بوونهوهیهکدا بکهویتە نیو ئەوانەوه، دەمهویت
خۆم لهگه‌لیابم و ئاگام له دۆخه‌که‌ی بیت.

ئاسیا به‌بیستنی ئەو په‌یقانەم دەخه‌نیت و سه‌ری بۆ
سه‌ر نه‌خشه‌که‌ی به‌رده‌می شوڤرده‌کاته‌وه‌و له‌به‌ر خۆیه‌وه
دەپه‌یچی وه‌ک ئەوه‌ی بۆخۆی بدوی ده‌لیت:

-من ڤیگریت ناکەم، به‌لام وه‌ک ڤیم وتیت ئەستەمە
بتوانیت بیدۆزیتەوه، برۆ به‌لام ئاگات له‌خۆت بیت،
با هه‌سته‌کانت ناخت داگیر نه‌که‌ن و نه‌که‌ویتە بۆسه‌ی
ئەوانەوه.

ئەو راست دەبیژئی! مرۆقی ئەویندار ئەستەمە
بتوانیت بجه‌نگیت، به‌لام من ئەوینی ئارین -م ئاویتە‌ی
نیشتمان کردووه‌و هه‌ست ده‌که‌م، ئەم خاکه‌ بۆنی ئەوی
لیدیت. بیده‌چیت بۆن و به‌رامه‌ی ئەو هه‌موو کۆبانیتی
داگیرکردبیت، من وا‌هه‌سته‌ده‌که‌م. ئیتر نازانم ئەو هه‌سته
له‌ ئەوینمه‌وه‌یه‌ یان هه‌ستیک‌ی راسته‌قینه‌یه‌و هه‌موان وه‌ک
من درکی پیده‌که‌ن. له‌گه‌ل هه‌قال نه‌سرین هه‌ریه‌که‌مان
تاو ئەده‌ینه‌ چه‌ک‌یک و به‌نیو کۆلانه‌کاندا به‌ره‌و پێشه‌وه
هه‌نگاوه‌کانمان له‌گه‌ل ده‌نگ‌ی ته‌قه‌ی شه‌ر‌فاناندا ڤیده‌کات،

من بیئاگام لهو، چاوهکانم بهنیو هه موو شوینیکیدا دهگێرم، بهنیو ئه و کۆلانا نهی که به لاشه ی بوگه نی سه ربه ربه کان و پاشماوه ی فیشه کی به تال داپوشراوه، له وان زیاتر که س نابینم. هه تا دیت زیده تر هه نگاوه کانم خیراتر ده که م و دهمه ویت به دهنگی ئه و ته قانه رابگه م، که به ره و هه ناوی دوژمن دوور ده که ونه وه و نیگاکانم له سه ره ئه و دوکه له چه ره له نگرده گرن، که به ره و ئاسمان بلند ده بیت، وینه ی ئارین و یه سنا له خویدا ده نوینی. ئه و بۆمبانه ی له دوره وه ده ته قینه وه بۆنی سه ریۆشه که ی ئارین به لوتمدا ئه دات، ئای ئارین تو له کوینی؟! له کام شوینی ئه م جه نگه دا ئارامت گرتوه و ده نگم نابیستی؟

په به گه رووم هاوارده که م ئه و وه لام ناداته وه، به رده وام به ره و پیشه وه ی خو م هه نگا و ده نیم چاوه کانم به هه موو شوینیکی ئه ودا ده گێرم، له هه موو قوژبنیکی ئه و کۆلانا نه دا هیزه کانی یه په ژه بلا و بوونه ته وه، هه موویان له یه کدی ده چن و روخساریان ته وا و به وینه ی یه سنا ده چیت، تا ونا تاویک له گه ل هیرشبردنا شیوه یان ده گورپه ته وه سه ر ئارین. له هه سته کانی خو م به گومانم و متمانه به بوونی راسته قینه ی خو م ناکه م، نازانم له کام کانگای خه یال و ئه ندیشه مه وه وینای ئه و دیمه نانه ده که م.

تا زیده تر ده چمه پیشه وه کلپه ی ئاگریک ده بینم که وینه ی ئارینی له خو گرتوه و دوژه خیک بو سه ربه ربه کان

سازدهكات. له نيويدا به دهيان و سهدان سهربر به دهم نازارى سوتانى جهسته و ناخيانه وه دنالين، له هم مووشوئيكيه وه ناگر بوئاسمان بلند دهبيت و شيوهى روخسارى نارين و يه سنا وينادهكات. هه تادئ ئه و ناگره هم موو كؤلان و كوچه و قورٔبنيكى ئه و شاره ئه ته نيته وه و بؤن و به رامهى نارين له برى بؤنى باروت بلاو ده بيته وه، رو له ناسمان ده كه م و بؤنه و ناگره هاوارده كه م، كه وينهى نارين له خويدا ئه نويني و ده ليم: نارين تكاده كه م به جيم مه هيله، چاوهريم بكه منيش له گه لت ديم، ته نها ساتيك چاوهر وانمبه تا ده سته كانم بيت ده گات و له ناميزى خؤمت ده گرم. به لام ئه و وهك هم موو ساته كانى ژوانمان به خنده يه كه وه ليم دهروانئت و به نيگا پرله ئه وينداریيه كه ي بؤلاى خؤى گازم دهكات، منيش بيئاگا له ههنگاوه كانم به نئو جهسته ي سوتاوى سهربره كاندا، كؤلان به كؤلان به دووى ئه وه وه راده كه م و پئى ناگه مه وه.

هه رله كؤلانه كانى (بؤتانى خؤره هلات) و (بؤتانى خؤرئاوا) تاده گاته كؤلانه كانى (مه كته له) و له ويشه وه تا كؤلانه كانى (كانى كوردان) راده كه م، ئه و به رده وام ناگرى پرله تؤله ي جهسته ي زيده تر جؤش ئه دا. من هه ست به بؤونى گه رمى ئه و ناگره ناكه م، كاتيك سهربره كان له نيويدا جهسته ي بؤگه ن و چلكنيان تييدا هه لده قرچين و ده توينه وه!

وای دەبینم ئەو دیمەنە وینەى ئەو دۆزەخە
 ترسناکەبیت، کەلە کتییە ئیبراھیمیەکاندا بوونی ھەیه،
 تەواو ھەست بەشەکەتى خۆم دەکەم، تا دوا کۆلانی (کانی
 کوردان) بەدووی دەکەوم، ئەو لەویدا لەنیو ئاگریکی
 ھەمەپەنگ بەوینەى ئاگری جەستەى یەسنا بەرەو
 ئاسمان ھەلدەکشیت و لەگەل خۆیدا رۆحی شەپانگیزی
 ھەموو ئەوسەربرانە لەخۆى دەئالینیت و بەرەو ئاسمان
 راپیچیان دەکات، ئەو بەردەوام بوئاسمان بڵند دەبیت
 و منیش بەئازاری ناخمەو دەئالینم. لەجیگەى خۆمدا
 کەوتووم و چاوەکانم بو دوا نیگای ئەو بڵند کردووہو
 بیئاگالەوہى ھەموو شەرقانان لەدەورم کۆبوونەتەوہ
 و بەنیگایەکی پرلە سەرکەوتنەوہ لیم دەروانن. لەپیش
 چاوەکانى مندا ھیچیان لەخویان ناچن و ھەریەکەیان
 وینای ئارین و یەسنا دەنوینن. بەخۆم دەلیم: «ئای
 خودایە چى پروئەدات دەشیت رۆحى یەسنا ھاتبیتە
 خوارەوہ و خۆى لەنیو جەستەى ئەواندا نابیت؟ ئەگەرنا
 بوچی ھەموویان بەوینەى ئەو دەچن!؟»
 دوانیان تاو ئەدەنە بن ھەنگلم و لەجیگەى خۆمەوہ
 بڵندم دەکەن، ھەقَالَ نەسرین دیتەبەردەمم و بەنیگایەک،
 کە خۆى لەواندا دەنوینى پیم دەلیت:
 -مەلیک ئیتر بەسە! جەستەى ئارین بوو بەئاگرو

هه‌موو سه‌ربره‌کانی سوتاند، به‌لام رۆح و هه‌ستی له‌نیو
هه‌مووماندا زیندوو، بگه‌پۆه تو زۆر ماندوو دیاریت،
وه‌ره باگۆرانی سه‌رکه‌وتن بۆ کۆبانی بلینه‌وه!!

من دلم ئارام ناگریت، تاو ئه‌ده‌مه چه‌که‌که‌م و هه‌موو
ئاگری ناخه‌م له‌و په‌یقانه‌دا کۆده‌که‌مه‌وه، که هه‌ستی هه‌موو
یان ده‌بزوینی و پێیان ده‌لیم:

-من ناگه‌پۆمه‌وه! جه‌نگ هه‌شتا کۆتایی نه‌هاتوو، چیت
ناتوانم له‌ نیو جه‌سته‌یه‌کی بی هه‌ستی ئه‌وینی ئه‌و دا
ژیان بکه‌م، ده‌خوایه‌م به‌وینه‌ی ئه‌و ببه‌م رۆح و بۆئاسمان
بلندبم، تا زوو به‌و بگه‌مه‌وه. ئیستا متمانه‌ به‌و فالگه‌وه
ده‌که‌م که‌له‌یه‌که‌مین ژوانمان پێی وتین. «ئێوه ته‌نها به‌رۆح
به‌یه‌کدی ئاشنا ده‌بن»، لیم گه‌پێی بابه‌دووی چاره‌نووسی
خۆمه‌وه بم.

به‌نیو کۆلانه‌کانی (کانی کوردان) دا پێده‌که‌م و ئه‌وانیش
به‌دوامه‌وه هه‌نگاو ده‌نین، له‌ئه‌ندیشه‌مدا وینای خۆم ده‌که‌م
و به‌هه‌ستیکی پرله‌ تو له‌و به‌رخودانه‌وه ده‌جه‌نگم، نازانم له
چ کاتیکدا جه‌سته‌م ئاگرده‌گریت و ده‌بیته‌ رۆح و بۆئاسمان
هه‌لده‌کشیت و به‌ ئارین راده‌گه‌م؟.

2017/9/21

شهید (عبدول مهلیک)

شهرقان شهید (عبدول مهلیک) که له رۆمانه که دا به (مهلیک) ناویم هیناوه. له نیو شهری کۆبانی به فیشه کیکی سهگقان (قه ناس) له پشتی سه ریه وه بریندار ده کریت. دوی چاکبونه وهی دوباره له دوی ئازادبوونی شاری کۆبانی ده چینه وه نیو به ره کانی شهر و له گونده کانی دهره وهی شاری کۆبانی شهید ده بیت.

شهید (ئارین میرکان)

شەرڤان شهید (ئارین میرکان)، که له نێو شه‌ره‌کانی
کۆبانی خۆی به هێرشێکی داعش-دا ده‌ته‌قینێته‌وه
و ژماره‌یه‌کی زۆریان لێده‌کوژیت و شکست به
هێرشه‌که‌یان دینیت .

فه رهه نگوک:

سه گفان: قه ناس، نیشان شکین.

نکارم: ناتوانم.

ده زفری: ده گه ریته وه.

چما: بوچی، له بهرچی.

دیروک: میژوو، کۆن، دیرین.

ئه یوییه: گه په کیکی کۆنی هه ژارنشینی شاری ئورفه ی

کوردستانی باکوره.

ماسییه کانی چه زه تی ئیبراهیم: له نیو شاری ئورفه ی

کوردسانی باکور مه زاری (چه زه تی ئیبراهیم) ی لییه، که

کراوته جیگه یه کی گه شتیاری. هه ره له و شارهدا مه زاری

(چه زه تی ئیوی) لییه له گه ل چه ندین مه زاری تر که

پوژانه چه ندین گه شتیار له هه موو شاره کانی تری تورکیاو

ولاتی ئیسلامییه وه سه ردانی ده که ن و نزای تیا ده که ن.

